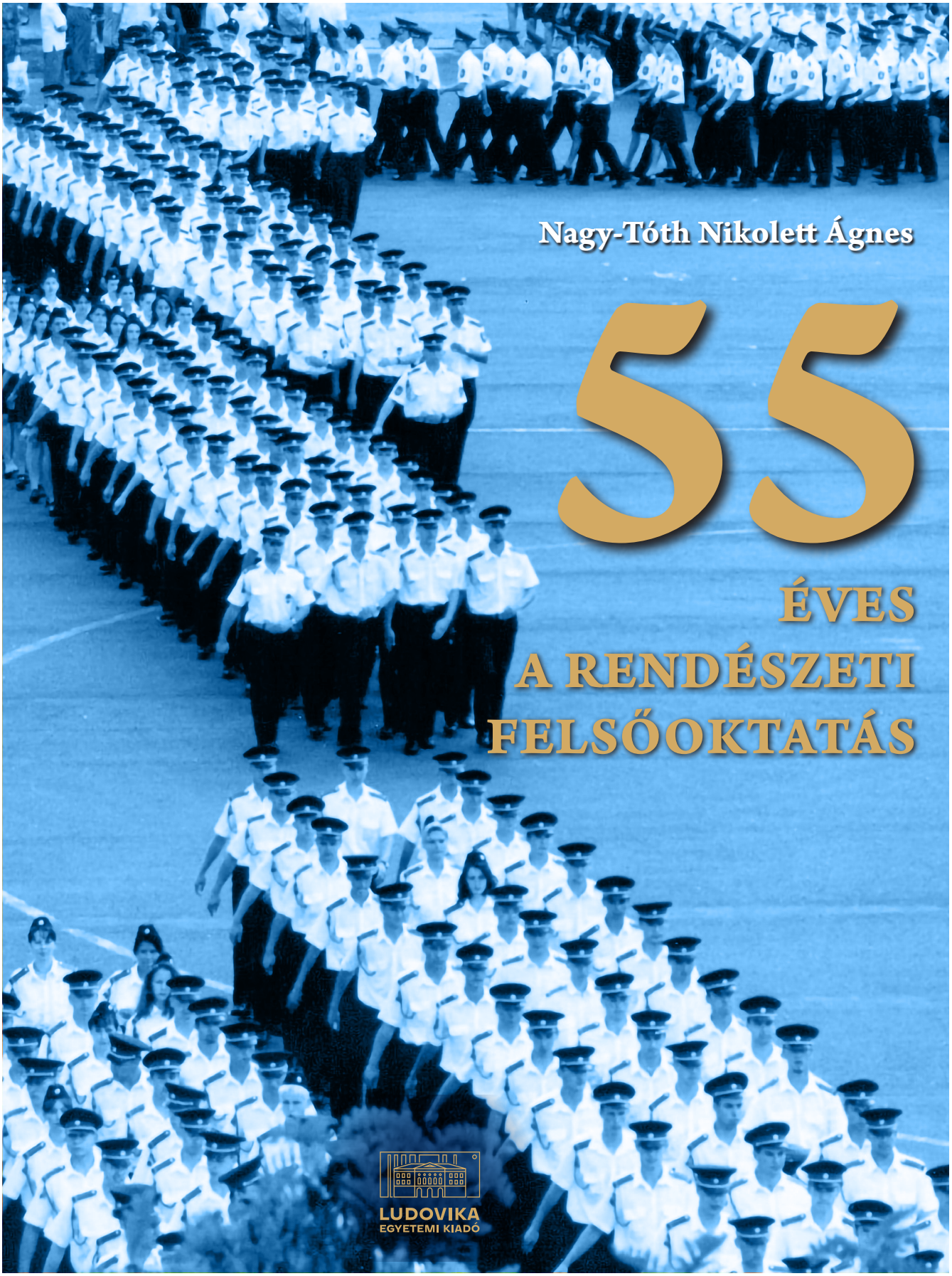

Nagy-Tóth Nikolett Ágnes

55 ÉVES A RENDÉSZETI FELSŐOKTATÁS

LUDOVIKA
EGYETEMI KIADÓ

55 ÉVES A RENDÉSZETI FELSŐOKTATÁS

55 ÉVES A RENDÉSZETI FELSŐOKTATÁS

Írta és szerkesztette

Nagy-Tóth Nikolett Ágnes

LUDOVIKA EGYETEMI KIADÓ

BUDAPEST, 2026

A szövegeket írta, az interjúkat szerkesztette
Dr. Nagy-Tóth Nikolett Ágnes

Kiadja a Nemzeti Közszolgálati Egyetem
Ludovika Egyetemi Kiadó
A kiadásért felel: Deli Gergely rektor
Székhely: 1083 Budapest, Ludovika tér 2.
Kapcsolat: kiadvanyok@uni-nke.hu · ludovika.hu

Felelős szerkesztő: Karácsony Fanni
Olvasószerkesztő: Farkas Nagy Judit
Tördelőszerkesztő: Tihanyi József
Korrektor: György László

Nyomdai kivitelezés: Nemzeti Közszolgálati Egyetem
Felelős vezető: Deli Gergely rektor

ISBN 978-963-653-411-0 (nyomtatott)
ISBN 978-963-653-412-7 (PDF)
DOI: https://doi.org/10.36250/01381_00

© Nagy-Tóth Nikolett Ágnes, 2026
Szerkesztés © Nagy-Tóth Nikolett Ágnes, 2026

A mű elektronikus változata
a CC BY-NC-ND 4.0 nemzetközi licenc
feltételeinek megfelelően felhasználható.
https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/

TARTALOM

Miniszteri köszöntő 7

Történelmi visszapillantás 11

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Kara 23

A jogelőd Rendőrtiszti Főiskola és a jogutód Rendészettudományi Kar parancsnokainak arcképcsarnoka 43

Az RTK dékánhelyettesei 47

A Rendészettudományi Kar professzorainak és professor emeritusainak arcképcsarnoka 51

Interjúk a Belügyminisztérium és a rendvédelmi szervek vezetőivel 55

A Rendészettudományi Kar szervezeti egységei 121

55 év – 55 pillanat 133

MINISZTERI KÖSZÖNTŐ

TISZTELT BAJTÁRSAK, KEDVES OLVASÓK!

Aki esküt tesz a közösség szolgálatára, különös és szép hivatás mellett éli az életét. Olyasvalakivé lesz az esküjét követően, akire több súlyt helyeznek a körülmények. Ez a súly a másokért vállalt felelősség súlya. Ezzel a felelősséggel pedig kéz a kézben járnak az embert próbáló kihívások.

Az egyenruha viselete, legyen szó akár a rendőrség, a tűzoltóság, a katasztrófavédelem, a büntetés-végrehajtás vagy a honvédség állományáról – habár szigorúan véve tudom, hogy nem vagyok pontos, de idesorolnám az orvosi hivatás szakembereit is –, megkülönböztetett tiszteletet hív elő a társadalomból.

Akik felveszik az egyenruhát, azoknak bátorságból, tisztességből, ember- és hazaszeretetből mindig többet kell teljesíteniük, mint más honfitársuknak. Veszélyhelyzetben nekik kell tudniuk, mi a helyes, a bajban pedig, hogy mi a megoldás. Nekik kell ismerniük, mit ír elő a törvény, és tudniuk, milyen íratlan parancsot kell követnie a cselekedeteikben az embertársaink iránti tisztességnek.

Ennek a hivatásnak hagyományai vannak. Komoly történelme van, és különösen erős az egymás iránt érzett bajtársiasság, amely mély kötődést jelent azokhoz a társakhoz, akikkel vállt vállnak vetve őrzik a rendet, óvják a békét és az otthonok biztonságát.

A mindehhez szükséges tudást a legkiválóbb szakemberek készek átadni azoknak, akik hamarosan ugyanezt teszik majd az utánuk érkező fiatalokkal. Azt, hogy mindez mennyire így van, a mögöttünk hagyott ötvenöt év történelme fényesen igazolja. Azok a hivatástörténetek, amelyekből kirajzolódnak az öt és fél évtized alatt végbement változások, amelyek megmutatják, miként alakult át a rendészeti gondolkodás, milyen értékek öröklődnek generációról generációra, örök példaként maradnak velünk.

Köszönetem és elismerésem fejezem ki mindazok munkája iránt, akik az elmúlt ötvenöt évben oktatóként, kutatóként, vezetőként vagy hallgatóként hozzájárultak a magyar rendészeti felsőoktatás fejlődéséhez.

Köszönöm a kötet megszületésében közreműködőknek az elvégzett munkát, az interjúalanyoknak pedig azt, hogy személyes történeteiken keresztül megőrzik ennek a különleges szakmai közösségnek az emlékezetét.

A könyvet jó szívvel ajánlom mindazoknak, akik részesei voltak ennek az ötvenöt évnek, valamint azoknak, akik ma viszik és adják tovább ennek az örökségnek a lángját, ám mindenekelőtt azoknak a fiataloknak, akik a következő évtizedek magyar rendészetét fogják alakítani.

Jó egészséget és nyugodt szolgálatot kívánok mindnyájuknak!

Pósfai Gábor
belügyminiszter

TÖRTÉNELMI VISSZAPILLANTÁS

A JOGELŐD RENDŐRAKADÉMIA[1]

A kiegyezést követően a dualizmusban jött létre és erősödött meg a polgári értelemben vett magyar rendvédelem, valamint a nemzeti rendvédelmi struktúra, amely a térség rendvédelmi hagyományain kívül nyugat-európai tapasztalatokon alapult. A modern rendőrtisztképzés kialakulásának kezdete is erre az időszakra tehető. A dualizmusban a Magyar Királyi Rendőrség tisztikarával szemben a közigazgatási tisztviselők képesítési követelményét állították, mivel a rendőrtiszteket is közigazgatási tisztviselőknek tekintették. A rendőrtiszti állás betöltéséhez többnyire közigazgatásban eltöltött gyakorlati időt is előírtak. A rendőrkapitányi hivatás gyakorlásához a jogtudorság és a huzamos, mintegy tízéves közigazgatási gyakorlat is hozzátartozott.

A rendőrtiszti kar esetében a legfőbb gondot abban látták, hogy az államtudományi államvizsga nem készítette fel a leendő rendőrtiszteket hivatásuk teljesítésére, ezért olyan tanfolyam és szakvizsga bevezetését sürgették, amely speciális rendőri ismereteket nyújt. Egyre jobban erősödött az igény a tisztikar képzésére.

Az 1873-ban állami kézbe adott fővárosi rendőrség személyi összetétele, az állomány képzettsége messze a kívánalmak alatt maradt. Ezen az állapoton sokat javított egyrészt a rendőrtörvény néven ismertté vált 1881. évi XXI. törvénycikk, másrészt a rendőrség gyökeres megreformálását elkezdő új főkapitány, Török János, aki könyörtelen szigorral és következetességgel hajtotta végre a korrumpálódottak, valamint a szakmailag felkészületlenek eltávolítását a rendőrség soraiból. Mindent megtett annak érdekében, hogy a végzett jogászok közül minél többen kérjék felvételüket a fogalmazói karba. Azt is előírta, hogy csak olyan ember vehető fel az őrszemélyzet tagjai közé, aki a katonaságnál altiszti rangot nyert, valamint életbe léptette azt az intézkedést is, amellyel kikötötte, hogy a próbaidős rendőr csupán a sikeres rendőrvizsga után véglegesíthető. 1885-ben detektívtanfolyamot hívott életre, amelyet szakvizsga zárt. A tanfolyamokon a hazai mellett a külföldi tapasztalatokat és ismereteket is oktatták.[2]

A dualizmus végére a fővárosi rendőrségen belül felkészültségében és színvonalában is a megfelelőhöz közeli személyi összetétel alakult ki, ami lehetőséget teremtett a továbbképzések megszervezésére is. A téli hónapokban rendszerint kéthetenként tartottak bűnügyi értekezleteket és gyakorlati megtekintéseket. A jogvégzett rendőr díjnokok viszonylagos rendszerességgel szakmai előadásokon vehettek részt. A külföldről érkező szakemberek megállapították, hogy a bécsi és a budapesti rendőrtisztviselők felülmúlják európai társaikat.

Az ország vidéki rendőrtisztjei számára szaktanfolyamot szerveztek, hogy a főváros és a vidék rendőrtiszti karának szellemét egységes színvonalra hozzák. A sikereken felbuzdulva a 41.500/1913. XIII. sz. belügyminiszteri rendelet alapján oktatótiszteket és altiszteket képző szaktanfolyamokat állítottak fel. A tiszti tanfolyam tanárai a Belügyminisztérium és a budapesti főkapitányság tisztviselői közül és a gyakorlati szakemberek köréből kerültek ki; az altiszteket pedig a budapesti rendőrszemélyzet kipróbált oktatótisztjei és altisztjei képezték ki.

Az első világháború kitörése miatt 1914 és 1920 között szünetelt a rendőri szakoktatás. A trianoni békediktátum nyomán területben, emberanyagban, gazdasági potenciálban jelentősen meggyengült

[1] A fejezet a szerző korábban megjelent írásának aktualizált közlése: Tóth 2016: 14–24.

[2] Sallai 2018: 215.

országot és annak rendőrségét is újra kellett építeni és szervezni. A rendőri szakoktatás rendszere szervesen kapcsolódott az állami köz- és felsőoktatáshoz, de a katonai, valamint a csendőrségi képzéshez is, ami az azonos szintek közötti átjárhatóság megvalósításának, így a mobilitásnak is egyik biztosítékává vált. A rendszerben való gondolkodás és az ennek szellemében funkcionáló oktatási struktúra sok más tényezővel együtt garantálta az oktatás és a követelménytámasztás kellő színvonalát is. A rendőri, illetve a rendészeti feladatokat ellátók szakoktatását egyrészt a Magyar Királyi Rendőrség országos szaktanfolyamain, másrészt az őrségi személyzet tanosztályánál, illetve az oktató- és tartalékosztálynál rendszeresített tanfolyamokon, harmadrészt az egyéb speciális alap- és továbbképző tanfolyamokon bonyolították le.

A rendőrségen belül a detektívek külön testületet alkottak, és számukra kötelező lett az érettségi. A próbaidős detektíveknek néhány hónapos tanfolyamon kellett részt venniük, ahol a fegyverismerettől kezdve a büntetőeljárási és a jogi ismereteken keresztül az elsősegélynyújtásig sokoldalú és komplex ismereteket kaptak. A felügyelői kar (a mai gyakorlatban a közrendvédelmi tiszteknek felel meg) számára rendőrtisztviselői tiszti tanfolyam működött. A tanfolyamra az ideiglenes minősítésű rendőrfelügyelő gyakornokok kerültek egyévi próbaszolgálat után. A képzettségi előfeltétel az érettségi volt. A felvételi vizsgán a jelölt általános ismereteit mérték fel.

A rendőrségi tisztikar elitjét a fogalmazók alkották. Képzésük a közigazgatási tisztviselők felkészítésének egyik része volt. E rendszert 1929-ben vezették be, majd 1933-ban tökéletesítették. A lényege az volt, hogy a jogi-államtudományi diplomát csak kiindulási alapnak tekintették. A IX. fizetési osztálytól felfelé, a közszolgálatban eltöltött három év után közigazgatási vizsgát kellett tenni.

A különböző állománycsoportok számára a fő cél az általános műveltség megszerzése volt. Emellett azonban fokozatosan erősítették a rendőri szakismeretek oktatását. Igyekeztek kialakítani és elválasztani a rendészeti ismeretekre vonatkozó képzést más szakterületektől. Megfelelő színvonalú szakismeret és állami végzettség nélkül e testületbe nem lehetett bekerülni, illetve előrelépni.

1945–1948

A Magyar Állami Rendőrség szakképzéséről kiadott 147.332/1945. (IV. 12.) BM számú belügyminiszteri rendelettel megkezdődött a centralizált, hosszabb időre (öt évre) tervezett oktatásirányítás és oktatásszervezés. A rendelet bevezette az előkészítő tanfolyamok rendszerét. A tájékoztató tiszti tanfolyam egységesen négy hétig tartott, amelyet vizsga követett. Az volt a célja, hogy szakszerű képzettséget szerezzenek a gyakorló rendőrök. Ezt követően a résztvevők visszamentek szolgálati helyükre, ahol felkészültek a tiszti előkészítő tanfolyamra.

Az előkészítő tanfolyam a hatósági szolgálatot és az őrségi szolgálatot ellátóknak három hónapos, míg a nyomozó szolgálatot teljesítőknek két hónapos volt, amelyet tiszti vizsga zárt. A nyomozóknál ez a vizsga a *detektívszakvizsgával* volt egyenértékű. A tanfolyamok idején a hallgatók szigorú katonai rendben, kaszárnyai körülmények között éltek. E metódus az iskolarendszerű tisztképzésre is jellemző volt egészen az 1970-es évek elejéig.

1946-ban megszüntették az egységes oktatási rendszert jelentő tájékoztató és előkészítő tanfolyamokat, és megalakult a Szaktanulmányi Felügyelőség, amelynek a távlati kiképzési terv kidolgozása volt a feladata. 1947-ben hat hónapos rendőrtiszti tanfolyam indult, amelynek oktatási tapasztalatait felhasználták a Rendőrakadémia szervezésében és a tantárgyak kialakításában is.

A belügyminiszter 198.900/1947. sz. rendelete alapján a létesítendő Rendőrakadémia keretében létrehozták az Egyéves Tiszti Iskolát. A maga nemében

páratlan és Kelet-Közép-Európában egyedülálló rendőrtanintézet 1948. február 1-jén nyitotta meg kapuit. A falai között folyó pedagógiai munkát minőségi alapokra kívánták helyezni, és a rendőri szolgálat minden ágában való felhasználását tűzték ki célul. A jelentkezés feltételei eltértek a mai előírásoktól: a testmagasságot 170 cm-ben határozták meg, a jelentkezők felső korhatárát 32 évben jelölték meg, az alapfokú rendőri szaktudás biztosítása érdekében csak olyanok jelentkezhettek, akik próbarendőri, járőrvezetői, őrsparancsnoki, nyomozótiszt-helyettesi vagy folyamrendészeti tanfolyamot végeztek, vagy éppen ilyen tanfolyamra jártak. Az volt a jellemző, hogy a rendőrtisztek polgári egyetemeken és főiskolákon egészítették ki tudásukat. A tanfolyamok és a Rendőrakadémia kis létszámmal működtek, ezért megszervezték a centenáriumi tiszti alapvizsgát, amelyre a hallgatók önállóan készültek fel. A magánúton való tanulást az oktatótiszti hálózat koordinálta, színterei a kapitányságokon és őrsökön működő tanulókörök voltak. A tiszti rendfokozatba történő kinevezéshez a rendőrtiszti alapvizsga, illetve a tiszti minősítő vizsga letételét követelték meg. A Rendőrakadémiát 1949. október 5-én megszüntették.

1949–1953

Politikai, gazdasági és más okok miatt nagyon sok tiszt és tiszthelyettes hagyta el a rendőri pályát. A nagy fluktuáció hatására növekedett a kiképzetlen állomány létszáma, így ennek ellensúlyozására visszatértek a rövidített idejű tanfolyamok szervezéséhez.

Indokolttá vált az államvédelmi és a rendőrtisztek képzését is elkülöníteni egymástól. A Rendőrakadémia helyébe a Rendőrtisztképző Iskola lépett, az ÁVH-nál dolgozók speciális képzését pedig az 1950 szeptemberében indult Dzserzsinszkij Államvédelmi Szakiskola látta el.

A Rendőrtisztképző Iskolát 1949. augusztus 2-án hozták létre, de az oktatást csak 1950-ben kezdték meg. Az oktatás bűnügyi, közrendvédelmi és igazgatásrendészeti szakokon folyt, de a szakmai szervek igényei szerint más szakirányú oktatást is felvállaltak. A hallgatók tanulmányaikat kötelékben végezték, a századok 100 főből, a szakaszok 33–34 hallgatóból álltak, és minden szakaszba 3 raj tartozott. Az iskolába a hallgatók parancsnoki javaslat alapján kerültek be, felvételi vizsga nem volt.[3]

1953–1956

Az általános műveltség bővítése került az oktatás középpontjába. Hosszabbak lettek a tanfolyamok, erősödött a gyakorlati oktatás, és egyre inkább alkalmazták az akkoriban korszerű oktatástechnikai eszközöket.

A Rendőrtisztképző Iskola keretében kezdte meg működését az 1956-ig működő Rendőrtiszti Továbbképző Iskola is. Többnyire a vezető beosztású, törzstiszti, tiszti vagy egyéb tanfolyamokat végzett hallgatók továbbképzését látta el. 1953 után a Rendőrtisztképző Iskola fokozatosan a közrendvédelmi képzésre szakosodott, aminek az lett a következménye, hogy egyre nagyobb igény mutatkozott a bűnügyi szolgálat ellátására differenciáltan felkészített nyomozótisztek képzésére. Ezért 1953 nyarán létrehozták a Korvin Ottó Bűnügyi Szakiskolát. A szakiskolába elsősorban a frissen érettségizett, tanulásra alkalmas fiatalokat vették fel. Az oktatás középpontjában a gyakorlati felkészítés állt. A szakiskolának hiányossága volt, hogy a képzés specializáltsága miatt a hallgatók nem ismerték meg a rendőri munka más tevékenységeit. Az iskolával szembeni ellenérzések és politikai okok miatt másfél éves működés után a szakiskolát 1954-ben bezárták.

[3] Sallai 2019: 56.

1957–1971

Az 1956-os forradalomban és szabadságharcban vállalt szerep, illetve „a szocializmus ügyének elárulása" és egyéb indokok alapján a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány hatalomra jutását követően ismételten számos rendőrtiszt kényszerült elhagyni vagy önként feladni hivatását.

A kommunista párt konszolidációja és a Belügyminisztérium újjászervezése után, 1957 novemberében kezdte meg munkáját a BM Dzserzsinszkij Tisztképző Iskola. Az intézményben állambiztonsági, bűnügyi és közrendvédelmi szakokon nappali és levelező tagozaton folyt az oktatás. Ez az iskola az 1956-ban megszűnt Rendőrtisztképző Iskola utódjának, illetve a Honvédelmi Tanács 3/116/59. számú határozatával létrehozott Rendőrtiszti Akadémia elődjének tekinthető.

A BM Rendőrtiszti Akadémia (RAK) megalakításával olyan rendőrtisztképző iskola jött létre, amely a szakmai ismeretek átadása mellett biztosította a rendőri munkához szükséges jogi és közgazdasági felkészültséget is, és emelte a tiszti állomány általános műveltségi színvonalát. A képzés kétéves nappali tagozatos, illetve hároméves levelező tagozatos oktatás keretében folyt. Az akadémia tantervét a művelődési miniszterrel egyetértésben a belügyminiszter állapította meg. A továbbtanulás lehetősége is fennállt, ugyanis a Rendőrtiszti Akadémián megszerzett oklevelet az érettségi bizonyítvánnyal egyenértékűnek kellett tekinteni. Erre azért volt szükség, mert az akadémiára felvételt nyert hallgatók között az érettségizettek aránya nem haladta meg az 50%-ot.

1960. január 1-jétől hat hónapos, 1961-től pedig egyéves akadémiai előkészítő tanfolyamot szerveztek azzal a céllal, hogy az érettségivel nem rendelkező pályázók részére közismereti tantárgyakat oktassanak. Akik sikeresen teljesítették a felvételi vizsgát, előtoborzáson vettek részt Fóton és Csopakon. Ez hasonló volt a mai alapkiképzéshez, a hallgatók alaki foglalkozásokon, harcászaton és lőkiképzésen vettek részt.

Az akadémián szakosított képzés folyt általános politikai nyomozói, bűnügyi nyomozói, közrendvédelmi, közlekedési, anyagi-pénzügyi (levelező tagozaton) és büntetés-végrehajtási szakokon.

A rendőrtisztképzés gyorsítására 1964 őszétől hároméves, megyei decentralizált levelező tagozatokat hoztak létre. Ez hasonlított a központi levelező oktatáshoz, azonban a foglalkozásokat a főkapitányságok személyzeti osztályai, valamint kiképzési csoportjai, illetve a Rendőrtiszti Akadémia tanulmányi osztálya szervezték. 1967-ben újra átdolgozták a tantervi utasítást, amelyhez irányelveket adott ki a BM Tanulmányi és Kiképzési Csoportfőnökség. Az akadémián folytatott képzés eredményeként a végzett hallgatók többsége szakszerűbben, fegyelmezetten, eredményesen dolgozott.

A Rendőrtiszti Akadémia mellett a Magyar Néphadsereg Egyesített Tiszti Iskolán 1960-ban létrejött a BM Akadémia Határőr- és Karhatalmi Tagozata, amely 1967-ben beolvadt a Kossuth Lajos Katonai Főiskolába mint BM Határőr és Karhatalmi Tanszék.[4]

A RENDŐRTISZTI FŐISKOLA MEGALAPÍTÁSA

A bűnözés struktúrájának megváltozása, az elkövetési módszerek gyors fejlődése és a visszaeső bűnözők aktívabbá válása a bűnüldöző szervek stratégiájának sürgős megváltoztatását tette szükségessé. Emellett a Belügyminisztériumnak is folyamatosan gyarapodtak a feladatai, így a rendőrtisztek képzésének felsőfokú, főiskolai szintre emelése szükségszerű lépés volt. A Rendőrtiszti Akadémia és az Idegennyelvi Főiskola jogutódjaként létrejött a Rendőrtiszti Főiskola. Az MSZMP KB 1969. november 29-i határozatának megfelelően a belügyminiszter döntött

[4] Sallai 2017: 112–123.

a főiskola létrehozásáról, a tisztképzés színvonalának emeléséről és a belügyi tudományos munka központi szervezéséről, irányításáról. Dr. Györök Ferenc r. ezredes vezetésével megalakult az előkészítő bizottság. Feladata volt a főiskola szervezetére, elhelyezésére és tantárgyi struktúrájára vonatkozó elképzelések kimunkálása, bevonva a BM illetékes szakterületeinek vezetőit, valamint az MM és az IM érintett részlegeit. A BM Tanulmányi és Kiképzési Csoportfőnökség, valamint az MM Egyetemi és Főiskolai Főosztályának segítsége jelentősen hozzájárult a főiskolai rendőrtisztképzés elfogadtatásához.

A Rendőrtiszti Főiskolát az Elnöki Tanács 1970. évi 39. számú törvényerejű rendelete alapította. A rendelet a főiskola feladatául a belügyminiszter által meghatározott tiszti, köztisztviselői és közalkalmazotti munkakörök betöltésére alkalmas, magas szakmai képzettségű rendőrtisztek felkészítését, valamint az Igazságügyi Minisztérium büntetés-végrehajtási tiszti állományának utánpótlás-biztosítását jelölte meg. A főiskola alapvető feladatait, működésének fő elveit a 4/1971. (X. 19.) BM rendelet és a 010/1971. BM számú parancs határozták meg. Ezek alapján 1971. szeptember 1-jén kezdte meg működését az intézmény. A rendeletben és a parancsban intézkedtek a parancsnok kinevezéséről, a szervezeti és működési szabályzatról, a jogi és igazgatási jellegű tárgyakat oktató főiskolai tanárok, tanszékvezetők és helyettesek, valamint szakcsoportvezetők kinevezéséről, továbbá a főiskolai szakokról, a felvétel rendjéről, a tanulmányi és vizsgaszabályzatról, valamint azon tárgyak vizsgakövetelményeiről, amelyeket a tudományegyetemek állam- és jogtudományi karain oktatnak. A főiskola tanulmányi és vizsgaszabályzatát a 165/1971. (MK 22.) MM sz. utasításnak megfelelő külön szabályzat tartalmazta, amely szerint a hallgatók a tanulmányaik befejezése után államvizsgát tesznek, és oklevelet kapnak. A főiskolán szerzett oklevél – a képesítés általános fokozata szempontjából – más főiskolán szerzett oklevéllel egyenértékű.

A képzés hároméves nappali és négyéves levelező tagozaton folyt. A levelező képzés 1975-ben a belügyminiszter 022/1973. számú utasítására kezdődött meg. Az intézmény felügyeletét a belügyminiszter látta el.

A főiskolai képzés

Az intézmény fennállásának 40 éve alatt (elődintézményéhez, a RAK-hoz hasonlóan, amely utolsó évfolyamát 1974. december 7-én bocsátotta ki, és ezzel párhuzamosan természetesen már a főiskolai képzés is működött) mindig és kizárólagosan a rendvédelmi szervek felsőfokú állami és szakmai végzettséget igénylő utánpótlása képzésének szolgálatában állt. Korábban belügyminiszteri jóváhagyással, majd 1999-től kezdődően – a magyar felsőoktatásban megtalálható főiskolai, illetve egyetemi szintű szakokkal megegyezően, kormányrendeletben meghatározott módon – a rendvédelmi felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiben rögzítetteknek megfelelően folyt a képzés. Az 55/1999. (III. 31.) Korm. rendeletben a korábbi főiskolai szakok a gazdaságvédelmi, majd később a katasztrófavédelmi szakokkal bővültek. A gazdaságvédelmi szakon a képzés levelező tagozatos munkarendben 2000-től, nappali tagozaton 2001-től valósult meg. 2004-ben vált teljessé a rendvédelmi szervek számára folyó képzések palettája a katasztrófavédelmi szak indításával. A biztonsági terület képzése 2006-tól kezdődően már a civil biztonsági szférára is kiterjed.

Alap- és mesterképzés

A főiskola 2002-ben – a felsőoktatási törvényben előírtak előtt egy évvel – átállt a tanulmányok kreditrendszerű nyilvántartására. A 2006/2007-es tanévtől pedig főiskola képzési struktúrája is megváltozott: a lineáris oktatási szerkezetet felváltotta a bolognai rendszer. A főiskola meghirdette a bűnügyi igazgatási

szakot három (bűnügyi, gazdaságvédelmi, pénzügynyomozói) szakiránnyal és a rendészeti igazgatási szakot nyolc (biztonsági, büntetés-végrehajtási, határrendészeti, igazgatásrendészeti, katasztrófavédelmi, közlekedésrendészeti, közrendvédelmi, vám- és jövedéki igazgatási) szakiránnyal. A levelező tagozatos munkarendben meghirdetett biztonsági szakirányon 2009-től választható az információbiztonsági specializáció, valamint a katasztrófavédelmi szakirány (ugyancsak a levelező tagozatos munkarendre felvettek számára) tűzvédelmi specializációval gazdagodott.

Több évtizedes törekvés vált valóra a 2008/2009. tanévben először induló rendészeti vezető mesterszak meghirdetésével.

Jelentkezés és felvétel a Rendőrtiszti Főiskola alapképzési szakjaira

Az 1970-es években teljes mértékben „zárt beiskolázású" volt az intézmény. Elsősorban a rendőrség hivatásos tiszthelyettesi állományának biztosított továbbtanulási lehetőséget. A beiskolázás az akkori káderpolitikai elképzelések (mai elnevezéssel: pályaív) alapján, az állományilletékes parancsnok kezdeményezésére a Belügyminisztériumon keresztül realizálódott. Az 1980-as évek közepén fogalmazódott meg a szándék a magyar felsőoktatáshoz igazodás gyakorlata szerinti felvételi eljárások követésére. Így az 1980-as évek végétől kezdődően a Rendőrtiszti Főiskola felvételi eljárása, hasonlóan a magyar felsőoktatás valamennyi intézményéhez, kormányrendeletben előírtaknak megfelelően történik.

Az eljárás általános rendjétől eltérő követelményeket – a felsőoktatási törvény felhatalmazása alapján – az intézményt fenntartó miniszter határozza meg. Ezeket a követelményeket minden évben a *Felsőoktatási felvételi tájékoztató*ban hirdetik ki. Így a miniszter határozza meg a szakok, szakirányok felvételi keretszámait és a jelentkezés különös feltételeit. A főiskola esetében különös feltételnek tekintendő az, hogy az intézménybe jelentkező polgári pályázóknak pályaalkalmassági vizsgálatokon kell részt venniük. Ez a vizsgálat három területre terjed ki: egészségi, pszichológiai és fizikai-kondicionális. A szakok, szakirányok felvételi ponthatárát elérők közül azok a pályázók nyerhetnek felvételt, akik ezen vizsgálatok elvárásainak megfelelnek. Felvételi ponthatár alatt, illetve „nem alkalmas" minősítéssel a főiskolára senki sem vehető fel.

Ugyancsak sajátos feltételnek tekinthető az, hogy a rendvédelmi pálya jellegéből fakadóan az intézménybe jelentkező polgári pályázókkal szemben fokozottabb erkölcsi követelményeket támasztanak, amelyek a rendvédelmi szerveknél szolgálatot teljesítő hivatásos, közalkalmazotti, illetve köztisztviselői munkakörben dolgozókkal szembeni elvárásokból fakadnak. Ezért a jelentkezők (a velük közös háztartásban élőkkel együtt) tanulmányaik megkezdése előtt – tudtukkal és hozzájárulásukkal – biztonsági ellenőrzésen esnek át. Akik ehhez az ellenőrzéshez nem járulnak hozzá, illetve az ellenőrzés számukra elmarasztaló eredménnyel végződik, nem nyerhetnek felvételt a főiskolára. A pályázóknak arról is nyilatkozniuk kell, hogy végzésüket követően az ország bármely részén vállalják a szolgálatteljesítést.

További különös feltétel, hogy a nappali tagozatra felvett hallgatók tanulmányaik megkezdése előtt többhetes kötelező alapkiképzésen vesznek részt. Az alapkiképzés általában augusztus közepén kezdődik.

A fenntartó miniszter sajátos feltételként határozza meg azt is, hogy a különböző munkarendekben (nappali, levelező) folyó képzések közül melyek azok a szakirányok, amelyekre csak a rendvédelmi szerveknél hivatásos állományviszonnyal rendelkezők jelentkezhetnek. Ezek az úgynevezett *zártpályás* szakirányok. Az intézményben a levelező tagozatos munkarendű képzésben mindegyik rendvédelmi szerv számára folytatott képzés ilyennek minősül, így erre a tagozatra polgári pályázók jelentkezését nem fogadja a főiskola.[5]

[5] Sallai 2017: 102.

A képzés Bologna-kompatibilis modernizációja

Gyorsan változó világunk és a globalizáció a magyar felsőoktatást is komoly kihívások elé állította az elmúlt két évtizedben. Sőt e kérdésről nem is beszélhetünk múlt időben. Az oktatás iránt megnövekedett a társadalmi igény, megváltozott a gazdaság, fokozódtak a munkaadók elvárásai is: a tudás a versenyképesség alapjává vált. Ezekre válaszul Európa számos országában reformfolyamatok indultak meg az 1990-es években. E reformtörekvéseknek szabott közös irányt 1999-ben *Az Európai Felsőoktatási Térség – Európa oktatási minisztereinek közös nyilatkozata* (bolognai nyilatkozat), amelyet 29 ország, köztük hazánk képviselője írt alá.

A nyilatkozat célul tűzte ki, hogy aláírói 2010-re egy egységes Európai Felsőoktatási Térséget hoznak létre, és összehangolják, összehasonlíthatóvá teszik felsőoktatási rendszereiket.

A bolognai nyilatkozat nem nemzetközi jogi szerződés, hanem az aláírók önkéntes kötelezettségvállalása. A bolognai folyamatban jelenleg 45 ország vesz részt, köztük mind a 27 EU-tagállam. Noha a nemzeti oktatáspolitikákra az Európai Uniónak nincs közvetlen befolyása, az Európai Bizottság egyre aktívabban vesz részt a folyamatban, mert hozzájárul a versenyképes, tudásalapú európai gazdaság kialakításához és a munkaerő szabad mozgásának biztosításához. Az Európai Unió oktatáspolitikája tehát bátorítja és ösztönzi a nemzetközi képzési rendszerek közeledését, mert ez biztosítja, hogy a közösségi állampolgárok bármelyik tagállamban akadálytalanul továbbtanulhassanak, illetve munkavállalóként kamatoztathassák megszerzett ismereteiket, szakképzettségüket. A bolognai idea Európában és ezen belül Magyarországon is az elmúlt időszak legnagyobb ívű felsőoktatási modernizációs folyamatát indította el.

Magyarország is elkötelezte magát, hogy részt vesz az Európai Felsőoktatási Térség kialakításának feladataiban és annak részeként a többciklusú képzési rendszer bevezetésében. Az eltelt időszakban a bolognai folyamat megvalósítása terén a magyar felsőoktatás már eddig is számos eredményt ért el. A további átalakulás jogszabályi hátterét a 2006. március 1-jén életbe lépett, a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény biztosítja, és bátran kijelenthető, hogy az új felsőoktatási törvény fogja kiteljesíteni.

A felsőoktatási reform fő eleme a többciklusú képzési rendszerre történő átállás. A magyar felsőoktatás duális szerkezetű volt. Ezt a szisztémát az egymástól független, 3–4 éves, gyakorlatorientált főiskolai és a 4–6 éves, elméletorientált egyetemi képzések alkották, amelyekben 214 szakon főiskolai, valamint 199-féle egyetemi szintű végzettséget és szakképzettséget lehetett szerezni. A duális rendszerben a képzések nem épültek egymásra, az egyetemi szintű tanulmányoknak nem volt előfeltétele a főiskolai szintű végzettség megszerzése. A főiskolai oklevéllel rendelkezők csak komoly nehézségek árán, kiegészítő tanulmányokkal, számos különbözeti vizsga letételével szerezhettek egyetemi végzettséget. E rendszerben tehát a diáknak már 17–18 évesen döntenie kellett, mit és milyen formában kíván tanulni. Sem a szakok, sem a képzési szintek között nem volt biztosítva az átjárás.

Az új, többciklusú képzési szerkezet a tömegesedő oktatás kihívásaihoz igazodóan szélesebb alapozású. Alkalmazkodik a munkaerőpiac változó igényeihez, az egész életen át tartó tanuláshoz igazodóan általános ismeretek, készségek, képességek és a szakmai kompetenciák, valamint a munkába álláshoz szükséges szakmai gyakorlat megszerzése is biztosítható. A szakmai specializálódásra, elmélyülésre és az új végzettségi szint megszerzésére a mesterszakokon, a tudományos ismeretek megszerzésére pedig a mesterszak elvégzése után a doktori képzésben van lehetőség.

A bolognai folyamat a főiskolán

A bolognai folyamatból adódó kötelezettségek értelmében 2006-tól (felmenő rendszerben) a rendészet területén korszerű – lineáris és többciklusú – felsőoktatási intézmény jött létre. Az alapképzésben, vagyis az EU-kompatibilis rendészeti felsőoktatás első képzési főciklusában felsőoktatási alapfokozatot *(BA)* és felsőfokú rendészeti szakképzettséget lehet szerezni. Az elsőre épülő második képzési főciklus mesterfokozatot *(MA)* és azt igazoló rendészeti mesteroklevelet eredményez. A bolognai folyamatban a korábbi szakok, nevezetesen a bűnügyi nyomozó, a gazdaságvédelmi nyomozó és a pénzügyi nyomozó szakok a *bűnügyi igazgatási szak* szakirányaivá váltak, ugyanígy a *rendészeti igazgatási szakon* a korábbi büntetés-végrehajtási, a határrendészeti, az igazgatásrendészeti, a katasztrófavédelmi, a közlekedésrendészeti, a közrendvédelmi és a vámigazgatási szakok váltak szakirányokká. Az alapszakokon megszerezhető képesítések a következők: bűnügyi igazgatási szervező, rendészeti igazgatási szervező; feltüntetve a választott szakirányt is. A megszerzett BA-képesítés birtokában a végzettek hivatásos tisztként, köztisztviselőként vagy közalkalmazottként megkezdhetik szolgálatukat a rendészeti szerveknél vagy a magánbiztonsági szférában, illetve folytathatják tanulmányaikat a főiskola saját mesterszakán vagy az együttműködő egyetemek adekvát mesterszakjain.

A Rendőrtiszti Főiskolán 2008 szeptemberében kezdődött mesterképzés szakja a *rendészeti vezető mesterképzési szak*. A megszerezhető képesítés: *okleveles rendészeti vezető.* Az MA-képesítés birtokában a végzettek elkezdhetik vagy folytathatják szakmai munkájukat a rendészeti szerveknél vagy a magánbiztonsági szférában.[6]

[6] Szabó 2013.

A RENDÉSZETTUDOMÁNYI KAR ÉPÜLETE

A Rendészettudományi Kar (RTK) campusát 1927-ben építették és szentelték fel az Isteni Szeretet Leányai Kongregáció számára. A nővérek a háború alatti időket a rendházban töltötték, egészen az 1950. évi kitelepítésig. Az egykori kápolnában, az RTK dísztermében az álmennyezet fölött ma is megtalálhatók az eredeti freskók. A rendházat tervező építésznek, Kiss Józsefnek olyan épületet kellett alkotnia, hogy temploma a világi hívők részéről is mindenkor látogatható legyen, de fontos szempont volt az is, hogy a rendház lakott részei elzártak maradjanak. A Széchenyi-hegy tetején, egy erdős-sziklás meredek területen kellett alkalmas, védett helyet kiválasztani, ahonnan a kilátás is gyönyörű. Az épületnek 72 lakószobája, egy nagy gyűlésterme és két étterme volt.

A NEMZETI KÖZSZOLGÁLATI EGYETEM MEGALAKULÁSA – 2012. JANUÁR 1.

„Az Országgyűlés olyan egyetemet alapít, amely az eljövendő generációk számára a haza szolgálatának, védelmének, szeretetének és a közjó iránti elkötelezettségnek emblematikus intézménye, a közszolgálat akadémiája lesz." (Idézet az Országgyűlés 2011. márciusi ülésének miniszteri expozéjából)

Az Országgyűlés 2011. március 16-i döntése nyomán a Nemzeti Közszolgálati Egyetem 2012. január 1-jétől a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem (ZMNE), a Rendőrtiszti Főiskola (RTF) és a Budapesti Corvinus Egyetemből kiváló Közigazgatás-tudományi Kar (BCE KIK) integrációjával jött létre.

2015. február 1-jén létrehozták a Nemzetközi és Európai Tanulmányok Kart a 2012. január 1-jén

megalakult Nemzeti Közszolgálati Egyetem karaként, amelynek rendeltetése a közigazgatási szervek diplomáciai és egyéb nemzetközi feladatainak ellátásához szükséges utánpótlás biztosítása, a külképviseleti és európai uniós intézményekben dolgozó szakemberek felsőfokú képzése, valamint szakirányú át- és továbbképzésükben való közreműködés volt. A kar a közszolgálat különböző hivatásrendjeihez igazodó szakokkal, szakirányokkal rendelkezik, amelyek biztosítják az egyes hivatásrendekhez kapcsolódó speciális ismeretek átadását.

Ennek megfelelően a Nemzetközi és Európai Tanulmányok Kar kutatásokat folytat, illetve szervez különösen a közigazgatás-tudomány, a biztonságpolitika, a védelempolitika, a hadtudomány és a rendészettudomány nemzetközi vonatkozásaiban, továbbá a nemzetközi kapcsolatok, a nemzetközi jogtudomány, az európai tanulmányok, az uniós jog, a külügyi és külgazdasági, valamint a nemzetközi közszolgálati kapcsolatok, a diplomáciatörténet és a modern diplomáciai ismeretek vonatkozásában.

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem magas szintű alap- és mesterképzések nyújtásán túlmutató célkitűzéseiként szerepeltek már 2011-ben is:

- a közös közszolgálati értékrend (ethosz) közvetítése és erősítése;
- az állam működésének tágabb összefüggéseit átfogó alapozó modul kialakítása;
- a hallgatók számára szélesebb képzési paletta nyújtása a karok közötti áthallgatás és átoktatás lehetőségeivel;
- a tanszékek és intézetek együttműködésével új képzésfejlesztési lehetőségek kiaknázása;
- új államtudományi doktori programok létrehozása;
- a nemzetközi tanulmányi lehetőségek bővítése;
- az állami külszolgálat tisztviselői utánpótlási képzésének (diplomáciai képzés) beindítása;
- összehangolt továbbképzési és vezetőképzési rendszer kialakítása a közszolgálatban;
- a közszolgálati életpályák közötti átlépés (mobilitás) képzési támogatása (azaz átképzési programokkal biztosítani, hogy a volt hivatásosok a közigazgatásban folytathassák közszolgálati pályájukat);
- az állam újjászervezésének és a közigazgatás fejlesztésének magas szintű képzési és kutatási intézményévé válása;
- a közszolgálati képzési és kutatási erőforrásokkal való hatékonyabb gazdálkodás.

A Parlament felsőházi termében ünnepélyes keretek között alakult meg a Nemzeti Közszolgálati Egyetem. Az eseményen beszédet mondott Orbán Viktor, amelyben kiemelte, „[h]a valaki visszatekint az időben, azt láthatja, hogy a magyar egyetemek alapítása gyakran válságokhoz kötődik". A miniszterelnök az egyetem alapító ünnepségén beszédében hangsúlyozta, hogy olyan fiatalokat akarnak képezni, akik képesek biztonságossá tenni Magyarországot, akik élethivatásuknak tekintik a köz szolgálatát. Hozzátette, hogy az intézmény megalapítása igazolja: van erőnk, és életben fogunk maradni, nagy céljaink vannak, és el is fogjuk érni őket.[7]

Az új egyetemen a katonai, rendészeti és civil képzést egyesítik. Patyi András, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem rektora úgy fogalmazott, hogy az összevonás úgy történt meg, hogy a karok belső integritása nem sérült. Hozzátette: a jövőben nemcsak a tudásbázis egységesítésére van szükség, hanem a tudásanyag radikális bővítésére is azért, hogy az egyetem biztos háttere lehessen az államnak. Beszéde végén nyomatékosította: biztos abban, hogy az egyetem segítségével megteremthető a jó közigazgatás és vele a jó állam. A válság hátteréről szólva rámutatott, hogy a problémák nagy része a magyar állam gyengeségéből fakad. A közérdek a magánérdekek mögé szorult, az összefogás helyett széthúzás, önzés, kapzsiság, spekulációs szélhámosság uralta el az életünket, és valljuk

7 Megalakult a Nemzeti Közszolgálati Egyetem 2012.

be – fűzte hozzá –, sok esetben az állam működését is. „Ha valaki visszatekint az időben, azt láthatja, hogy a magyar egyetemek alapítása gyakran válságokhoz kötődik" – mondta Orbán Viktor. Hangsúlyozta, hogy a mai gondok eltörpülnek ugyan elődeinké mellett, de az európai válság ma is arra késztet bennünket, hogy megerősítsük a magyar államot. Ennek következményeivel szembesítenek minket az euróválság és Magyarország gondjai is – szögezte le. Elmondta, közös cél, hogy egy korszerű államot építsenek, biztos alapot nyújtva a polgároknak.

A kormányfő hangsúlyozta, hogy a 21. század versenyében olyan államra van szükség, amely képes érvényesíteni Magyarország érdekeit a nagyvilágban, képes segítséget nyújtani polgárainak, és szélesre tárja a kaput a nemzet tehetségei előtt. A szemünk előtt egy olyan állam lebeg, amely erős, méltányos és tisztelendő, mert a közérdeket rendeli a magánérdek elé. Történelmi jelentőségűnek nevezte azt a lépést, amely révén a közszolgálat legfontosabb területeire mostantól egységes egyetemi rendszerben képeznek embereket. Az, hogy új egyetemet alapítunk, mutatja, hogy van jövőnk, végre újra bízunk magunkban, és lesz erőnk kilábalni a nehézségekből – zárta beszédét a miniszterelnök.

Az ünnepség keretében Kövér László házelnök átadta a Nemzeti Közszolgálati Egyetem alapító nyilatkozatát, Navracsics Tibor, Hende Csaba és Pintér Sándor miniszterek pedig az egyetemi jelképeket adták át Patyi András rektornak.

FELHASZNÁLT IRODALOM

Megalakult a Nemzeti Közszolgálati Egyetem. *Józsefváros.hu,* 2012. január 12. Online: https://jozsefvaros.hu/hir/718/megalakult-a-nemzeti-kozszolgalati-egyetem

Sallai János (2017): A magyar rendészeti képzés története 1922–2017. Rendőr altiszt (tiszthelyettes) és rendőrtiszt képzés a XX–XXI. században. In Czene-Polgár Viktória – Zsámbokiné Ficskovszky Ágnes (szerk.): *Mérföldkövek az adó- és vámigazgatás történetéből. Válogatott tanulmányok az évfordulók tükrében.* Budapest, Magyar Rendészettudományi Társaság Vám- és Pénzügyőri Tagozat, 86–123.

Sallai János (2018): Rendőrképzés: a rendőrség államosítása (1920) után. In Cziprián-Kovács Loránd – Kozma Csaba (szerk.): *A második erdélyi nemzetközi közigazgatás-tudományi konferencia magyar nyelvű tanulmányai.* Kolozsvár: Accent.

Sallai János (2019): *A magyar rendészet története.* Budapest: Rendőrség Tudományos Tanácsa.

Szabó Andrea (2013): *A bolognai folyamat és hatása a rendészeti felsőoktatásra az Európai Unióban.* PhD-disszertáció. Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar Doktori Iskola.

Tóth Nikolett Ágnes (2016): A Kar 45 éves története. In Tóth Nikolett Ágnes: *45 éves a rendészeti felsőoktatás.* Budapest–Pécs: Dialóg Campus, 14–24.

A NEMZETI KÖZSZOLGÁLATI EGYETEM
RENDÉSZETTUDOMÁNYI KARA

A HAZAI FELSŐOKTATÁS EGYETLEN RENDÉSZETI KÉPZÉST FOLYTATÓ KARA[1]

Magyarországon kizárólag a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Karán (NKE RTK) képeznek rendészeti felsőfokú végzettséggel rendelkező szakembereket. A kar hallgatói nappali és levelező munkarendben három-, illetve négyéves alapképzési, valamint kétéves levelező munkarendű mesterképzési szakokon folytathatnak tanulmányokat. Az itt végzettek iránt hosszú távon is prognosztizálható a kereslet, hiszen folyamatos a megrendelői igény a rendészeti ágazat szervei, így különösen a rendőrség, a Büntetés-végrehajtási Szervezet (BV), az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság (OKF), az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (OIF), a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV), a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, valamint a magánbiztonsági és az önkormányzati rendészeti szféra részéről.

Nappali munkarendben a tisztképzéshez tartozó nappali munkarendes alapképzésekre csak fizikai, egészségügyi és pszichológiai alkalmassági vizsgálatok után lehet bekerülni. Amennyiben ezek valamelyike sikertelennek bizonyul, a jó tanulmányi eredmények elérése esetén sem lehetséges a sikeres felvétel. Az egyetemre történő biztos bejutást garantálhatja olyan képzések megjelölése is, amelyekhez nem kapcsolódnak alkalmassági vizsgálatok (például magánbiztonsági alapképzési szak).

Speciális jogállással rendelkeznek a „kettős jogállású hallgatók" (tiszthelyettes rendfokozattal rendelkező hivatásos rendőrök), akiket a Rendőrségi Oktatási és Kiképző Központ iskoláz be a hároméves nappali munkarendes alapképzésre.

Az RTK otthona a Ludovika Campus, ahol a kollégiumi elhelyezés is biztosított a hallgatók részére. A rendészeti speciális képzés a Rendészeti Oktatási Épületben, valamint a campus sportlétesítményeiben zajlik. A Katasztrófavédelmi Intézet sokáig az egyetem Hungária körúti campusán működött, 2026 szeptemberétől a képzés helyszíne a Ludovika Campus lett. Az intézet képzéseit a Rendészettudományi Kar hirdeti meg, ezekről külön kiadványban lehet tájékozódni.

ALAPFELKÉSZÍTÉS

Az első évfolyamos, nappali munkarendre felvett tisztjelölt hallgatók rendészeti alapfelkészítésen kötelesek részt venni. Az alapkiképzésről a hiányzás csak minimális mértékben megengedett, külön elbírálás alapján.

A tisztjelöltek rendészeti alapfelkészítése 6 hónapig tart, amelyből az első 5 hét intenzív szakasz, esetükben a kollégiumi bentlakás a teljes első évben kötelező.

A kettős jogállású tiszthelyettesek alapfelkészítése 5 hetes, ebből az első 1 hét intenzív bentlakásos szakasz, a további 4 hétben is kötelesek részt venni a tanórákon kívüli, a Rendvédelmi Tagozat által betervezett foglalkozásokon, már bentlakás nélkül.

Az intenzív szakaszban a hallgatók alapvetően gyakorlati foglalkozásokon (lőkiképzés, alaki kiképzés, testnevelés) vesznek részt, amelyek mind fizikailag, mind mentálisan megterhelők. Célja a fizikai állóképesség növelése, a rendészeti szocializáció alapjainak lerakása, a karon és a rendvédelmi szerveknél elvárt alapvető szolgálati érintkezési és magatartási szabályok elsajátítása. A hallgatók szoros napirend szerint

[1] A kar bemutatásáról szóló rész összeállításában közreműködött a Rendészettudományi Kar Tanulmányi Osztálya.

élnek, amelynek részei az ébresztő (6.00), a reggeli torna, a tanórán kívüli elfoglaltságok és a takarodó (22.00). Az alapfelkészítés időszakában a hallgatók szabadideje korlátozott.

Aki az alapfelkészítést egészségügyi vagy mentális okokból nem teljesíti, illetve úgy dönt, hogy személyes okból nem kíván a továbbiakban részt venni az alapfelkészítésben, az a *Tanulmányi és Vizsgaszabályzat*ban foglaltak, valamint a szabad kapacitások függvényében kérheti átvételét az egyetem más, nem rendészeti és nem katonai képzést nyújtó alapszakjaira.

A civil (magánbiztonsági) alapszak esetében is van alapfelkészítés, amely 5 napig tart (nem bentlakásos). Ez napi 8–10 órás időtartamú tanfolyam, amely során a hallgatók megismerkednek jogaikkal és kötelességeikkel, az intézmény szervezeti felépítésével, működési rendjét meghatározó jogszabályokkal.

ALAPKÉPZÉSEK

Bűnügyi szak (8 féléves képzés)

Az egyik legnépszerűbb rendőri tevékenység a bűnügyi nyomozói munka. Az RTK egyik küldetése olyan bűnügyi szakemberek képzése, akik szakmai és vezetői felkészültségük alapján alkalmasak a rendőrség bűnügyi szolgálatainál beosztott tiszti, illetve vezetői feladatok ellátására, azonosulni tudnak a szervezet elvárásaival, és kellő mélységű szakmai ismeretekkel rendelkeznek. A képzés eredményeként évről évre felkészült szakemberek csatlakoznak a rendőrséghez.

Az itt tanulók a következő szakirányokon szerezhetnek oklevelet: bűnüldözési, gazdasági nyomozó, kibernyomozó.

A végzett szakemberek a rendőrség szervezeti egységeinél különböző típusú bűncselekmények esetében végeznek nyomozói munkát, ami a bűncselekmények elkövetőinek felderítését és a bizonyítékok összegyűjtését jelenti. A hallgatók elsajátítják az ehhez szükséges kriminalisztikai és jogi ismereteket, emellett megfelelő fizikai, intézkedéstaktikai és pszichológiai felkészítést kapnak. A szakon végzettek a rendőrség városi kapitányságain és megyei főkapitányságain helyezkedhetnek el nyomozóként.

A szakon közös főbb tantárgyak: Kriminál technika; Kriminál taktika; Kriminálmetodika; Kriminálpszichológia; Büntetőjog; Intézkedéstaktika; Robotzsaru; társadalomtudományi tantárgyak.

Bűnüldözési szakirány

A bűnüldözési szakirányt választó hallgatók a bűncselekmények nyomozásához és a büntetőeljárások sikeres lefolytatásához szükséges ismeretekre tesznek szert. Ennek során önállóan vagy másokkal együttműködve különféle nyomozati cselekményeket végeznek, nyomokat rögzítenek, szemléket, kutatásokat, lefoglalásokat, kihallgatásokat hajtanak végre, forró nyomon üldöznek, és megkísérlik felderíteni, majd elfogni az elkövetőt.

A szakirány főbb tantárgyai: Bűnügyi szolgálati ismeretek; A bűnügyi hírszerzés aktualitásai; Csúcstechnológiai bűnözés és nyomozása; Bűnügyi elemzés.

Gazdasági nyomozó szakirány

A gazdasági nyomozó szakirány hallgatói megismerik a gazdálkodás rendjét sértő bűncselekmények nyomozását, pénzügyi, számviteli ismeretekre tesznek szert, elsajátítják a közgazdaságtan bűnüldözést segítő elemeit és a pénzügyi rendszer működésére, a gazdasági társaságok tevékenységére vonatkozó jogi normákat.

A képzés befejezését követően a végzettek képesek lesznek az egyes gazdasági bűncselekmények felismerésére, jogi minősítésére, felderítésére és bizonyítására. Különösen csalás, sikkasztás, hűtlen

kezelés, korrupciós bűncselekmények, pénzmosás és bankkártya-hamisítás esetén járnak el.

A szakirány főbb tantárgyai: Gazdaságvédelmi szakismeretek; Gazdaságvédelmi pénzügyi jog; Korrupció nyomozása.

Kibernyomozó szakirány

A kibernyomozó szakirány a legújabb a bűnügyi szakon belül. Létjogosultságát az indokolja, hogy a 21. században az informatikai eszközök és rendszerek fejlődése miatt a kibertérben elkövetett vagy onnan érkező támadások, bűncselekmények száma jelentősen megemelkedett. Ezek elkövetéséhez, így a felderítéséhez is, speciális szakértelem szükséges. A hallgatók a képzés során megismerik az információs rendszerek működésének alapjait, valamint elsajátítják a kiberbűncselekmények felderítéséhez és bizonyításához szükséges informatikai, speciális jogi, kriminalisztikai és bűnügyi szolgálati ismereteket. A legjellemzőbb ilyen jellegű bűncselekmények az informatikai rendszerek felhasználásával elkövetett csalások, zaklatások, a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel való visszaélés és a gyermekpornográfia.

A szakirány főbb tantárgyai: Infokommunikációs hálózatok és távközlési rendszerek; Pénzügyi és szervezett bűnözés a kibertérben; Infokommunikációs eszközök; A kiberbűnözés büntetőjogi sajátosságai; Kibernyomozói munka a terepen; A kiberbűncselekmények speciális jellemzői.

A szakon végzettek elsősorban a helyi szintű rendőri szerveknél, városi és kerületi rendőrkapitányságokon rendőrtisztként kezdik meg munkájukat.

Rendészeti szak (8 féléves képzés)

Ezen a szakon a rendőrség és az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság számára készítenek fel vezetői készségekkel és szakterületi speciális ismeretekkel rendelkező szakembereket. A hallgatók megismerkedhetnek a rendészeti igazgatásban alkalmazott elvekkel, eljárásokkal és eszközökkel.

A szakon közös főbb tantárgyak: Kriminál-technika; Kriminálmetodika; Kriminálpszichológia; Büntetőjog; Intézkedéstaktika; társadalomtudományi tantárgyak; valamint a szakiránynak megfelelő tantárgyak.

Az itt tanulók a következő szakirányokon szerezhetnek oklevelet: bevándorlási, határrendészeti rendőr, igazgatásrendészeti rendőr, közlekedésrendészeti rendőr, közrendvédelmi rendőr.

Bevándorlási szakirány

A bevándorlási szakirány célja, hogy az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság rendőrtiszti utánpótlását biztosítsa. Olyan szakmai képzést kínál, amely a rendőrtiszti képesítéshez szükséges feltételek és kompetenciák biztosításán túl külön hangsúlyt helyez a külföldiek beutazásával, tartózkodásával összefüggő hatósági jogalkalmazói tevékenységre.

A szakmai oktatás elsősorban migrációelméleti, idegenrendészeti, menekültügyi és állampolgársági jogi kurzusokon valósul meg. Emellett a képzés kiemelt figyelmet fordít a migráció és a bűnüldözés kapcsolatára.

A szakirányt elvégző hallgatók rendőrtisztként szolgálnak majd az idegenrendészeti hatóság állományában. Főbb állomáshelyek lehetnek: Budapest, Debrecen, Győr, Miskolc, Pécs, Szeged, Székesfehérvár.

Határrendészeti rendőr szakirány

A rendőrségen belül 2008-tól önálló határrendészeti szolgálati ág látja el az államhatár őrzését, a határforgalom ellenőrzését, a határrend fenntartását

és az illegális migráció elleni fellépéssel járó feladatokat. Mindez azért is nagy felelősség, mert Magyarország az EU schengeni külső határokkal rendelkező tagállamaként nemcsak az ország, hanem a schengeni térség külső határainak ellenőrzéséért is felelős.

A szakirány főbb tantárgyai: Határellenőrzés; Határőrizet; Határforgalom-ellenőrzés; Határrendészeti vezetés.

A végzett hallgató elsősorban a schengeni külső határszakaszon (ukrán, szerb határon) működő határrendészeti kirendeltségeken, a Készenléti Rendőrségnél vagy nemzetközi forgalmat lebonyolító repülőtereken általában alosztályvezetőként vagy előadóként tud elhelyezkedni.

Igazgatásrendészeti rendőr szakirány

Az igazgatásrendészet területén dolgozók olyan feladatokat látnak el, mint például a szabálysértési és fegyverengedélyezési eljárások lefolytatása, a személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység engedélyezése, a polgári felhasználású robbanóanyagok és pirotechnikai termékek, egyes rendészeti feladatot ellátó személyek (például mezőőr, halászati őr, természetvédelmi őr, közterület-felügyelő) tevékenységének engedélyezése, valamint a kábítószer és pszichotróp anyagok legális forgalmának, tárolásának ellenőrzése.

A szakirány főbb tantárgyai: Igazgatásrendészeti jog; Szabálysértési jog.

A szakirányon végzettek a városi rendőrkapitányságok igazgatásrendészeti osztályain helyezkedhetnek el rendőrtiszti munkakörökben.

Közlekedésrendészeti rendőr szakirány

Magyarországon a baleset-megelőzés törvényből fakadóan állami feladat, amely szervezett formában a rendőrség irányítása mellett, egyes állami szervek és társadalmi szervezetek együttműködésével valósul meg. A közlekedésrendészet területén dolgozók részt vesznek a forgalomszervezésben, -irányításban és -ellenőrzésben, a közlekedési balesetek helyszíni szemléjében és vizsgálatában, de feladatuk a közlekedési szabályszegőkkel szembeni fellépés, illetve szankcionálás is. Mivel a közterületi intézkedések azonnali döntéseket igényelnek, a végzett hallgatóknak naprakész jogszabályi ismeretekkel kell rendelkezniük.

A szakirány főbb tantárgyai: Közlekedésrendészeti ismeretek; KRESZ és vezetéstechnika; Forgalomszervezés és -irányítás; Forgalom-ellenőrzés; Balesetelemzés; Csapatszolgálati szakismeret; Közrendvédelmi ismeretek.

A végzettek jellemző beosztásai közlekedésrendészeti területen: balesetvizsgáló, baleset-megelőzési előadó és a későbbiek során baleseti helyszíni szemlebizottság-vezető.

Közrendvédelmi rendőr szakirány

A rendőrség közrendvédelmi szerveinek fő feladata a közrendet sértő személyekkel szembeni nyílt rendőri fellépés, illetve szankcionálás. A közrendvédelemhez tartozik például a járőr- és őrszolgálat, a körzeti megbízotti szolgálat, a rendezvénybiztosítás vagy a csapatszolgálati tevékenység. Ez a szakterület naprakész és széles körű jogszabályi tudást igényel, így például a hallgatók büntetőjogi, szabálysértési jogi és közigazgatási jogi ismereteket is szereznek a képzés során.

A szakirány főbb tantárgyai: Közrendvédelmi szakismeretek; Közrendvédelmi vezetői ismeretek; Közlekedésrendészeti ismeretek; Csapatszolgálati szakismeretek.

A végzettek többnyire a városi rendőrkapitányságokon előadó, főelőadó, majd kiemelt főelőadó beosztásban dolgoznak, később pedig jellemzően vezetői karriert futnak be.

Bűnügyi igazgatási alapképzési szak (6 féléves képzés)

A képzésekre csak a rendvédelmi szervek hivatásos állományából lehet jelentkezni. A polgári pályázók számára a 8 féléves bűnügyi alapképzési szak nyújt ilyen jellegű képzést.

A hallgatók a képzés során elsajátítják a szükséges kriminalisztikai és jogi ismereteket, emellett megfelelő fizikai, intézkedéstaktikai és pszichológiai felkészítést kapnak. A rendőri szakirányokon végzettek a rendőrség városi kapitányságain és megyei főkapitányságain helyezkedhetnek el nyomozóként.

Az itt tanulók a következő szakirányokon szerezhetnek oklevelet: bűnügyi hírszerző, bűnügyi nyomozó, gazdaságvédelmi nyomozó, informatikai nyomozó.

A szakon közös főbb tantárgyak: Alkotmányjogi alapintézmények és alapjogok; Közigazgatás alapintézményei; Büntetőjog; Büntetőeljárás-jog; Kriminológia; Kriminálpszichológia; Bűnügyi szolgálati ismeretek; Intézkedéstaktika; Kriminál technika; Kriminál taktika; Kriminálmetodika.

Bűnügyi hírszerző szakirány

Levelező munkarendű képzés, amelyre kizárólag azok jelentkezhetnek, akik a rendvédelmi szervek hivatásos állományában bűnügyi területen dolgoznak legalább három éve. A jelentkezőnek rendelkeznie kell érvényes és kockázatmentes biztonsági szakvéleménnyel, valamint az állományilletékes parancsnok által kiadott támogató nyilatkozattal.

A szakirányon folyó képzés célja olyan bűnügyi szakemberek képzése, akik ismerik a nyomozási cselekmények végrehajtásának módozatait, a titkos információgyűjtésre, leplezett eszközök alkalmazására vonatkozó szabályozókat. A hallgatók elsajátítják azokat a – különösen a humán információszerzés területét érintő – speciális kriminalisztikai és bűnügyi szolgálati ismereteket, amelyek alkalmazásával képesek lesznek a bűncselekmények megelőzésére, felderítésére irányuló munka és együttműködés megszervezésére, büntetőeljárások megindításához és eredményes befejezéséhez szükséges információk megszerzésére. A jelentkezés további speciális feltétele a felderítő (vagy legalább bűnügyi) területen szerzett gyakorlati tapasztalat, ilyen egységeknél eltöltött szolgálati idő.

A szakirány főbb tantárgyai: Humán információszerzés; Technikai eszközök a bűnügyi hírszerzésben.

Bűnügyi nyomozó szakirány

Nappali és levelező munkarendű képzés, amelyre kizárólag a rendőrség vagy az Országgyűlési Őrség hivatásos állományában dolgozók jelentkezhetnek.

A szakirányt választó hallgatók a bűncselekmények nyomozásához szükséges ismeretekre tesznek szert. Ennek során önállóan vagy másokkal együttműködve különféle nyomozati cselekményeket végeznek, nyomokat rögzítenek, szemléket, kutatásokat, lefoglalásokat, kihallgatásokat hajtanak végre, forró nyomon üldöznek, és megkísérlik felderíteni, majd elfogni az elkövetőt. A lakosság biztonságérzetét leginkább befolyásoló jogsértések, így az élet és testi épség elleni, vagyon elleni, kábítószerrel összefüggő, szervezett bűnözéssel kapcsolatos és szexuális bűncselekmények nyomozásában vesznek részt.

A szakirány főbb tantárgyai: Bűnügyi szolgálati ismeretek; Bűnügyi elemzés; Csúcstechnológiai bűnözés.

Gazdaságvédelmi nyomozó szakirány

Levelező munkarendű képzés, amelyre kizárólag a rendőrség vagy az Országgyűlési Őrség hivatásos állományában dolgozók jelentkezhetnek.

A szakirány hallgatói megismerik a gazdálkodás rendjét sértő bűncselekmények nyomozását,

amelyhez pénzügyi, számviteli ismeretekre tesznek szert, valamint elsajátítják a közgazdaságtan bűnüldözést segítő elemeit és a pénzügyi rendszer működésére, a gazdasági társaságok tevékenységére vonatkozó jogi normákat.

A képzés befejeztével képesek lesznek az egyes gazdasági bűncselekmények felismerésére, jogi minősítésére, felderítésére és bizonyítására. Különösen a vagyon elleni bűncselekményeken belül a csalás, sikkasztás, hűtlen kezelés, korrupciós bűncselekmények, pénzmosás és bankkártya-hamisítás esetén járnak el.

A szakirány főbb tantárgyai: Gazdaságvédelmi szakismeretek; Gazdaságvédelmi pénzügyi jog.

Informatikai nyomozó szakirány

Levelező munkarendű képzés, amelyre kizárólag a rendőrség vagy az Országgyűlési Őrség hivatásos állományában dolgozók jelentkezhetnek.

Ez a bűnügyi igazgatási alapképzési szak legújabb szakiránya. Létjogosultságát az indokolja, hogy a 21. században az informatikai eszközökhöz, rendszerekhez köthető bűncselekmények száma megemelkedett. Ezek elkövetéséhez, így felderítéséhez is speciális szakértelem szükséges.

A hallgatók a képzés során megismerik az információs rendszerek működésének alapjait, valamint elsajátítják az informatikai eszközökkel elkövetett jogsértések felderítéséhez és bizonyításához szükséges informatikai, speciális jogi, kriminalisztikai és bűnügyi szolgálati ismereteket. A legjellemzőbb ilyen jellegű bűncselekmények az informatikai rendszerek felhasználásával elkövetett csalások, zaklatások, a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel való visszaélés, gyermekpornográfia.

A szakirány főbb tantárgyai: Infokommunikációs eszközök; Infokommunikációs hálózatok és távközlési rendszerek; A kiberbűncselekmények speciális sajátosságai; Vagyoni, pénzügyi és szervezett bűnözés a kibertérben.

A bűnügyi igazgatási szak felsorolt szakirányain végző hallgatók elsősorban a helyi szintű rendőri szerveknél, városi és kerületi rendőrkapitányságokon kezdik meg munkájukat.

Rendészeti igazgatási alapképzési szak (6 féléves képzés)

Ezen a szakon széles skálán folyik a képzés: a közterületi rendőrjárőröket irányító rendőrtisztektől az idegenrendészeti rendőrtisztekig sokféle beosztás betöltésére készítik itt fel a diákokat. A hallgatók megismerkedhetnek a rendészeti, idegenrendészeti igazgatásban alkalmazott elvekkel, eljárásokkal és eszközökkel.

A rendészeti igazgatási szak szakirányai (kivéve a közrendvédelmi szakirányt) csak levelező munkarendben indulnak. A képzésekre a rendőrség és az Országgyűlési Őrség hivatásos állományából lehet jelentkezni. A rendőrség állományába készülő polgári pályázóknak a rendészeti alapképzési szak szakirányai biztosítanak lehetőséget az ilyen jellegű tudás megszerzésére.

A szakon közös főbb tantárgyak: Alkotmányjogi alapintézmények és alapjogok; A közigazgatás alapintézményei; Büntetőjog; Büntetőeljárás-jog; Kriminológia; Kriminálpszichológia; Intézkedéstaktika.

Az itt tanulók a következő szakirányokon szerezhetnek oklevelet: idegenrendészeti, határrendészeti, igazgatásrendészeti, közlekedésrendészeti, közrendvédelmi.

Idegenrendészeti szakirány

Levelező munkarendű képzés, amelyre kizárólag a rendőrség vagy az Országgyűlési Őrség hivatásos állományában dolgozók jelentkezhetnek.

A szakmai oktatás elsősorban migrációelméleti, idegenrendészeti, menekültügyi és állampolgársági jogi kurzusokon valósul meg.

A szakirányt elvégző hallgatók rendőrtisztként szolgálnak majd az idegenrendészeti hatóság állományában. Főbb állomáshelyek lehetnek: Budapest, Debrecen, Győr, Miskolc, Pécs, Szeged, Székesfehérvár.

Határrendészeti szakirány

Levelező munkarendű képzés, amelyre kizárólag a rendőrség vagy az Országgyűlési Őrség hivatásos állományában dolgozók jelentkezhetnek.

A rendőrségen belül 2008-tól önálló határrendészeti szolgálati ág látja el az államhatár őrzését, a határforgalom ellenőrzését, a határrend fenntartását és az illegális migráció elleni fellépéssel járó feladatokat. Mindez azért is nagy felelősség, mert Magyarország az EU schengeni külső határokkal rendelkező tagállamaként nemcsak az ország, hanem a schengeni térség külső határainak ellenőrzéséért is felelős.

A szakirány főbb tantárgyai: Határellenőrzés; Határrendészeti hatósági ismeretek.

A végzett hallgató elsősorban a schengeni külső határszakaszon (ukrán, szerb határon) működő határrendészeti kirendeltségeken, a Készenléti Rendőrségnél vagy nemzetközi forgalmat lebonyolító repülőtereken általában alosztályvezetőként vagy előadóként tud elhelyezkedni.

Igazgatásrendészeti szakirány

Levelező munkarendű képzés, amelyre kizárólag a rendőrség vagy az Országgyűlési Őrség hivatásos állományában dolgozók jelentkezhetnek.

Az igazgatásrendészet területén tevékenykedő szakemberek olyan feladatokat látnak el, mint a szabálysértési és fegyverengedélyezési eljárások lefolytatása, a személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység engedélyezése vagy a polgári felhasználású robbanóanyagok és pirotechnikai termékek engedélyezése.

A szakirány főbb tantárgyai: Igazgatásrendészeti jog; Szabálysértési jog.

A végzettek a városi rendőrkapitányságok igazgatásrendészeti osztályain helyezkedhetnek el.

Közlekedésrendészeti szakirány

Levelező munkarendű képzés, amelyre kizárólag a rendőrség vagy az Országgyűlési Őrség hivatásos állományában dolgozók jelentkezhetnek.

Magyarországon a baleset-megelőzés törvényből fakadóan állami feladat, amely szervezett formában a rendőrség irányítása mellett, egyes állami szervek és társadalmi szervezetek együttműködésével valósul meg. A közlekedésrendészet területén tevékenykedő szakemberek részt vesznek a forgalomszervezésben, -irányításban és -ellenőrzésben, a közlekedési balesetek helyszíni szemléjében és vizsgálatában, de feladatuk a közlekedési szabályszegőkkel szembeni fellépés, illetve szankcionálás is.

A szakirány főbb tantárgyai: Közlekedésrendészeti ismeretek; KRESZ és vezetéstechnika; Forgalomszervezés és -irányítás; Forgalom-ellenőrzés; Balesetelemzés; Csapatszolgálati szakismeret; Közrendvédelmi ismeretek.

A végzettek jellemző beosztásai közlekedésrendészeti területen: balesetvizsgáló, baleset-megelőzési előadó és a későbbiek során baleseti helyszíni szemlebizottság-vezető.

Közrendvédelmi szakirány

Nappali és levelező munkarendben meghirdetett képzés, amelyre csak a rendőrség vagy az Országgyűlési

Őrség hivatásos állományában dolgozók jelentkezhetnek.

A közrendvédelmi szervek fő feladata a közrendet sértő személyekkel szembeni nyílt rendőri fellépés, illetve szankcionálás. Idetartozik például a járőr- és őrszolgálat, a körzeti megbízotti szolgálat, a rendezvénybiztosítás vagy a csapaterős tevékenység.

A szakirány főbb tantárgyai: Közrendvédelmi szakismeretek; Közrendvédelmi vezetői ismeretek; Közlekedésrendészeti ismeretek; Csapatszolgálati szakismeretek.

A végzettek többnyire a városi rendőrkapitányságokon előadó, főelőadó, majd kiemelt főelőadó beosztásban dolgoznak, később pedig jellemzően vezetői karriert futnak be.

Pénzügyi rendészeti alapképzési szak (8 féléves képzés)

Ezen a szakon nappali és levelező munkarendben a NAV számára készítenek fel vezetői készségekkel és szakterületi speciális ismeretekkel rendelkező szakembereket.

A polgári pályázók csak teljes idejű nappali munkarendes képzésre jelentkezhetnek. A levelező munkarendű képzésre kizárólag a NAV állományának pénzügyőr státuszban foglalkoztatott munkatársai jelentkezhetnek.

A szakon tanulók a következő szakirányokon szerezhetnek oklevelet: pénzügyi nyomozó, vámigazgatási és rendészeti szakirány.

Pénzügyi nyomozó szakirány

A szakirány hallgatói a NAV hatáskörébe tartozó bűncselekmények (főként például költségvetési csalás, csődbűncselekmény, továbbá szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok, illetve iparjogvédelmi jogok megsértése) nyomozásával kapcsolatos ismereteket szereznek. Tanulmányi idejük alatt megismerkednek a magyarországi adórendszerrel, az Európai Unió vámjogával és a NAV hatáskörébe tartozó bűncselekmények elkövetési módjaival, továbbá alapos számviteli ismeretekre tesznek szert.

Mindezek mellett természetesen elmélyülnek a pénzügyi bűncselekmények üldözéséhez kapcsolódó bűnügyi munka sajátos módszertanában és a NAV adatbázisainak bűnügyi célú elemzésében.

A végzettek kellő tárgyi tudással rendelkeznek a bűnüldöző munka feladatainak ellátásához, így az EU és Magyarország gazdasági rendjét sértő cselekmények gyanúja esetén a megelőzés, a felderítés, illetve az elkövető felelősségre vonása érdekében hathatós intézkedéseket tudnak tenni.

A szakirány főbb tantárgyai: Büntetőjog; Büntetőeljárás-jog; Kriminál technika; Pénzügyi nyomozói komplex ismeretek.

A végzett pénzügyi nyomozók pénzügyőri munkakörben jellemzően a NAV bűnügyi szakterületén, a bűnügyi igazgatóságokon, elsősorban vizsgálati, illetve bűnjelkezelői feladatkörben fognak szolgálatot teljesíteni.

Vámigazgatási és rendészeti szakirány

A szakirányon végzett hallgatók elsősorban olyan speciális vámpolitikai, vámeljárásjogi, kereskedelmi vámtarifa-, valamint adójogi szabályokkal kapcsolatos ismereteket sajátíthatnak el, amelyek birtokában el tudják látni a Magyarország európai uniós tagságából eredő, a NAV-ra háruló, nemzetközi elvárások szerinti feladatokat.

A képzés során a hallgatók többek között megismerik a NAV ellenőrzéssel kapcsolatos tevékenységét, az ellenőrzést végző szervezeti egységek felépítését, szolgálati rendjét, működését, irányítását, és gyakorlati tapasztalatokat szereznek a különböző szakmai területeken.

A szakirány főbb tantárgyai: Adójog és adóztatás; Uniós vámjog; Uniós vámtarifa; Gazdasági szakismeret; Pénzügyőri intézkedéstaktika.

Az itt végzettek a NAV pénzügyőri állományában kezdik meg szolgálatukat, általában a megyei (fővárosi) adó- és vámigazgatóságokon. A kezdő tisztek többnyire ellenőrzési, illetve hatósági feladatokat látnak el, elsősorban vámszakmai és rendészeti területeken.

Magánbiztonsági alapképzési szak (6 féléves civil képzés)

Az elmúlt három évtizedben hazánkban és világszerte egyaránt jelentősen megnőtt a magánbiztonsági szolgáltatások iránti igény, valamint egyre több önkormányzati rendészet jött létre. A magánbiztonsági vállalkozások és önkormányzati rendészeti szervek érdemben támogatják a rendőrségnek a közrend és közbiztonság megteremtésére irányuló munkáját. A végzős hallgatók jó eséllyel elhelyezkedhetnek magánbiztonsági cégeknél, önkormányzati rendészeti szerveknél, nemzetbiztonsági szolgálatoknál, vagy személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói tevékenységet kezdhetnek meg.

A szak főbb tantárgyai: Információs rendszerek védelme; Minőségirányítás; Tűzjelző és -oltó rendszerek; Behatolásjelző és áruvédelmi rendszerek; Videómegfigyelő rendszerek; Fegyveres biztonsági őrség; Tűz- és katasztrófavédelem a magánbiztonságban; Munkavédelem a magánbiztonságban; Magánbiztonsági szervezetek tervezése és működtetése; Helyi rendészet rendszere; Vállalati visszaélések megelőzése és felderítése.

A nappali és levelező munkarendben meghirdetett szak nem a rendvédelmi szervek hivatásos állományába felkészítő képzés, de a végzett hallgatóink a partnereink által felajánlott komoly állásajánlatok közül válogathatnak, többen egyből vezetői megbízást kapnak. Sok hallgatónak a Magánbiztonsági és Önkormányzati Rendészeti Tanszék segíthet megfelelő munkahelyet találni, ennek érdekében szakmai napokat, állásbörzéket rendeznek. Számos egykori hallgató tölt be biztonsági vezetői beosztást a legnagyobb magánbiztonsági cégeknél, önkormányzati rendészeti szervezeteknél és egyéb vállalatoknál az ország különböző pontjain.

Büntetés-végrehajtási alapképzési szak (6 féléves képzés)

Nappali és levelező munkarendű képzés, amelyre kizárólag a büntetés-végrehajtás állományában dolgozók jelentkezhetnek. A képzés célja olyan büntetés-végrehajtási tisztek képzése, akik a büntetés-végrehajtási feladatokat ellátó szerveknél irányítói, vezetői feladatok ellátására alkalmasak, ismerik az ott alkalmazott elveket, eljárásokat és eszközöket, azonosulni tudnak a szervezet elvárásaival, valamint gyakorlati tapasztalatok megszerzése után alkalmasak hatósági jogalkalmazói feladatok ellátására, a büntetés-végrehajtási szervezetben alap- és szakirányítói feladatok ellátására. A szakon a hallgatók gyakorlati és elméleti képzés keretében szerzik meg mindazon speciális szolgálati, jogi, őrzésvédelmi, pszichológiai, igazgatási és reintegrációs ismereteket, amelyek alkalmassá teszik őket arra, hogy büntetés-végrehajtási tisztként teljesítsenek szolgálatot.

A szak főbb tantárgyai: Büntetés-végrehajtási (Bv.) jog; Bv. biztonság; Bv. reintegráció; Bv. pszichológia; Integrált bv. ismeretek.

Az itt végzettek általában az ország valamely büntetés-végrehajtási intézetében reintegrációs, illetve biztonsági tisztként kezdik meg pályafutásukat.

Polgári nemzetbiztonsági alapképzési szak (6 féléves képzés)

Levelező munkarendű, zárt képzés, amelyre a jelentkezés korlátozott, csak a polgári nemzetbiztonsági

szolgálatok vagy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat, továbbá a titkos információgyűjtés folytatására, illetve leplezett eszközök alkalmazására törvényben feljogosított szervek állományába tartozó olyan személy jelentkezhet, akit a beiskolázási jogkörrel rendelkező elöljáró vagy vezető az előmeneteli tervek alapján támogat, valamint aki érvényes és kockázatmentes biztonsági szakvéleménnyel rendelkezik.

A jelentkezők humán felderítő, technikai felderítő és terrorelhárítási szakirányon tanulhatnak.

A képzés célja olyan polgári nemzetbiztonsági szakértők oktatása és nevelése a nemzetbiztonsági szolgálatok, valamint a titkos információgyűjtésre feljogosított szervek számára, akik korszerű általános és szaktudományi, elméleti és gyakorlati ismeretekkel, továbbá nemzetbiztonsági szakmai, szaktechnikai, jogi, kriminológiai, kriminalisztikai, pszichológiai, informatikai, biztonságpolitikai és idegen szaknyelvi ismeretekkel rendelkeznek.

Főbb tantárgyak: Nemzetbiztonság; Speciális szakági jogi ismeretek; Az információgyűjtés területei.

MESTERKÉPZÉSEK
(4 féléves képzések)

Rendészeti vezető mesterképzési szak

A hivatásos állományban lévők az alapképzést követően államilag támogatott rendészeti vezető mesterképzésre jelentkezhetnek. A mesterszakot elvégző rendészeti vezetők az igazságügyi, az önkormányzati és a pénzügyi ágazatban, a büntetés-végrehajtás, a rendőrség, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok kötelékében, valamint a civil biztonsági szférában helyezkedhetnek el. Attól függetlenül, hogy a végzettek mely szakmai terület mellett döntenek majd, a képzés során elsajátított szaktudás nagy hasznukra lesz. A szak a vezetés- és szervezéselméleti, pszichológiai és pedagógiai, gazdálkodási és logisztikai, humánerőforrás-gazdálkodási és minőségbiztosítási általános szaktudás mellett a biztonságpolitika, a rendészeti igazgatás, a nemzetbiztonság és a rendészeti technikák szakterületein is jártasságot ad. Emellett alapvető feltétel a jogi háttérismeretek elsajátítása, különös tekintettel a munkajog, a közigazgatási jog és a pénzügyi jog területére. Mindezt a bűnügyi és rendészeti szervek nemzetközi együttműködésére vonatkozó jogi ismeretek egészítik ki.

A képzés közép- és felső vezetői feladatok ellátására készíti fel a jelölteket. A jelentkezés feltétele valamely rendvédelmi szervnél fennálló hivatásos szolgálati jogviszony, vagy a NAV-nál adó- és vámhatósági szolgálati jogviszony (pénzügyőri státuszban), illetve tiszti rendfokozat, valamint a jelentkezéshez szükséges felsőfokú végzettség megszerzését követően rendvédelmi vagy rendvédelmi feladatokat is ellátó szervnél szerzett, legalább kétéves szakmai gyakorlat.

A képzés során a hallgatók az alábbi specializációk közül választhatnak: rendészetelméleti, csapatszolgálati, értékelő-elemző, integrált határigazgatási, szervezett bűnözés elleni.

Főbb tantárgyak: Rendészet és a rendészeti igazgatás elmélete; Vezetői készségfejlesztés; Rendőri és rendészeti szervek felsőszintű irányítása.

Kriminalisztika mesterképzési szak

A szak azon hallgatók számára nyújt szakmai fejlődési lehetőséget és biztosítja elméleti, valamint gyakorlati ismereteik bővítését, akik már rendelkeznek felsőfokú végzettséggel, és céljuk a kriminalisztikai szakterületen az általános szintet meghaladó többlettudás megszerzése. A kriminalisztika elméleti területei feltárják azokat a törvényszerűségeket és összefüggéseket, amelyek átfogó és értelmező elemzése elengedhetetlen a jövő bűnügyi tendenciáinak felismeréséhez és az azokon alapuló stratégiáknak a kidolgozásához. Az átadott ismeretek egyúttal

elősegítik a nyomozásnak mint komplex egységnek a megismerését, egyben az irányító feladatok magas színvonalú ellátását, valamint betekintést nyújtanak a legújabb tudományos-technikai módszereknek a bizonyításban betöltött szerepébe.

A mesterszakon két szakirány elérhető: a polgári a civilek számára, illetve a rendészeti. A *rendészeti szakirányon* a hallgató rutinszerűen és készségszinten alkalmazza a bűnügyi hírszerzés eszközeit. Képes a személyi és tárgyi bizonyítékok magas szintű elemző értékelésére. Komplex módon képes a prediktív rendészeti ismeretek alkalmazására. Összegző módon képes a szervezett bűnözés elleni eszközök és módszerek hatékony felhasználására. A *polgári szakirányon* szakmai szintetizáló képessége alapján felismeri a jövő bűnügyi tendenciáit, amelyek alapján képes operatív stratégiák kidolgozására.

A rendészeti szakirányra való jelentkezéshez valamely rendvédelmi szervnél fennálló hivatásos szolgálati viszony és a felsőfokú végzettség megszerzését követően rendvédelmi szervnél szerzett, legalább hároméves gyakorlat szükséges.

Főbb tantárgyak: Kriminálpszichológia; Bűnelemzés; Bűnözői profilalkotás; Nemzetközi bűnügyi együttműködés.

Polgári nemzetbiztonsági mesterképzési szak

A hallgatók levelező munkarendben, kétéves mesterképzési szakon folytathatnak tanulmányokat. A képzés zárt, a szakra jelentkezés korlátozott, csak a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok vagy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat, továbbá a titkos információgyűjtés folytatására, illetve leplezett eszközök alkalmazására törvényben feljogosított szervek állományába tartozó olyan személy jelentkezhet, akit a beiskolázási jogkörrel rendelkező elöljáró vagy vezető az előmeneteli tervek alapján támogat, valamint aki érvényes és kockázatmentes biztonsági szakvéleménnyel rendelkezik. A jelentkezők humán felderítő, technikai felderítő, illetve terrorelhárítási szakirányon tanulhatnak.

A szak célja olyan nemzetbiztonsági szakemberek képzése, akik alkalmasak vezetői és szakértői feladatok ellátására a közigazgatási, a katonai, a rendészeti és a tudományos szektorokban, valamint szakmai ismereteik és gyakorlati készségeik alapján képesek nemzetbiztonsági problémák értékelésére, elemzésére és megoldására. Felkészültek továbbá a politikai intézmények, biztonsági folyamatok és közpolitikák működésének, valamint ezeknek a globális biztonsági-politikai helyzettől függő viszonyának és egymásra hatásának megértésére, kormányzati válaszok előkészítésének a támogatására.

Főbb tantárgyak: Hírszerzés és diplomácia; Elhárítási ismeretek; Speciális nemzetbiztonsági szakmai jogi ismeretek.

Biztonsági szervező mesterképzési szak

A magánbiztonsági szolgálatok, valamint a települések rendészeti szerveinek szerepe folyamatosan növekszik itthon és külföldön egyaránt. Az országosan egyedülálló új szak célja olyan biztonsági vezetők képzése, akik együttműködve az állami és az önkormányzati rendészeti, biztonságtechnikai és biztonságszervező szakemberekkel, képesek jogi személyek és közintézmények integrált biztonsági rendszereinek kidolgozására és működtetésére, továbbá a biztonsági területet teljeskörűen menedzselni tudják egy szervezeten belül vagy külső szolgáltatóként.

A jelentkezés feltétele legalább kétéves, magánbiztonsági vállalkozásnál, rendvédelmi feladatokat ellátó vagy önkormányzati rendészeti szervnél szerzett szakmai gyakorlat.

A biztonsági szervező mesterképzési szak olyan felkészítést kínál gyakorló és leendő biztonsági vezetők számára, amelynek fókuszában – az elméleti, jogi és szakmai alapokon túl – kimondottan gyakorlatias,

a napi vezetői munkát érdemben támogató témakörök állnak, mint például vezetői készségfejlesztés, pszichológia, konfliktuskezelés, projektmenedzsment, stratégiaalkotás vagy csapatmunka oktatása.

Főbb tantárgyak: A magánbiztonság jogi alapjai; Alkalmazott biztonságtechnika; Biztonsági audit és minőségirányítás; Biztonságistratégia-alkotás és üzletmenet-folytonosság; Integrált (komplex) létesítményvédelem; Kiberbiztonság; Kockázatelemzés, kockázatkezelés; Konfliktus- és stresszkezelés; Munka- és tűzvédelem; Létfontosságú rendszerek védelme; Magánjogi praktikum (szerződési jog, személyiségvédelem és szellemi alkotások joga); Településbiztonság és önkormányzati rendészet; Vezetői felelősség (felelősség a polgári jogban, társasági jogban); Projektmenedzsment; Rendezvények biztonsága; Üzleti hírszerzés és elhárítás; Vezetői készségfejlesztés.

MESTERDIPLOMA UTÁN: DOKTORI KÉPZÉS

Az egyetem Rendészettudományi Doktori Iskolája a rendészettudomány területén különböző képzési formákban biztosítja a doktoranduszhallgatók tudományos pályára való felkészítését.

ELHELYEZKEDÉSI ESÉLYEK

A kar végzett hallgatóit kiszámítható rendészeti életpálya várja a rendőrség, a büntetés-végrehajtás, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság szerveinél, valamint a közigazgatási és gazdasági szerveknél. A magánbiztonsági szakos hallgatóknak a mintegy 100 ezer fős magánbiztonsági piac és az önkormányzati rendészetek egyre bővülő köre nyújt elhelyezkedési lehetőséget.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál elhelyezkedők a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2020. évi CXXX. törvényben meghatározott illetményben részesülnek, amelynek összege az illetménypótlékoktól függően egyénenként eltérő lehet.

A rendőrség és a büntetés-végrehajtás hivatásos állományába kerülők a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény szerinti illetményt kapnak, amelynek összege az illetménypótlékoktól függően egyénenként változhat.

Az említett törvények a tanulmányoktól, illetve a szakmai tapasztalatoktól, a szolgálati időtől és helytől függően kiszámítható életpályamodellt biztosítanak mind szakmai, mind vezetői karrieríven. Az illetmény ennek megfelelően változik. A kezdő tiszteké jelenleg bruttó 670 ezer forintnál kezdődik, és mértékét jelentősen befolyásolja az első beosztás.

KATASZTRÓFAVÉDELMI INTÉZET, ALAPKÉPZÉSEK

Katasztrófavédelem alapképzési szak (6 féléves képzés)

A nappali és levelező munkarendű képzés célja olyan katasztrófavédelmi szervezők képzése, akik a hivatásos katasztrófavédelmi szerveknél (tiszti beosztásokban), az önkormányzati és a létesítményi tűzoltóságoknál, a közigazgatási és a gazdasági szervezeteknél katasztrófavédelmi, tűzvédelmi és iparbiztonsági feladatok ellátására alkalmasak, ismerik a katasztrófavédelmi, a tűzvédelmi és az iparbiztonsági igazgatásban alkalmazandó jogszabályokat, szabványokat, eljárásokat és eszközöket.

Főbb tantárgyak: Rendészeti igazgatás alapfogalmai és alapelvei; Rendészeti igazgatás gyakorlati alkalmazása; Hivatásos katasztrófavédelmi szervek szervezeti felépítése, működése és munkamódszere; Szolgálati feladatok alapvető szabályai, összefüggései és gyakorlati alkalmazása.

Az itt tanulók a következő szakirányokon szerezhetnek oklevelet: katasztrófavédelmi műveleti, tűzvédelmi és mentésirányítási, iparbiztonsági.

Katasztrófavédelmi műveleti szakirány

A nappali munkarendben tisztjelölti képzés, a levelező munkarendben hivatásos és civil képzés folyik.

A hallgatók megismerik a katasztrófák elleni védekezés szervezeti és irányítási struktúráját, a katasztrófamegelőzés, a védekezés és a helyreállítás feladatrendszerének kapcsolódásait. Elsajátítják a lakosság katasztrófavédelmi és polgári védelmi felkészítésével kapcsolatos feladatokat, azok végrehajtásának gyakorlati megoldásait. Betekintenek a tárgyhoz tartozó hatósági és műveleti tevékenységbe, a polgári védelmi szervezetek létrehozásával és működtetésével kapcsolatos feladatok ellátásának szabályaiba. E szakirányon többek között a Katasztrófamegelőzés, a Katasztrófák következményeinek felszámolása és a Polgári védelmi szakismeret című tantárgyakból jutnak ismeretekhez a hallgatók.

A nappali munkarendes képzés támogatott, amelyre középiskolások is jelentkezhetnek. Az államilag támogatott levelező képzésre további jelentkezési feltétel a hivatásos katasztrófavédelmi szervek állományával fennálló foglalkoztatási jogviszony. Az önköltséges levelező képzésre érettségi bizonyítvány birtokában bárki jelentkezhet.

A tűzoltó tisztjelölti képzéshez alkalmassági követelményeknek is meg kell felelni.

Tűzvédelmi és mentésirányítási szakirány (hivatásos és civil képzés)

A hallgatók megismerik a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló jogszabályokat, valamint az azokhoz kapcsolódó irányítási és belső előírásokat. Elsajátítják a tűzvédelmi hatósági, szakhatósági és tűzvizsgálati feladatokra vonatkozó jogszabályokat, szabványokat és azok gyakorlati alkalmazásának rendjét. Betekintenek a tűzoltással és műszaki mentéssel kapcsolatos szervező, előkészítő, operatív irányító feladatokba és az elsődleges katasztrófaelhárítási beavatkozásokkal összefüggő tűzoltói tevékenységbe. E szakirányon többek között a Tűzmegelőzési ismeretek, a Tűzoltási és műszaki mentési ismeretek és a Tűzoltó technikai ismeretek című tantárgyakat oktatják.

A nappali munkarendben folyó, támogatott képzésre csak a katasztrófavédelmi szervek hivatásos állományának tagjai pályázhatnak, míg az önköltséges helyekre középiskolások vagy érettségi bizonyítvánnyal rendelkezők jelentkezhetnek. A levelező, államilag támogatott képzésre csak a hivatásos katasztrófavédelmi szervek állományából lehet jelentkezni, illetve megfelelő szakmai gyakorlattal az önkormányzati és létesítményi tűzoltóságok, továbbá az önkéntes tűzoltó-egyesületek szaktevékenységet ellátó tagjai is felvételt nyerhetnek. A levelező munkarendű önköltséges képzés a középiskolát végzettek mellett a megfelelő szakmai gyakorlattal rendelkező önkormányzati és létesítményi tűzoltóságok, továbbá az önkéntes tűzoltó-egyesületek szaktevékenységet ellátó tagjai számára is nyitott.

Iparbiztonsági szakirány (nappali munkarendben civil képzés, levelező munkarendben hivatásos és civil képzés)

A hallgatók elsajátítják a veszélyes üzemek létesítésére és működésére vonatkozó jogszabályokban, szabványokban és hatósági előírásokban foglaltakat, azok gyakorlati alkalmazásának rendszerét. Megismerik a veszélyes anyagok különféle szállítási módjaival kapcsolatos jogszabályi és hatósági előírásokat, az ezekre vonatkozó hatósági eljárás rendjét, a kritikus infrastruktúrákkal összefüggő hazai és nemzetközi szabályozásokat, valamint a működési rendjüket meghatározó biztonsági követelményrendszereket. Elsajátítják továbbá a nukleárisbaleset-elhárítás, a katasztrófavédelmi mobil laborok és a sugárfelderítő egységek katasztrófavédelmi feladataival kapcsolatos ismeretanyagot is. E szakirányon többek között az Ipari és közlekedési veszélyhelyzetek felszámolása, az Iparbiztonságtan és a Kritikusinfrastruktúra-védelem című tantárgyak anyagával ismerkednek meg a hallgatók.

A nappali munkarendben folyó, államilag támogatott képzésre, valamint a nappali önköltséges helyekre középiskolások vagy érettségi bizonyítvánnyal rendelkezők jelentkezhetnek. A levelező munkarendben folyó, államilag támogatott képzésre csak a hivatásos katasztrófavédelmi szervek állományából várják a jelentkezőket, míg az önköltséges képzés a középiskolát végzettek számára biztosít továbbtanulási lehetőséget.

Tűzvédelmi mérnöki alapképzési szak (8 féléves civil képzés)

A nappali és levelező munkarendű civil képzés célja az építésügyi tűzvédelmi tervezői tevékenység folytatásához szükséges tűzvédelmi mérnöki felsőoktatási végzettséget (tervezési jogosultság) megalapozó ismeretek átadása. A hallgatók emellett elsajátíthatják az építmények tűzvédelme, a tűzoltó technikai eszközök, az ipari tűzvédelem és a tűzvizsgálat területén adódó tűzvédelmi szakértői feladatok ellátásához szükséges tudást is. A képzés további célja a beépített tűzvédelmi rendszerek (automatikus tűzjelző és tűzoltó berendezések) tervezői és kivitelezői részére előírt tűzvédelmi szakvizsga bizonyítvány megszerzéséhez szükséges előképesítés biztosítása. A magas szintű tűzvédelmi mérnöki végzettséget a képzésben részt vevő Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem oktatói állománya és infrastruktúrája is garantálja.

A tűzvédelmi mérnöki alapképzési szakot sikeresen elvégző hallgatók tűzvédelmi mérnöki munkakörökben tudnak elhelyezkedni, alapvetően a gazdálkodói szférában, illetve a hivatásos katasztrófavédelem hatósági szakterületén, amennyiben az alkalmassági követelményeknek megfelelnek. A képzés elsősorban azokat a készségeket és kompetenciákat fejleszti, amelyek a hallgatót a mérnöki műszaki feladatok végrehajtására alkalmassá teszik.

Főbb tantárgyak: Matematika; Mechanika; Kémia; Égés- és oltáselmélet; Tűzvédelmi jog és igazgatás; Építészeti tervezés és kivitelezés; Épületgépészet; Épületszerkezetek tűzvédelme; Tűzvédelmi mérnöki módszerek; Létesítés és használat tűzvédelme; Tűzeseti diagnosztika és rekonstrukció.

MESTERKÉPZÉSEK

Katasztrófavédelem mesterképzési szak (4 féléves képzés)

A négy féléves, levelező munkarendben folyó képzés elsősorban a katasztrófavédelem alapképzési szak szakirányait integrálja, ugyanakkor nagy hangsúlyt fektet a vezetői képességek és kompetenciák fejlesztésére.

A cél, hogy az itt végzettek betekintést nyerjenek a katasztrófavédelmi szervek irányításához és vezetéséhez szükséges jogi ismeretekbe, biztonság- és humánpolitikába, a tervezés és szervezés módszertanába. A képzés során a hallgatók elsajátíthatják a szükséges vezetéspszichológiai, vezetői kommunikációs és katasztrófavédelmi szervezési ismereteket.

Főbb tantárgyak: Veszélyes létesítmények; Tűzvédelmi és polgári védelmi esettanulmányok; A katasztrófavédelem jogi és igazgatási rendszere; Hatósági és műveletelemzés.

A szak államilag támogatott helyeire a hivatásos katasztrófavédelmi szervek állományának tagjai pályázhatnak a munkáltató támogató nyilatkozatának benyújtásával. Az önköltséges mesterképzésre azok jelentkezhetnek, akik rendelkeznek a szükséges alapvégzettséggel.

Tűzvédelmi mérnöki mesterképzési szak (2 féléves képzés)

A két féléves, támogatott és önköltséges formában, levelező munkarendben folyó műszaki képzés célja a tűzvédelmi mérnöki alapképzésre épülő magas szintű kompetenciák biztosítása, amely széles körű elhelyezkedési lehetőséget biztosít a tűzvédelmi tervezéssel és kivitelezéssel foglalkozó szakmai szervezeteknél. A mesterképzési szakon olyan komplex tűzvédelmi ismeretek megszerzésére lesz mód, amelyek a fenntartható tűzvédelem tervezési, kivitelezési és üzemeltetési szempontjait érvényesítik, beleértve a teljesítményalapú tűzvédelmi tervezést, a kutatásmódszertant, a digitális tervezési eszközök alkalmazását, a mesterséges intelligencia és az adatelemzés gyakorlatát. A képzés hazánkban egyedülálló módon a tűzvédelmi mérnöki szakterület mesterszintű ismereteinek elsajátítását teszi lehetővé, amelyet a képzésben részt vevő Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem oktatói állománya és infrastruktúrája is biztosít.

A tűzvédelmi mérnöki mesterképzési szakot sikeresen elvégző hallgatók tűzvédelmi mérnöki menedzserként tudnak elhelyezkedni, alapvetően a gazdálkodói szférában, illetve tűzvédelmi hatósági szakterületen. A képzés elsősorban azokat a készségeket és kompetenciákat fejleszti, amelyek a hallgatót a mérnöki műszaki feladatok irányítására és szervezésére alkalmassá teszik.

Főbb tantárgyak: Komplex tűzvédelmi mérnöki tervezés I–II.; Teljesítményalapú tűzvédelmi tervezés; BIM módszertan tűzvédelmi alkalmazása; Veszélyes technológiák tűzvédelme; Adatelemzés és mintafelismerés, MI-alkalmazás; Tűzvédelmi mérnöki kommunikáció és vizualizáció.

Az államilag támogatott és az önköltséges mesterképzésre azok jelentkezhetnek, akik rendelkeznek a szükséges bemeneti alapvégzettséggel.

A végzett hallgatók vezetői, tervezői és hatósági feladatok ellátására is felkészülnek, valamint lehetőségük van a doktori képzésben való továbbtanulásra.

ELHELYEZKEDÉSI ESÉLYEK

A katasztrófavédelem alapképzést elvégző hallgatók a hivatásos katasztrófavédelmi szerveknél, az önkormányzati és a létesítményi tűzoltóságoknál, a közigazgatási és a gazdasági szervezeteknél helyezkednek el. A képzett munkaerő iránt ezeken a területeken is egyre nagyobb az igény. Jogszabályi szempontok alapján az érintett önkormányzatoknak kötelező alkalmazniuk megfelelő katasztrófavédelmi ismeretekkel rendelkező közbiztonsági referenst, a veszélyes üzemeknél veszélyesipari védelmi ügyintézőt, a kijelölt kritikus infrastruktúrák üzemeltetőinél biztonsági összekötőt, a veszélyesáru-szállításban és a logisztikai telephelyeken veszélyesáru-ügyintézőt, de a katasztrófavédelem szervezetében is egyre fontosabb a felsőfokú végzettségű szakemberek munkája.

A tűzvédelmi mérnöki alapképzési és mesterképzési szakot sikeresen elvégző hallgatók az építmények és az ipari technológiák tűzvédelmével foglalkozó gazdasági szereplők tervezői, kivitelezői, műszaki ellenőri és üzemeltetési szakbeosztásait tudják betölteni, amit a hazai és külföldi beruházások folyamatos bővülése biztosít. Emellett lehetőség nyílik a kormányhivatalok tűzvédelmi és iparbiztonsági hatósági szakterületén való elhelyezkedésre is. A tűzvédelmi mérnöki diplomával együtt a hallgatók a legmagasabb tűzvédelmi tervezői jogosultságot szerzik meg, amelynek birtokában a legösszetettebb tűzvédelmi mérnöki munkakörök betöltésére is alkalmassá válnak, egyben a Magyar Mérnöki Kamara Tűzvédelmi Tagozatának tagjai lehetnek.

SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAKOK, RTK + KVI

Három féléves képzések

Kriminalisztikai szakértő

A képzés célja a kriminalisztikai területen dolgozó igazságügyi szakértőkre vonatkozó jogszabályban meghatározott képzés, a szakértői utánpótlás biztosítása. A képzésen részt vevők a megszerzett ismeretek birtokában képessé válnak a kriminalisztikai szakértés komplex folyamatainak megismerésére, megértésére és alkalmazására; a képzés végére alkalmasak lesznek az adott szakértői területen szakértői vélemények írásos előterjesztésére, valamint azok szóbeli bemutatására, kifejtésére világos és közérthető módon.

Rendvédelmi szervező

A képzés zárt beiskolázású. A képzésre a beiskolázásra jogosult rendvédelmi szerv javaslata alapján kerülnek be a jelentkezők. A képzés célcsoportja: a rendőrség, a katasztrófavédelem, a Büntetés-végrehajtási Szervezet állományában tiszti beosztásban lévő vagy tiszti beosztásba tervezett, felsőfokú végzettségű, de felsőfokú rendészeti szakképzettséggel nem rendelkező személyek. A célcsoportban meghatározott személyek rendészeti-szakmai felkészítése történik meg a felsőfokú rendészeti szakképzettség megszerzése érdekében. A képzés célja olyan rendőrtisztek, tűzoltótisztek és büntetés-végrehajtási tisztek képzése, akik ismerik a rendészeti igazgatásban alkalmazott általános és speciális szakmai elveket, eljárásokat, azonosulni tudnak a szervezet elvárásaival, valamint kellő mélységű elméleti és gyakorlati ismereteik vannak. A képzettség megszerzése után a végzettek a szolgálati helyeiken alkalmasak hatósági jogalkalmazói, valamint beosztott vezetői, irányítói feladatok ellátására.

Két féléves képzések

Kritikusinfrastruktúra-védelmi biztonsági összekötő személy

A szak célja olyan korszerű jogi és szakmai ismeretekkel rendelkező szakemberek képzése, akik komplex módon képesek a létfontosságú rendszerek és létesítmények védelmével kapcsolatos, üzemeltetőt érintő biztonsági összekötői szakmai feladatok ellátására. A képzés végeztével a személy képes a szakmai és az eljárási jogszabályokban meghatározott, üzemeltetőket érintő rendelkezések megfelelő alkalmazására. Képes a kritikus infrastruktúrák védelméből adódó üzemeltetői szakmai feladatok tervezésére és végrehajtására, valamint a kapcsolódó üzemeltetői és hatósági kapcsolattartói tevékenység koordinálására. Alkalmas a létfontosságú rendszerek és létesítmények védelmével kapcsolatos biztonsági összekötő személy munkakör betöltésére.

Forenzikus gyermekvédelmi szaktanácsadó

A képzés célja olyan szakemberek képzése, akik szakmai felkészültségük alapján alkalmasak a kiskorúak hatósági, büntetőeljárási meghallgatásán történő szaktanácsadói közreműködésre, kellő mélységű ismeretekkel és készségekkel rendelkeznek a gyermekek legjobb érdeke szerinti, az ismételt traumatizációt elkerülő hatósági kommunikációról, azokat készségszinten alkalmazzák. A szakot elvégző hallgató rutinszerűen és magabiztosan tudja alkalmazni a kihallgatási technikákat. Érti saját szakterülete kritikai megközelítéseit, átlátja szakterülete legfontosabb problémáit, a nézőpontok közötti különbségeket. Képes a hatósági és büntetőeljárásokban a 18. életévét be nem töltött személyek meghallgatásában történő közreműködésre. Képes a munkájához szükséges módszerek és eszközök kiválasztására, azok egyedi és komplex alkalmazására. Képes a személyes szakmai kompetenciák és kompetenciahatárok felismerésére és alkalmazására. Magabiztosan képes az egyes bűncselekményfajták kriminalisztikai feltárására. Alkalmazni tudja a bűnügyi szakterület eljárásrendjét, legfontosabb elméleteit és az azokkal összefüggő terminológiát feladatai végrehajtásakor. Rutinszerűen alkalmazza a bűnüldözési tevékenységhez kapcsolódó átfogó fogalmakat, összefüggéseket, szabályokat, folyamatokat és eljárásokat. Tisztában van a nyomozások lefolytatásának, a nyomozási cselekmények végrehajtásának szabályaival.

Rendészeti gazdasági szakirányú továbbképzési szak

A képzés célja a Belügyminisztérium és a belügyminiszter által felügyelt és irányított háttérintézmények, kiemelten a rendvédelmi szervek részére gazdálkodási feladatokat ellátó, felsőfokú végzettséggel rendelkező szakemberek továbbképzése annak érdekében, hogy az itt megszerzett ismeretek birtokában a gazdálkodás különböző területein a kormányzati elvárásokhoz igazodó, magas színvonalon alkalmassá váljanak a költségvetési gazdálkodási, logisztikai és pénzügyi ellenőrzési feladatok elvégzésére. A szakképzésben szerzett oklevél döntően a belügyi gazdálkodással összefüggő területeken költségvetési és nonprofit szervezeteknél hasznosítható. A szakon oklevelet megszerzők a képzésben közreműködő szervek és intézmények – a Belügyminisztérium és háttérintézményei, kiemelten a rendvédelmi szervek – területi, regionális és országos/nemzetközi intézményeinél tölthetnek be álláshelyeket.

Rendvédelmi szóvivő

A képzés célja a rendvédelmi szervek számára olyan szakemberek felkészítése, akik az információk szakszerű, közérthető és sokoldalú közlésére alkalmasak. Kiemelten fontos az állampolgárok felé irányuló verbális és írásbeli kommunikációs készségek fejlesztése. A szak célkitűzéseit a tudományos-elméleti, szakmai-elméleti, gyakorlati ismeretek és a médiakommunikációs készségek fejlesztése révén teljesíti a hallgató. Ezen belül külön hangsúly helyeződik a gyakorlatorientációra és a hallgatók egyéni fejlesztési igényeinek kiszolgálására. A humánerőforrás-kutatásban használatos módszerek segítségével megkapott személyiségprofil alapján kerül sor az egyénre szabott kommunikációs készségfejlesztő program kialakítására, amely szervesen kapcsolódik az elméleti és gyakorlati kurzusokhoz. Az egyéni fejlesztési igényeket figyelembe vevő képzés a hallgatókat alkalmassá teszi a szervezeten belüli és azon kívüli szóvivői feladatok magas színvonalú ellátására, a hagyományos és az új médiafelületek párhuzamos használatára. A képzés során nagy hangsúllyal jelenik meg a hallgatók kiscsoportos médiakommunikációs hatékonyságfejlesztése és személyes kompetenciafejlesztése, amelyre a közszolgálati média és humánerőforrás-kutatás területén dolgozó szakemberek közreműködésével kerül sor.

A szervezett bűnözés elleni küzdelem elmélete és gyakorlata

A szervezett bűnözés jelenlegi hazai és nemzetközi helyzete, elterjedtsége, a közbiztonságra kiemelt veszélyt jelentő terrorcselekmények megelőzése indokolja, hogy az ellene fellépő, a bűnüldözésben és az igazságszolgáltatásban tevékenykedő hivatalos személyek egymás munkáját – azon belül az egyes munkafolyamatokat és munkaszervezési feladatokat is – megismerjék, és együttes fellépéssel segítsék elő az e körbe tartozó bűncselekmények eredményesebb felderítését, a hatékonyabb vádemelést és az időszerű, megalapozott ítélkezést. A képzés prioritásként kezeli a kiberbűnözés elleni hatékony fellépést elősegítő ismeretek átadását, valamint a képzésben részt vevők tudásának és készségeinek továbbfejlesztését e téren. A szervezett bűnözéssel összefonódó kiberbűnözés napjaink technikai vívmányainak jogellenes célokra történő felhasználását célozza, s mint ilyen, a bűnüldöző szervek tagjai részéről fokozott felkészültséget igényel az ellene történő fellépés. Ebben a harcban csak akkor lehetünk eredményesek, ha magunk is birtokában vagyunk a szükséges technikai ismereteknek és gyakorlati megoldásoknak.

Településbiztonsági menedzser

A szak célja olyan településbiztonsági szakemberek képzése, akik megalapozott elméleti és gyakorlati ismeretek, valamint készségek birtokában képesek a településeken, régiókban, megyékben, városokban és fővárosi kerületekben a köz- és magánbiztonsághoz, valamint a bűnmegelőzéshez kapcsolódó munkakörök ellátására. Kormányhivatalokban, önkormányzatokban, rendőrségen és polgárőr szervezetekben településbiztonság-szervezéssel foglalkozó munkakörben, tevékenységben, választott tisztségben, illetve vállalkozásokban látják el feladatukat. Alkalmasak a rendelkezésre álló erőforrások tervezésére, irányítására. Településeken történő speciális biztonságszervezési-bűnmegelőzési szakterületi jártasságuk segítségével hozzájárulnak rendvédelmi, továbbá rendészeti feladatot ellátó és polgárőr szervezetek korszerű és hatékony működtetéséhez.

Tűzvédelmi felelős műszaki vezető és műszaki ellenőr

A képzés célja olyan korszerű műszaki, jogi és tűzvédelmi szakmai ismeretekkel rendelkező szakemberek képzése, akik komplex módon képesek a tűzvédelmi felelős műszaki vezetői és műszaki ellenőri szakmai feladatok ellátására. A végzett hallgató képes a szakmai és az eljárási jogszabályokban meghatározott tervezőket és kivitelezőket, valamint a műszaki vezetőket és műszaki ellenőröket érintő rendelkezések megfelelő alkalmazására. Képes a tűzvédelemből adódó kivitelezői szakmai feladatok tervezésére és végrehajtására, valamint a kapcsolódó beruházói, kivitelezői, tervezői, üzemeltetői és hatósági kapcsolattartói tevékenység koordinálására. Alkalmas a tűzvédelmi felelős műszaki vezető és műszaki ellenőr munkakör betöltésére. Megérti és használja a tűzvédelmi és ipari tűzvédelmi szakterület elektronikus és nyomtatott, magyar és idegen nyelvű szakirodalmát. Magas szintű problémamegoldó képességgel rendelkezik, elvi és gyakorlati síkon egyaránt, így átfogó, komplex döntéshozatalra képes, miután valamennyi szakterületi, jogi és műszaki tényező birtokába jutott.

Védelmi és biztonsági igazgatási szakirányú továbbképzési szak

A képzés célja olyan korszerű védelmi és biztonsági szakmai ismeretekkel rendelkező szakemberek képzése, akik komplex módon képesek a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvény szerinti, illetve az azzal összefüggő különféle szakágazati feladatok komplex biztonsági megközelítéshez illeszkedő ellátására.

A JOGELŐD RENDŐRTISZTI FŐISKOLA ÉS A JOGUTÓD RENDÉSZETTUDOMÁNYI KAR PARANCSNOKAINAK ARCKÉPCSARNOKA

Dr. Györök Ferenc r.
vezérőrnagy, parancsnok
1971–1986 között

Dr. Belovai Illés
r. ezredes, parancsnok
1986–1990 között

Kratochwill Ferenc
főigazgató
1990–1993 között

Dr. Dános Valér
r. dandártábornok,
parancsnok
1994–1995 között

Dr. Fazekas Attila
r. dandártábornok,
parancsnok
1996–1997 között

Prof. Dr. Blaskó Béla
r. vezérőrnagy, főigazgató
1997–2005 között

Prof. Dr. Sárkány István
r. vezérőrnagy, főigazgató,
majd rektor és dékán
2005–2012 között

Prof. Dr. Ruzsonyi Péter
bv. dandártábornok, dékán
2012–2015 között

Dr. habil. Boda József
nb. vezérőrnagy, dékán
2015–2018 között

Prof. Dr. Ruzsonyi Péter
bv. dandártábornok, dékán
2018–2021 között

Prof. Dr. Kovács Gábor
r. vezérőrnagy, dékán
2021-től

AZ RTK DÉKÁNHELYETTESEI

DR. MAJOR RÓBERT PHD

R. ezredes, rendőrségi főtanácsos, egyetemi docens, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Kar oktatási dékánhelyettese és a Közbiztonsági Tanszék tanszékvezetője

1995-ben szerzett okleveles közlekedésmérnöki végzettséget a Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedésmérnöki Karán. A Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán végzett jogászként, majd 2009-ben védte meg doktori értekezését. Ezt követően közlekedési műszaki szakértő szakmérnök és közlekedési szakjogász végzettséget szerzett. Ezenfelül közúti biztonsági auditor képesítéssel is rendelkezik.

Szakmai pályafutását 1996-ban a Budapesti Rendőr-főkapitányság Közlekedésrendészeti Főosztályán kezdte balesetvizsgálóként. 2000-től a Rendőrtiszti Főiskola tanársegédje, adjunktusa, majd a Közlekedésrendészeti Tanszék vezetője, később a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Kar Közbiztonsági Tanszékének vezetője, 2024-től oktatási dékánhelyettes. Oktatói és vezetői munkája mellett kiemelt figyelmet fordít a közrendvédelmi, a csapatszolgálati és a közlekedésrendészeti szakma tudományos támogatására, a rendészettudomány fejlődésére, valamint a közlekedésbiztonság növelésének lehetőségeire.

Tudományos kutatói és oktatói munkájának középpontjában a közlekedésbiztonság kérdéskör áll. Elkötelezett híve a baleset-megelőzés jogi és rendészeti eszköztára hatékony alkalmazásának és fejlesztésének. Innovatív, proaktív és eredményorientált gondolkodásmód jellemzi. A *Közbiztonsági Szemle* című tudományos folyóirat főszerkesztője és több mint 80 tudományos és oktatási jellegű publikáció szerzője.

Oktatói és tudományos kutatói munkája mellett a hallgatói tehetséggondozásban is részt vesz, számtalan tudományos diákköri dolgozat konzulense és több doktorandusz témavezetője.

A Közlekedéstudományi Egyesület elnökségi tagja, a Közlekedésjogi és Igazgatási Szakosztály elnöke, a Közlekedésjogi Egyesület alapító elnökségi tagja, az Országos Polgárőr Szövetség elnökségi tagja; tagja továbbá a Magyar Rendészettudományi Társaságnak, amelyben a Közbiztonsági Tagozat elnöke, a Magyar Kriminológiai Társaságnak és az ORFK Országos Baleset-megelőzési Bizottság elnökségének.

DR. BALLA JÓZSEF PHD

R. ezredes, rendőrségi főtanácsos, egyetemi docens, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Kar általános és fejlesztési dékánhelyettese és a Határrendészeti Tanszék tanszékvezetője

1997-ben szerzett határőrtiszt és mérnöktanári végzettséget a Kossuth Lajos Katonai Főiskolán, majd 2006-ban határrendészeti és védelmi vezetői egyetemi diplomát a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen. Doktori tanulmányait a Hadtudományi Doktori Iskolában folytatta, PhD-fokozatát 2014-ben szerezte meg.

Szakmai pályafutását 1997-ben a Határőrségnél kezdte, ahol a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Beregsurány Határforgalmi Kirendeltségén kirendeltségvezető-helyettesként, majd a Budapesti Határőr Igazgatóság Ferihegy–2 Határforgalmi Kirendeltségén kirendeltségvezetőként dolgozott. Ezt követően a Határőrség Országos Parancsnokságán, majd az Országos Rendőr-főkapitányság Határrendészeti Főosztályán töltött be vezetői beosztásokat. Osztályvezetőként vezette a Dokumentációs Osztályt, majd a Határrendészeti és Kompenzációs Osztályt; e beosztásokban meghatározó szerepet vállalt a határrendészet, az okmánybiztonság és a schengeni együttműködés országos szakirányításában.

Tíz év osztályvezetői tevékenységet követően, 2015-től a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Karának egyetemi docense. 2017-től a Határrendészeti Tanszék vezetője, 2023-tól pedig a kar általános és fejlesztési dékánhelyettese is. Oktatói és vezetői munkája mellett kiemelt figyelmet fordít a szakmai utánpótlás képzésére, a rendészettudomány fejlődésére, valamint a határrendészet korszerűsítésére.

Tudományos és oktatói munkájának középpontjában az integrált határigazgatás, a határellenőrzés, az okmánybiztonság, a biometrikus személyazonosítás, valamint a rendészeti innováció áll. A *Határrendészeti Tanulmányok* című tudományos folyóirat főszerkesztője és mintegy 120 publikáció szerzője. Több mint húsz hazai és nemzetközi fejlesztési projektben vett és vesz részt kutatóként, szakértőként, illetve szakmai vezetőként.

Pályafutása során a gyakorlati rendészeti szolgálat, a vezetői tapasztalat, az oktatás, a kutatás és a fejlesztés szorosan összekapcsolódott. Munkájának egyik legfontosabb célja, hogy a határrendészet hagyományaira építve olyan korszerű, innovatív és tudományosan megalapozott megoldások szülessenek, amelyek hozzájárulnak Magyarország és Európa biztonságához, valamint a jövő rendészeti szakembereinek magas színvonalú felkészítéséhez.

Noha ma már egyetemi vezetőként és oktatóként dolgozik, pályája alapjait soha nem felejti el. A vámosatyai általános iskola és a Mátészalkai Gépészeti Szakközépiskola olyan tudást, szemléletet és értékeket adott számára, amelyekre egész szakmai életében építhetett. A műszaki gondolkodás, a gyakorlatiasság, a kitartás, a fegyelem és a közösség iránti felelősség ma is fontos részei annak, ahogyan a hivatására tekint.

Hiszi, hogy az ember szakmai pályájának értékét nemcsak az elért eredmények, hanem az is meghatározza, hogy honnan indult, mit visz tovább azoktól, akik útnak indították, és mit tud átadni a következő nemzedéknek. Ezért különösen fontos számára, hogy a mai hallgatóknak és fiatal szakembereknek ne csak szakmai tudást, hanem szemléletet, elhivatottságot és példát is adjon.

A RENDÉSZETTUDOMÁNYI KAR PROFESSZORAINAK ÉS PROFESSOR EMERITUSAINAK ARCKÉPCSARNOKA

PROFESSZOROK

Prof. Dr. Barabás Andrea Tünde
egyetemi tanár,
Kriminológiai Tanszék

Prof. Dr. Boros Anita
egyetemi tanár,
Igazgatásrendészeti
és Nemzetközi Rendészeti
Tanszék

Prof. Dr. Christián László
r. ddtbk., oktatási
rektorhelyettes,
tanszékvezető egyetemi
tanár, Magánbiztonsági
és Önkormányzati
Rendészeti Tanszék

Prof. Dr. Fantoly Zsanett
tanszékvezető egyetemi tanár,
Büntető-eljárásjogi Tanszék

Prof. Dr. Hamza Gábor
egyetemi tanár,
Igazgatásrendészeti
és Nemzetközi Rendészeti
Tanszék

Prof. Dr. Koltay András
a doktori iskola vezetője,
kutatóprofesszor,
Rendészettudományi
Doktori Iskola

Prof. Dr. Kovács Gábor
r. vőrgy., dékán,
tanszékvezető egyetemi tanár,
Rendészettudományi Kar

Prof. Dr. Restás Ágoston
tanszékvezető egyetemi
tanár, Tűzvédelmi és Mentés-
irányítási Tanszék

PROFESSOR EMERITUSOK

Dr. Balla Zoltán

Dr. Balláné Prof. Dr. Füszter Erzsébet ny. r. ezredes

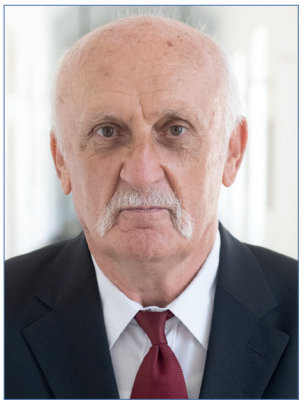

Prof. Dr. Blaskó Béla ny. r. vezérőrnagy

Prof. Dr. Bleszity János ny. tű. altábornagy

Prof. Dr. Finszter Géza ny. r. ezredes

Prof. Dr. Fórizs Sándor ny. r. dandártábornok

Prof. Dr. Kerezsi Klára

Prof. Dr. Pátzay György

Prof. Dr. Polt Péter

Prof. Dr. Sallai János ny. r. ezredes

Prof. Dr. Sárkány István ny. r. vezérőrnagy

Prof. Dr. Solymosi József, ny. ezredes

INTERJÚK A BELÜGYMINISZTÉRIUM ÉS A RENDVÉDELMI SZERVEK VEZETŐIVEL

DR. TÓTH GÁBOR
A Belügyminisztérium rendészeti államtitkára

Dr. Tóth Gábor, a Belügyminisztérium rendészeti államtitkára rendőrtisztként közel három évtizedig szolgálta a hazáját, volt nyomozó, vizsgálati alosztályvezető, bűnügyi alosztályvezető, Budapest rendőrfőkapitányának bűnügyi helyettese, a főkapitányság vezetője, majd a civil életben vállalatvezető, illetve az Országos Polgárőr Szövetség jogi és igazgatási alelnökeként aktív szerepet vállalt a civil közbiztonsági együttműködés rendszerében. Munkája során nemcsak a rendőrség működését ismerte meg részleteiben és szerzett nemzetközi rendészeti tapasztalatot, hanem szoros együttműködésben dolgozott a belügyi ágazat más szervezeteivel is. Az interjúban dr. Tóth Gábor a siker titkáról is beszélt, és azt is elmondta, hogyan változtak vezetői alapelvei az évek alatt.

Államtitkár úr a budapesti Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola elvégzését követően a Rendőrtiszti Főiskola bűnügyi szakán diplomázott. Milyen emlékei vannak erről az időszakról? Mit adott Önnek ez a képzés?

A Katonai Műszaki Főiskola elvégzése után rövid ideig szolgáltam honvédtisztként Budaörsön. Időközben ugyanis a katonai ügyészségre nyomozókat kerestek, ahova sikerrel jelentkeztem, és beleszerettem abba a munkába. Egy idő után átmentem a rendőrségre nyomozónak, és jelentkeztem a Rendőrtiszti Főiskolára. Akkor már jócskán volt gyakorlati tapasztalatom, de fontosnak tartottam a biztos elméleti tudást, anélkül aligha van kiváló gyakorlat. Jó emlékeket őrzök erről az időszakról. Munka mellett végeztem el a főiskolát, ami komoly kihívás volt. Nagyon szerettem a büntetőjogot, az eljárásjogot és az operatív ismereteket. A képzés szakmailag és a gondolkodásmódom szempontjából is sokat adott. A szakasztársaim közül pedig többekkel a mai napig baráti viszonyt ápolok.

Harmadik diplomaként jogász képzettséget is szerzett. Miért tartotta fontosnak a jogi tudásnak a megszerzését is?

A büntetőjog volt a kedvenc tantárgyam a tanulmányaim során. A jog szerintem a rendőr eszköze és pajzsa. Sokan úgy gondolják, hogy a jogszabályok megkötik a rendőrt, az én álláspontom szerint viszont a jog pontos ismerete szabadságot és magabiztosságot ad. Az utcán és a kihallgatásoknál is. Nyomozóként láttam, hogy a legjobb felderítést is romba döntheti egy eljárási hiba vagy egy dörzsölt ügyvéd.

Rendőrtisztként közel három évtizedig szolgált, volt nyomozó, vizsgálati alosztályvezető, bűnügyi alosztályvezető, kapitányságvezető, a főváros rendőrfőkapitánya, majd a civil életben vállalatvezető, illetve az Országos Polgárőr Szövetség egyik vezető

tisztségviselője. Hogyan változtak a vezetői alapelvei az évek során?

1988-ban lettem tiszt, azóta 38 év telt el. Sokat változott a világ és Magyarország is, de a vezetésről és a hivatásról vallott alapvető elveim ugyanazok maradtak. Fiatal vezetőként még főleg az eredmény hajtott. Később jöttem rá, hogy az eredmény valójában nem az enyém. Azt a beosztottak érik el, nekem pedig az a dolgom, hogy ehhez megteremtsem a feltételeket. Aztán idővel azt is megtanultam, hogy nem kell mindent nekem leellenőrizni. A BRFK vezetése és később a civil vállalatirányítás során értettem meg igazán, hogy a jó vezető nem kontrollál folyamatosan, hanem bizalmat ad. Olyan rendszert kell építeni, amely nem omlik össze azonnal, ha a vezető szabadságon van. A rendvédelemben ezt nehezebb kivitelezni a hierarchia és a felelősség miatt, ezzel a nézettel talán kivételes is voltam. Úgy gondolom, a bizalom valójában befektetés. Ha egy beosztott érzi, hogy a vezetője bízik a szakmai ítélőképességében, akkor nagyobb felelősséget vállal és jobban odafigyel a munkájára, hiszen tudja, hogy a döntés mögött az ő neve van. Nem hiszek a mikromenedzsmentben, megöli a rendőri intuíciót.

Milyen érzésekkel tért vissza a civil világból a belügyi szervezetek világába?

Tizenöt évet az üzleti szférában dolgoztam, de igazából sosem távolodtam el tőle. Mivel sok barátom az elmúlt másfél évtizedben is folyamatosan a rendőrségen, a bv.-nél dolgozott, a velük ápolt baráti kapcsolatoknak köszönhetően végig tisztában voltam a rendvédelem helyzetével. Követtem a történéseket, így nem szakadtam el a rendvédelem világától, és nem is akartam, hiszen sikerélményeim származnak ebből az időszakból. Az érdeklődésem és vele a hivatásérzetem is megmaradt. A gazdasági szektorban eltöltött másfél évtized egy olyan kitekintő volt, amelynek a tapasztalataiért hálás vagyok. A siker ezen a területen sokkal egyszerűbben mérhető, aminek persze megvannak a hátrányai is. Üzleti környezetben mindenki a maga szerencséjének a kovácsa. Ott a fizetés pontosan akkora, amekkora a teljesítmény. A profit a mérce. A magánszektorban nincs parancs és garantált előmenetel. Ha az ember nem tanulja meg a fortélyokat, és nem képezi folyamatosan magát, nem jut előre. Ez az, amit egyébként a rendvédelemben sem gondolok másként. A rendvédelemben az egyes ember tevékenysége lényegesen eltérő, és inkább beleolvad a szervezet működésébe. Nagyon könnyű elbújni a szervezeti kultúra és a parancsok mögé. „Én csak azt tettem, amire utasítottak", vagy „így csináljuk 10 éve" – ezek a legrosszabbak. Sokan megelégszenek az iskolában szerzett ismerettel, ami a rendszer egészét teszi egyre kiszolgáltatottabbá. Amikor felkérést kaptam, nem a pozíció vonzott, hanem a lehetőség, hogy a rendszer egésze válhat formálhatóvá. Miniszter úrral a víziónk egy modern, dinamikus rendvédelem, ahol a kezdeményezés, a folyamatos önképzés és az intellektuális plusz az érték. Ezt a szemléletet is az életpálya részeként szeretnénk beemelni, a többlettudást értékelni magasabb beosztásokkal és vele több juttatással.

Belügyminiszter úr azt nyilatkozta Önről, hogy „az Országos Polgárőr Szövetség jogi és igazgatási alelnökeként aktív szerepet vállalt a civil közbiztonsági együttműködés rendszerében, amely révén hidat képezhet a hivatásos rendvédelem és a közösségi bűnmegelőzés között, erősítve a lakossági kapcsolatokat és együttműködést". Az OPSZ-nél eltöltött közel hat év alatt szerzett tapasztalatait hogyan tudja majd hasznosítani a munkája során?

Örömmel vállaltam ezt az önkéntes társadalmi feladatot, már csak azért is, mert hittem abban, hogy a korábban megszerzett szakmai tudásom, tapasztalatom és a kapcsolatrendszerem egyértelműen a polgárőrség, azon keresztül pedig a rendőrség javára fordítható. Az OPSZ-nél láttam meg igazán, mekkora ereje van az önkéntességnek és a helyismeretnek.

A polgárőr ott van, ahol a rendőr nem lehet minden percben. A stratégiám része ezért most is, hogy a polgárőrséget ne csak kiegészítő erőként, hanem a helyi bűnmegelőzés és információgyűjtés bázisaként integráljuk a mindennapi rendvédelmi feladatokba. Önmagában egy híd kevés – hálózat kellene.

Az Országos Polgárőr Szövetség Tudományos Tanácsának is a szervezési alelnöke volt, nagyon megtisztelő volt számomra, hogy ezt a feladatot én vehettem át Öntől a szervezetben. Mit tanácsol a hallgatóinknak, miért fontos, hogy tudományos munkát is végezzenek akár a tanulmányaik során, akár azt követően már végzett tisztként?

Minden szakma akkor tud igazán fejlődni, ha van mögötte egy folyamatosan kutató, tudatos, stratégiai, jövőbe mutató munka. A bűnözők innovatívak és gyorsak. Ha a rendvédelem rutinból dolgozik, lemarad. Elcsépelt, de a tudomány a jövő fegyvere. Ha nem olvasunk szakirodalmat, nem kutatjuk, elemezzük a trendeket, alkalmatlanná válunk a küldetésünkre. A tudományos munka nem elméleti okoskodás, hanem például a bűncselekmények predikciója és a megelőzési taktikák kidolgozása. Szóval az én tanácsom az, hogy legyenek gondolkodók, széles látókörűek, és minden eszközzel vadásszák az információt. Olyan emberekre van szükség, akik képesek a kutatások eredményeit akár azonnal átültetni az utcai gyakorlatba. Az OPSZ távlati jövőképének alakításában éppen ezért tölt be meghatározó szerepet a Tudományos Tanács. Az ott végzett munka rendkívül fontos és értékes. Köszönöm a staféta átvételét, bízom benne, hogy jó kezekben van.

A szervezeti kultúra alakítása is a szívügye. Hogyan tudná megfogalmazni a belügyi szervezetben követendő értékeket és normákat, amelyeket mindenkinek el kell fogadnia és be is kell tartania?

Ahogyan már említettem, számomra a legfontosabb, hogy mindenki hivatásnak tekintse a munkáját. Ez is elcsépeltnek hangzik, de azért van így, azért mondták már el annyian, mert igaz. A belügyi ágazat minden munkatársa valamilyen küldetést teljesít, szerepet vállal az ország rendjének fenntartásában. A tűzoltó, a büntetés-végrehajtásban dolgozó és a rendőr munkája olyan, hogy annak minden napja számít valakinek. (Kérem, ezt értelmezzék és értsék.) Akikkel kapcsolatba kerülnek a szolgálat során, azok nem a diplomát kérik el, és nem a rendfokozatot fogják nézni, hanem a hangnemet, a fellépést, a türelmet, a magabiztosságot és az igazságosságot. Hogy ugyanazzal az embertársi tisztelettel beszélnek-e egy idős emberrel, egy gyerekkel vagy egy indulatos sértettel. Aki az egyenruhát felveszi, az a közösséget képviseli. Egyetlen hiba is beárnyékolhatja sok ezer tisztességesen dolgozó kolléga munkáját. A korrupcióval és a hivatali visszaéléssel szemben pedig zéró tolerancia van. Mert a hivatás ott kezdődik, ahol már senki sem lát, mégis jól döntünk. Emellett fontosnak tartom, hogy a kollégák folyamatosan képezzék magukat, mind elméleti, mind pedig gyakorlati téren.

Rendészeti államtitkárként hogyan kezdett neki ennek a nagy feladatnak? Melyek voltak az első intézkedései, és melyek azok a legfőbb stratégiai célok, amelyeket mindenképpen szükségesnek tart megvalósítani? Milyen kiemelt tervei vannak, amelyek az állomány életét meghatározzák vagy alapjaiban változtathatják majd meg?

Veszélyes ígérgetni. A hivatalba lépésem óta eltelt időszak erőteljes visszajelzései alapján tisztán látszik, hogy azonnali válaszokat és a felgyülemlett problémák gyors kezelését várják tőlünk. Én mégsem fogok olyan nagy szavakat mondani, amelyeket aztán rajtam kívül álló okok miatt nem tudunk megvalósítani. Vannak álmaink, vagy inkább vágyaink, de a realitás talaján állunk, a költségvetés soha nem fog tudni versenyezni a multinacionális cégek fizetéseivel. A legfontosabb

feladatunk az állománymegtartás vagy még inkább olyan keretek kialakítása, amelyek által a fiatalok valós karriert látnak a rendvédelemben. Kiszámítható jövőképpel, méltó munkafeltételekkel és egy modern privilégiumrendszerrel. Miniszter úrral együtt egy olyan új alapokra helyezett struktúrában gondolkodunk, ahol a legvonzóbb juttatások nemcsak a folyószámlán havonta megjelenő összegben, hanem a mindennapok biztonságában is mérhetők. A célunk az, hogy a folyamatos képzéssel megszerzett plusztudást és a szakmai tapasztalatot közvetlenül váltsuk magasabb beosztásokra, és ami még fontosabb, a családokat is védő, kiterjedt lehetőségekre, kedvezményekre. Azt szeretnénk elérni, hogy se a rendőr, se a tűzoltó, se a bv.-s ne azért számolja a szolgálati éveket, hogy ötvenévesen elmenekülhessen a pályáról. Ellenkezőleg, itt akarjon maradni, mert tudja, hogy például kiemelt egészségügyi hátteret, minőségi üdülést és sok mást biztosít neki a szervezet. Persze ez óriási munka, ami már megkezdődött. De jó pár olyan apróbb – a köznyelv által sajnos sokszor látszatintézkedéseknek nevezett –, a mindennapi munkavégzést könnyítő döntésen és törvényjavaslaton vagyunk már túl, amelyek a gyakorlatban azonnal segítik az állományt. Ezekről a belső kommunikációs felületeken fogjuk részletesen tájékoztatni a kollégákat.

A siker szó hallatán felmerül most bennem egy kérdés: hogyan tudná megfogalmazni a sikerének a titkát?

Ezt hallottam valakitől, de én is így gondolom: a sikernek nem titka, hanem ára van. Ha mégis mondanom kell valamit, az a makacsság és a szakmai hitelesség. Engem a szüleim géplakatosnak vagy esztergályosnak szántak. Félreértés ne essék, a legbiztosabb jövőt akarták nekem. Kitűnő tanuló voltam, a tanáraim mégsem biztattak a továbbtanulásra. Az akkori körülmények között ez teljesen érthető volt, én azonban gimnáziumba akartam menni, mert mindig jó, a legjobb akartam lenni abban, amit csinálok, semmit nem játszottam megúszásra. A makacsság talán abban segített, hogy ne adjam fel, amikor valami nehezebben ment, vagy amikor mások nem hittek bennem. Azt gondolom, hosszú távon az lehet sikeres, aki nem akar többnek látszani annál, ami, de abból, amihez ért és amit vállal, mindig a legtöbbet próbálja kihozni.

Tudományos publikációt és újságcikket is írtam már az egyenruhánk történetéről. Mindkettőt dr. Berky Emil rendőrfogalmazónak a *Magyar Rendőr* című lapban 1940-ben megjelent gondolatával vezettem be: „az egyenruha sokévi szolgálat után hozzánő a viselője lelkéhez, mert aki szereti a pályáját, szereti az egyenruháját is.” Ha jól tudom, Önnek is szívügye az egyenruhánk, és azt szeretné elérni, hogy az ténylegesen az európai rendvédelem mindenkori színvonalát tükrözze.

Alapvetően az egyenruha tekintélyét nem maga a ruha adja, hanem az ember, aki viseli. Ugyanakkor az sem mindegy, hogyan érzi magát benne az, akinek nap mint nap szolgálatot kell teljesítenie. Egy kényelmes, jól szabott, anyagában is korszerű egyenruha magabiztosságot adhat, és ez a viselőjén is látszik. Ha valaki jól érzi magát abban, amit visel, az a tartásában, a megjelenésében és abban is megmutatkozik, ahogyan mások elé áll. Az egyenruha bizony üzenetet hordoz, azt, hogy hogyan tekintünk a saját hivatásunkra, és azt is, hogyan szeretnénk, hogy a társadalom tekintsen ránk.

Rendészeti államtitkárként az első tisztavatáson vett részt. Milyen érzésekkel gondol vissza az eseményre? Mit üzen a 173 frissen végzett tisztnek?

Üzenem nekik, hogy nélkülözhetetlenek (!), és jó lenne, ha ez minden egyes nap, amikor szolgálatba állnak, a tudatukban lenne. Mert lesz karácsony szolgálatban, lesz születésnap, ahonnan elkésnek, lesz olyan riasztásuk, amikor legszívesebben még aludnának, de lesznek olyan intézkedések, esetek, amelyekre

évekkel később is emlékezni fognak, és az unokáiknak mesélik majd. Ez a hivatás ilyen.

Az eskü elhangzása alatt mindig borzongok, ez egy igazán felemelő ceremónia, és a saját eskütételem jut eszembe. Azt hiszem, ma nehezebb az útválasztás a fiataloknak, ezért is értékelem nagyon nagyra a döntést, amit meghoztak, hogy ezt a pályát választották.

A Rendészettudományi Karon tanuló leendő tiszteknek mire kell elsősorban felkészülniük Ön szerint? Mire kell hogy felkészítse őket a rendészeti felsőoktatás?

A diploma nem tesz mindentudóvá. Arra kell felkészülni, hogy a tanulás nem ér véget a tisztavatással. A legjobb tanulóként, főhadnagyként kikerülő fiatal tiszt is bizonytalan lesz az első időszakban, mert ezt a szakmát nem lehet csak a könyvekből megtanulni. Merni kell kérdezni, és vállalni minél több feladatot, mert a rendőri munka igazi iskolája úgyis a gyakorlat.

Mindezeken túl milyen elvárásai vannak az oktatói munkával és oktatóink felkészültségével kapcsolatosan?

Nagyon szerencsésnek tartom, ha vannak olyan oktatók, akik a tanári pályájukat megelőzően évtizedeket töltöttek a gyakorlatban. De az is nagyon fontos, hogy az oktatók tudása, az oktatói munka is időről időre megújuljon, folyamatosan fejlődjön. A hallgatók számára korszerű ismeretek átadására van szükség. De a rendészeti felsőoktatásnak nem csupán magas szintű szakmai és jogi tudást kell adnia, hanem döntésképességet, problémamegoldó gondolkodást, kommunikációs készséget és mindenekelőtt megfelelő értékrendet.

DR. MECSER TAMÁS
Országos rendőrfőkapitány, r. vezérőrnagy, rendőrségi főtanácsos

Dr. Mecser Tamás r. vezérőrnagy már gyermekként elköteleződött a rendőri pálya iránt. Rendőri pályafutása során végigjárta a ranglétrát: volt nyomozó, főnyomozó, bűnügyi csoportvezető, bűnügyi alosztályvezető, kapitányságvezető és bűnügyi igazgató is. Az országos főkapitány elkötelezetten hisz az együttműködés és az együttgondolkodás, a csapatmunka erejében, ugyanakkor legalább ennyire fontosnak tartja az egyén szerepét a rendszer sikeres működésében. Meggyőződése, hogy a rendőrség valódi tartaléka a munkatársak szakmai tudásában és hozzáállásában rejlik, ezért kiemelt feladatának tekinti a jövő vezetői nemzedékének tudatos fejlesztését és kinevelését. Eddigi munkáját Magyarország belügyminisztere Az év rendőre díjjal és Szent György-érdemjellel, hazánk köztársasági elnöke pedig a Magyar Érdemrend lovagkeresztjével ismerte el.

Ha jól tudom, gyermekkori olvasmányai alapozták meg a későbbi pályaválasztását. Szülőhelyén, Bükkaranyoson a könyvek jelentették a nagyvilágot Tábornok úr számára. Már nagyon korán elhatározta, hogy rendőr szeretne lenni. Mely könyvek voltak az Ön számára a meghatározók?

Igen, már gyermekkoromban elköteleződtem a rendőri pálya iránt. Szülőhelyemen, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, a Bükkalján található Bükkaranyoson a könyvek jelentették a nagyvilágot számomra. A különböző történetek által bemutatott jó és rossz közötti erkölcsi küzdelem olyan zsinórmértéket adott, amely egész életemben végigkísért. A bátyám katona volt, és az erdős-hegyes kistelepülésen sokat találkoztam vadászokkal is, így az uniformis, a fegyverek világa a valóságban is közel került hozzám. Moldova György *Bűn az élet…* című dokumentumkönyve különösen nagy hatást gyakorolt rám. A könyv Marczi József bűnügyi vezető pályáját is bemutatja, és rendkívüli módon megragadta a képzeletemet a nyéki kavicsbányában elkövetett gyilkosság tetteseinek felderítése, valamint a legendás nyomozó alakja és személyisége.

Főkapitány úr még alhadnagyként elért eredményei alapján tudott jelentkezni a Rendőrtiszti Főiskolára. Hogyan zajlott akkor a kiválasztás?

Teljesen más volt akkoriban a kiválasztás rendszere. A vezetők a gyakorlati munkájuk alapján választották ki azokat, akiket alkalmasnak tartottak arra, hogy bekerüljenek a főiskolára. Abban az időben a betöréses lopásokkal foglalkoztam, és több sikeres sorozatjellegű bűncselekményt derítettem fel. Az akkori, kazincbarcikai kapitányságvezetőm, Forgács László magához hívatott és elmondta, hogy lehetőséget kapok arra,

hogy jelentkezzek a Rendőrtiszti Főiskolára. Számunkra, akiket kiválasztottak a felvételit megelőzően, szervezett keretek között, heti rendszerességgel tartottak felkészítést a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányságon. A szervezetnek is célja volt, hogy sikeres legyen a felvételink, és a képzésünk során szintén minden támogatást megkaptunk ahhoz, hogy eredményesen végezhessük el a Rendőrtiszti Főiskolát. Megvalósult tehát a teljesítményalapú kiválasztás, valamint azoknak az utánkövetése, akik jelentkeztek a képzésre, hiszen a tanulmányaink teljes időtartama alatt figyelemmel kísérték előrehaladásunkat. Akiket kiválasztottak, azt érezhették, hogy fontosak a szervezet számára, így különösen nem akart senki sem csalódást okozni. Mindez engem is arra ösztönzött, hogy minél többet tanuljak a főiskolán.

1993-ban diplomázott a Rendőrtiszti Főiskola bűnügyi szakán. Milyen meghatározó emlékei vannak erről az időszakról? Mit adott Önnek ez a képzés?

Ez volt az első olyan oktatási intézmény, ahol valóban tanultam, ahol ténylegesen tanulnom kellett, hiszen már a megkezdését megelőzően előtt nyilvánvalóvá vált számomra, hogy pusztán rutinból nem fogok tudni dolgozni, illetve önmagában az idősebb kollégák tanácsaival sem fogok tudni érvényesülni. Emlékezetesek voltak Blaskó tábornok úr kiváló előadásai, de meg kell említeni Tonhauser Lászlót is, aki az előadásain mindig gyakorlati példákat ismertetett, és azt mutatta be, hogy miként lehet a szervezett bűnözéssel szemben hatékonyan felvenni a harcot, ami akkoriban vidéken még nem igazán volt jellemző. Nagyon jó kezdetet jelentett a főiskola, kiváló elméleti hátteret, alapokat adott számomra. Mindemellett nagyon jól megismerhettük egymást az ország különböző részeiből érkezett évfolyamtársaimmal, akikkel a későbbiekben a gyakorlati munka során sok-sok segítséget nyújtottunk egymásnak. Ezen főiskolai barátságok, ismeretségek, kapcsolatok az egész pályámat végigkísérték.

Nem sokkal később a Janus Pannonius Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán végzett, sikeresen abszolválta a jogi és a rendészeti szakvizsgát is. Miért tartotta elengedhetetlenül fontosnak a jog részletesebb ismeretét is? Hogyan tudta ezt a tudást kamatoztatni az elmúlt évtizedekben a munkája során?

A munkám során egyre több olyan üggyel találkoztam, ahol úgy éreztem, hogy nem elegendő az a tudás, amit a főiskolán elsajátítottam, és nem elegendő az a rutin sem, amit korábban a munka során szereztem. Ebben az időszakban egy elismert ügyvédet sikerült eljárás alá vonni, és úgy tudtam végigvinni az ügyet, hogy aztán ítélet is született belőle. Akkor vált egyértelművé számomra, hogy ha jól képzett ügyvédekkel állok szemben, nem biztos, hogy elegendő az addig megszerzett jogi tudásom. Ez vezetett a jogi egyetem elvégzéséhez, és természetesen az, hogy még jobb szerettem volna lenni abban a munkában, amit végeztem.

Tábornok úr nagyon büszke a vidéki gyökereire. Egy évig megbízott főkapitányként Borsod élén, később Heves megyében is bizonyította vezetői képességeit.

1988-ban Kazincbarcikán kezdtem meg a pályafutásomat a ma már nem létező alhadnagyi rendfokozatban. Az évek során a rendőri hivatás valamennyi fontos állomását bejártam, egyben végigjárva a ranglétra minden fokát is. Az edelényi kapitányságon eltöltött évek pedig egy valódi új iskolát jelentettek számomra: a sok hátrányos helyzetű település, számos ügy és az ezek kezelésére létrehozott nyomozócsoport olyan szakmai környezetet teremtett, amely meghatározó tapasztalatokkal gazdagított. Itt ismertem meg és sajátítottam el azt a vezetési filozófiát, amely a hatékony működést tűzte zászlajára. Több kiemelt jelentőségű és nagy visszhangot kiváltó ügy, köztük a BorsodChem-betöréssorozat, egy nemzetközi fegyverzeti anyaggal kapcsolatos bűncselekmény, valamint

a legutóbbi gyöngyösi emberölés sikeres felderítésében dolgozhattam, amely példaértékű csapatmunka eredménye volt.

Ahogyan Főkapitány úr is említette, Ön végigjárta a ranglétrát: volt nyomozó, főnyomozó, bűnügyi csoportvezető, bűnügyi alosztályvezető, kapitányságvezető, bűnügyi igazgató. Csaknem két évtizede vezetői beosztásokban végezte, végzi a munkáját. Hogyan változtak a vezetői elvei és a vezetői szemlélete az évek során?

A vezetői elveim szinte semmit sem változtak az évek során. Mindig kiemelten fontosnak tartottam, hogy minél jobban ismerjem, megismerjem az általam vezetett szervezet problémáit, a munkatársaim gondjait. Azt az elvet vallottam és mindmáig vallom, hogy ha segítem őket, cserébe viszont várhatom, hogy lojálisak lesznek hozzám. Fontosnak tartom továbbá, hogy a munkatársak folyamatosan motiváltak legyenek, hogy érezzék, mi az igazi jelentősége a feladatoknak, a munkájuknak. Nem utasításokkal, parancsokkal kell operálni, hanem a munka elfogadtatásával, a célok helyes meghatározásával. Mindig azt az elvet követtem, hogy a vezetőnek egynek kell lennie a csapatából, és úgy gondolom, hogy a siker titka is nagyrészt ebben rejlik. A mi munkánkban épp olyan fontos a jó és erős csapatjáték, mint a sportban.

Főkapitány úr rendszeresen sportol?

Igen, a sport a feszültség levezetésének is kiváló eszköze, emellett meggyőződésem, hogy minden rendőrnek kiemelt figyelmet kell fordítania a fizikai állapotára. Megjelenésünkkel és erőnlétünkkel önmagunkról, valamint a rendőrségről alkotunk és közvetítünk képet a nyilvánosság felé. Én magam sem tartom elfogadhatónak, ha valaki bűnözői környezetben dolgozik, miközben nem rendelkezik megfelelő fizikummal. Úgy vélem, a sportnak egyértelműen végig kell kísérnie a rendőri pályánkat.

Vezetőként 2014-ben Az év rendőre miniszteri elismerésben részesült. Mivel érdemelte ki ezt a megtisztelő kitüntetést?

Kiérdemelni ezt az elismerést egyedül aligha lehetett volna. A kollégáim munkájukkal emelték ki a vezetőjüket, és tették láthatóvá az eredményeimet. Vezetőként az ő teljesítményük alapján válhattam az év rendőrévé, hiszen egy ilyen elismerést önmagában, egyedül egyetlen vezető sem érhet el.

Főkapitány úr tervei között szerepel „olyan vonzó pályaívet mutatni, ami tényleg megszólítja a fiatalokat". Ha összehasonlítja hivatása megkezdésének időszakát a pályájukat ma kezdők helyzetével, Ön szerint melyik nemzedéknek volt könnyebb, illetve nehezebb feladata?

Meggyőződésem, hogy ma már másként kell kommunikálni és hozzáállni a fiatalabb generációhoz. Amikor jómagam fölszereltem, albérletben laktam, szabónál varrattam a ruháimat, étteremben étkeztem, a Patyolat vállalatnál tisztíttattam a ruháimat, és volt lehetőségem némi pénzt is félretenni. Ha például bementem egy étterembe, először szolgáltak ki, az orvosi rendelőben először hívtak be minket a kollégáimmal. Amikor egy BM-üdülőben töltöttem kéthetes szabadságomat, akkor üdülési felelősök gondoskodtak rólunk, programokat szerveztek, és nagyszerű ellátásban részesültünk, mindenki úgy érezte, hogy megbecsülik, odafigyelnek rá. Könnyebb volt akkoriban a lakáshoz jutás rendszere is. A mostani fiatal generációnak jóval nehezebb az életkezdés, egy sokkal gyorsabban változó világban kezdik meg a munkájukat. Annak idején, amikor nyomozóként kezdtem a hivatásomat, elég volt néhány üres papírlap, aminek segítségével mindent meg tudtam oldani. Ma már az informatika, a digitalizáció fejlődése, a felgyorsult világ teljesen más képességeket és hozzáállást igényel. Amikor felszereltem, megkaptuk a *Büntető törvénykönyv* egy példányát, amelyre hosszú időn át

lehetett építeni, hiszen a jogszabályok csak nagyon ritkán módosultak. Akkoriban nagyobb volt a folytonosság és a kiszámíthatóság, ezért jobban tudtunk koncentrálni a felderítési feladatainkra. Mindemellett a társadalmi elfogadottságunk is erősebb volt. Napjainkban ezzel szemben egy állandóan változó jogi környezetben kell dolgoznunk, ezért különösen fontos, hogy folyamatosan segítsük és támogassuk a fiatal kollégákat.

Melyek azok a legfőbb vezérlő elvek, amelyek meghatározzák a hivatásrendben végzett szakmai tevékenységét?

A legfontosabb az, hogy megfelelő útmutatást és iránymutatást adjunk, így mindenki felismerheti, miért követi a vezetőjét, és mi ennek a jelentősége. Nem a száraz parancsokban hiszek, hanem a közös célok megértésében és a kreativitásban. Hiszek továbbá az együttműködés és együttgondolkodás erejében, ugyanakkor legalább ennyire fontosnak tartom az egyén szerepét a rendszerben. A rendőrségnél a kollégák munkaideje tekinthető a nyersanyagnak, míg a fejekben lévő tudás, a kreativitás és a kezdeményezőkészség azok a meghatározó alapanyagok, amelyekből a biztonság felépül. Nem véletlenül hangsúlyozom a kreativitást, hiszen beosztástól és szolgálati helytől függetlenül, a járőrtől a főkapitányig, az őrmestertől a tábornokig minden szinten és területen szívesen látom a bátor, döntésképes, megoldáscentrikus gondolkodást, hozzáállást. Azt vallom, hogy hivatásunkban is merni kell kísérletezni, kezdeményezni, és a hibázást sem tekintem ősbűnnek – ugyanis az minden cselekvés velejárója. A hibázástól való félelem gyakran beárnyékolja a kezdeményezőkészséget, ami pedig óhatatlanul rányomja bélyegét nemcsak az egyén munkájára, hanem a teljes rendszer működésére is. Az a célom, hogy a kollégáim merjenek és tudjanak intézkedni, és ne fordítsák el a fejüket a problémás helyzetektől. Fontos szem előtt tartani, hogy ez a hivatás is egy munka, amelynek gyakorlásához a materiális feltételek mellett olyan nem kézzelfogható tényezőkre is szükség van, mint a cselekvésből fakadó sikerélmény, a jó munkahelyi légkör, a bizalom és az értelmes kihívások jelenléte.

Tudomásom szerint Főkapitány úrnak az az egyik legfőbb elve, hogy amikor elvállal egy új beosztást, akkor a célok meghatározása, kijelölése mellett mindig megvizsgálja a lehetőségeket is. Szintén Öntől idézem egy nemrégiben elhangzott mondatát: „most van lehetőségünk tenni, változtatni, korszerű és működő rendőrséget formálni." Milyen érzésekkel és tervekkel kezdett neki országos főkapitányként a munkának?

Bármely területet vizsgáljuk, egyértelműen látszik, hogy változásokra van szükség. A szervezetben érezhető egyfajta felfokozott várakozás is, és sokan úgy tekintenek az új vezetőre, mint valakire, aki közülük került ki, aki pontosan látja és érti a mindennapi működés során felmerülő problémákat. Mindenki gyors változásokat vár, ugyanakkor a hosszú évek alatt felhalmozódott elmaradások gyors megoldása komoly kihívást jelent. Kiemelt feladatunk, hogy a rendszerben megszüntessük a fölösleges munkavégzést, valamint azokat az értelmetlen, sok esetben öncélú feladatokat, amelyek nem teremtenek valódi értéket. Ezzel párhuzamosan teret kívánunk adni azoknak az érdemi kezdeményezéseknek, amelyek a munkakörülmények javítását szolgálják. Most lehetőségünk nyílik arra, hogy valóban szakmai alapon építkezzünk, hogy visszaállítsuk a rendőrség bűnügyi képességeit, és biztosítsuk, hogy a közterületen szolgálatot teljesítő kollégák a munkaidejüket ténylegesen a felmerülő problémák kezelésére, megoldására fordíthassák. Feladatunk, hogy ennek feltételeit megteremtsük, és ne kizárólag a statisztikák „gyártására" helyezzük a hangsúlyt. Szeretnék minél több lehetőséget biztosítani a „gondolkodó" rendőrök számára. Arra kell törekednünk, hogy erőforrásainkat és eszközeinket észszerűen, a rendelkezésre álló lehetőségeket

maximálisan kihasználva alkalmazzuk, illetve hogy ezzel a szemlélettel a kollégák is azonosulni tudjanak. A rendszerben olyan rendőri vezetőknek van csak helyük, akik önállóan gondolkodnak, felelősen döntenek, és szakmai meggyőződésük alapján végzik a munkájukat. Az autonómia és a decentralizáció azt kell hogy eredményezze, hogy a helyi sajátosságokhoz igazodva folyamatosan és hatékonyan tudjuk kezelni egy adott területen élők problémáit. Kiemelten fontos az őszinteség, hogy valós képet mutassunk magunkról, a közbiztonság helyzetéről, a létszámviszonyokról és az anyagi lehetőségeinkről, hiszen kizárólag ezek figyelembevételével tudunk reális és megalapozott terveket készíteni. A rendőrség működése egy automata svájci órához hasonlítható. Ha minden a helyén van, és a rendszer megfelelően működik, addig a lendülete viszi előre. Ugyanakkor nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy ez a bonyolult, összetett „szerkezet" csak akkor képes megfelelően működni, ha minden alkotóeleme a helyén van és rendben ellátja a feladatát. Ebben egyaránt fontos szerepe van a rendvédelmi igazgatási alkalmazottaknak, a munkavállalóknak és a hivatásos állománynak. Ha bármelyik elem hiányzik vagy nem funkcionál megfelelően, a szerkezet egésze válik működésképtelenné. A zavartalan működésünkhöz mindannyiunk precíz és összehangolt munkájára van szükség. A rendszerben ugyanolyan fontos a járőr, a nyomozó vagy éppen a kapitány által ellátott feladat. Fontos, hogy mindenki higgyen abban: a szervezetünkben egyenrangú felek dolgoznak együtt, legyen szó akár egy őrmesterről, akár egy vezérőrnagyról. Különbség csupán a feladatokban és a felelősségi körökben van. Ugyanakkor, ahogyan már említettem, az óra egyetlen alkatrészének hiányában a szervezet nem képes megfelelően működni. Számomra három alapvető érték szolgál zsinórmértékül: a tisztesség, az emberség és a jogszabályok által kijelölt keretek betartása.

Mi az Ön vezetői hitvallása? Mit tart a legfőbb kihívásnak országos rendőrfőkapitányként?

Nyitottnak kell lenni a világra, és kreatívnak is kell lenni, legyenek pontosan meghatározott célok, amelyeket mindig szem előtt kell tartani. A változó viszonyokhoz csak akkor tud mindenki igazodni, ha időközben folyamatosan képezi magát és specializálódik a saját szakterületére. Korábban fontos volt a jogi egyetem elvégzése, most még fontosabbá vált az informatikai tudás megszerzése, az idegen nyelvek ismerete. Csapatban dolgozunk, így kiemelten fontos az emberség, a kollegialitás, az empátia, mindenkinek segíteni kell a társait. Csak akkor tudjuk jól végezni a munkánkat, ha a csapatban mindenki szerepét, feladatát egyformán fontosnak tekintjük. Elengedhetetlennek tartom továbbá a szakmai tisztességet, a szakmai szabályok maradéktalan betartását. Szeretném, ha a hivatásunknak lenne presztízse, megbecsültsége, társadalmi elismertsége, és ha hamarosan olyan vonzó pályaívet tudnánk mutatni, ami tényleg megszólítja a fiatalokat. Kell a jó megjelenés, a fess kinézet, kellenek a korszerű eszközök, a meggyőző bemutatók. Állampolgárok, rendőri vezetők, maga az állomány is ugyanazt akarják: működőképes, reagáló rendőrséget, amely rendelkezik megfelelő mennyiségű és minőségű járművel, eszközzel, erőforrással. A megüresedett tiszti helyek feltöltésére bizalmat és lehetőséget adnék a már állományban lévő, tiszthelyettesként bizonyított, motivált, szorgalmas kollégáknak. Várjuk vissza, és minél hamarabb szeretnénk újra munkába állítani a korábban leszerelt munkatársakat is.

A Rendészettudományi Karon tanuló leendő tiszteknek mire kell leginkább felkészülniük Ön szerint? Mire kell hogy felkészítse őket a rendészeti felsőoktatás? Mit tanácsol a jövő rendőreinek? Miért válasszák ezt a pályát? Mit tanácsol a hallgatóinknak, hogyan lehetnek eredményesek és sikeresek a rendőrség szervezetében?

Amikor a végzett tisztek megkezdik munkájukat a rendőrség állományában, jelentős szakmai

és mentális terheléssel kell szembenézniük. Mindez általában bizonytalanságot okozhat, ezért különösen fontos, hogy ilyenkor ne veszítsék el a bizalmukat és ne keseredjenek el. Fontos, hogy nyitottan tekintsenek a kínálkozó lehetőségekre, valamint bátran forduljanak vezetőikhez és tapasztaltabb kollégáikhoz. Meggyőződésem, hogy közösen minden felmerülő problémára megtalálhatjuk a megoldást, éppen úgy, ahogyan egy családban is együtt nézünk szembe a kihívásokkal, és közösen oldjuk meg a gondokat. Elsőre nem feltétlenül azt a „kalandot" és „izgalmat" nyújtja majd a munka, amit előzetesen elképzeltek maguknak. Ám amikor megérkeznek az első sikerek, a sikerélmény, a munka fokozatosan olyan szenvedélylyé válhat, amelyet többé nem akarnak majd elengedni, és a hivatásuk, életük meghatározó részévé válik. Azt tanácsolom a végzett hallgatóknak, hogy ne a nehézségeket nézzék, hanem várják és becsüljék meg azokat a sikerélményeket, amelyekkel sehol máshol nem találkozhatnának életük során.

Mindezeken túl milyen elvárásai vannak az oktatóinkkal szemben?

Rendkívül fontosnak tartom a hallgatók pályájának utánkövetését. Lényeges lenne, hogy az oktatók egy-két év elteltével visszajelzéseket kapjanak arról, hogy a végzett hallgatók az elméleti tanulmányok során megszerzett ismereteikből mit tudtak hasznosítani a gyakorlati munkájuk során. Fontosnak tartanám továbbá, hogy az oktatók időről időre néhány napot töltsenek el leterhelt rendőri szerveknél, hogy közvetlenül megismerhessék, megtapasztalhassák az ott jelentkező problémákat és kihívásokat. Emellett javaslom, hogy az oktatók az előadásaikra minél több gyakorlati szakembert is hívjanak meg, akiknek a hallgatók bátran feltehetik a kérdéseiket, és akiktől első kézből szerezhetnek tapasztalatokat a mindennapi rendőri munkáról.

DR. VARGA FERENC
Tű. dandártábornok, az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság főigazgatója

Dr. Varga Ferenc tű. dandártábornok, az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság főigazgatója negyven évvel ezelőtt szerelt fel beosztott tűzoltóként. Főigazgatói kinevezése előtt a tűzvédelem számos területén szolgált helyi és területi vezetőként, majd a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Katasztrófavédelmi Intézetét vezette. Varga Ferenc szerint kiváló lehetőséget biztosít az oktatás színvonalának növeléséhez az idei évben átadott új oktatási épület, a Gróf Széchenyi Ödön Képzési Központ, ahol a legkorszerűbb feltételek, szakkabinetek, laboratóriumok, pszichikai gyakorlópálya és működő tűzoltó laktanya áll majd az oktatás szolgálatában. Az interjúban a dandártábornok azt is elmondta, hogy főigazgatóként az állománynak a szolgálatellátás során a lehető legjobb feltételeket kívánja biztosítani.

Tábornok úr negyven évvel ezelőtt szerelt fel beosztott tűzoltóként. Az édesapja, akinek a nyomdokaiba lépett, milyen útravalóval látta el Önt?

Édesapám, noha 33 éves tűzoltói pályafutása alatt minden szakterületen, számos beosztásban szerzett ismeretet és 15 év vezetői tapasztalatot kerületi tűzoltóparancsnokként, ritkán adott tanácsot, azt is csak akkor, ha én kértem. Sokkal inkább jó mintát mutatott, amit visszaigazolt a munkatársainak a véleménye is. Egy mondatára élénken emlékszem: amikor az első vezetői felkérésemet megkaptam, azt mondta, eddig csak a saját munkádért feleltél, mostantól másokéért is fogsz.

1989-ben az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán végzett tűzvédelmi mérnökként, 1995-ben igazgatásszervező diplomát szerzett, 2013-ban az NKE-n végzett védelmi igazgatási vezetőként, 2019-ben ugyanitt, a Katonai Műszaki Doktori Iskolában PhD-fokozatot szerzett. Miért tartotta fontosnak mindannak a tudásnak az elsajátítását, amely a diplomák megszerzésével együtt járt?

Talán nem szerénytelenség, de a pályafutásom során igyekeztem minden feladatot a lehető legjobban, legmagasabb színvonalon megoldani. Ehhez az önképzés, a szakmai felkészültség nélkülözhetetlen volt, éreztem is kedvet, hogy újra és újra iskolapadba üljek. A PhD-fokozat megszerzésére a legközelebbi munkatársaim, barátaim biztattak, és ezzel új távlat nyílt meg előttem. Mindig kiemelt szerepet jelentett számomra az oktatás, képzés területe: 1994 óta oktattam a tűzoltói és a tűzvédelmi felsőfokú képzés számos területén és intézményében. Ideális forgatókönyvnek tűnt, hogy pályám utolsó éveiben a felsőoktatási tevékenységre

helyezzem a hangsúlyt, hogy átadhassam a szakmai tapasztalataimat a következő generációknak.

A hazai mentő tűzvédelem szervezeti és technikai fejlesztési lehetőségeinek kutatása, különös tekintettel az önkéntes tűzoltóságok növekvő szerepére címmel készítette el PhD-dolgozatát. Milyen megállapításokra jutott? Azóta is foglalkozik ezzel a témával akár elméletben, akár gyakorlatban?

A hazai mentő tűzvédelem (tűzoltás és műszaki mentés) optimális szervezete és diszlokációja valójában mindig aktuális téma, hiszen napjaink egyre gyorsuló társadalmi, gazdasági és műszaki változásai folyamatos utánkövetést igényelnek ezen a területen is. A 2018-ban készített doktori értekezésemben tett javaslatok tehát változatlanul időszerűek, sőt egyes kérdéskörök, úgymint az önkéntes tűzoltók tevékenységének a támogatása, a hozzá kapcsolódó finanszírozás megoldása, mára halaszthatatlanná váltak. Bízom benne, hogy az új beosztásomban több lehetőségem lesz tenni a megvalósítás érdekében.

Mit tanácsol a hallgatóinknak, miért fontos, hogy tudományos munkát is végezzenek akár a tanulmányaik során, akár már végzett tisztként is?

Egy közismert meghatározás szerint a tudomány a bennünket körülvevő világ megismerésére irányuló tevékenység és az ennek során szerzett ismeretek rendszere. Fontos a növekvő információéhséget is megemlíteni, ugyanis soha nem tapasztalt forrásbőség áll rendelkezésre napjainkban. A tudomány művelése lehetőséget nyújt arra is, hogy a kézjegyünket otthagyjuk a szakmánk történetében.

Ahogyan mondani szokás, bejárta a ranglétrát. Melyik beosztás, feladat jelentette Önnek a legtöbbet a szakmai életében? Melyek voltak azon legfőbb vezérelvek, amelyek a munkáját meghatározták a különböző beosztásaiban?

Tulajdonképpen mindegyik. Minden beosztásom adott valamit, amit a későbbi pályafutásom során, más beosztásban kamatoztatni tudtam. Ma is úgy gondolom, hogy az alkotás lehetősége minden pozícióban benne rejlik, élni kell vele, örülni kell az elért eredményeknek. Természetesen a kiteljesedéshez elengedhetetlen a támogató vezető, a motivációt adó feladatok. Később, vezetői beosztásaimban ezeket mindig szem előtt tartottam, igyekeztem támogatni a vezetésemre bízott munkatársakat.

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem Katasztrófavédelmi Intézet vezetőjeként a szakemberek utánpótlásával foglalkozott. Milyen érzésekkel és gondolatokkal köszönt el a munkatársaitól a Rendészettudományi Karon?

Kivételes és élményekben gazdag szakasza volt a pályafutásomnak az NKE RTK Katasztrófavédelmi Intézet élén eltöltött több mint három év. Noha a közeg és a munkatársak is régi ismerősök voltak, kezdetben gyakran kellett kérdeznem, és sokat jelentett, hogy számíthattam a kollégáim segítségére, tanácsaira. Vezetői pályám során mindig azt vallottam, hogy nem szégyen kérdezni, hiszen a vezető nem polihisztor, viszont a munkatársak a maguk területén igazi szakértők. Ezt a magas felkészültséget kell a közösség javára a lehető legjobban hasznosítani. Nagyon jó érzésekkel gondolok vissza az egyetemi kollektívára, a kollégákra és a hallgatókra egyaránt.

Belügyminiszter úr autonóm, szakmailag és jogilag következetes vezetésre kérte fel Önt a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság élére. Mit jelentett a Tábornok úr számára ez a felkérés, egyben eddigi szakmai munkájának elismerése?

Váratlan és számomra rendkívül megtisztelő volt a belügyminiszter úr felkérése. Nyilván szerepe volt ebben a négy évtizedes életpályámnak, a betöltött vezetői beosztásoknak és az ezekkel összekapcsolható szakmai

tapasztalatoknak. Ugyanakkor tisztában vagyok a felelősséggel, amit a beosztással vállaltam, a vezetőim és a tűzoltó-társadalom felé egyaránt.

Főigazgatóként hogyan kezdett neki ennek a nagy feladatnak? Melyek voltak az első intézkedései, és melyek azok a legfőbb stratégiai célok, amelyeket mindenképpen szükségesnek tart megvalósítani?

Mindig meggyőződésem volt, mára kutatások is igazolják, hogy a jó munkahelyi légkör kiemelt jelentőségű, teljesítménynövelő, közösségformáló, mindezek mellett nem igényel nagy ráfordítást. Ezen a téren születtek az első intézkedéseim. Nagy feladatok állnak előttünk, fontos területei a szervezetátalakítás, az állomány helyzetének hosszú távú biztosítása, a technikai fejlesztés. A megvalósulásban biztos vagyok, hiszen a döntéshozói szándék ezekre megvan, egyúttal a teljes rendvédelmi szféra megújul, amelynek szerves részei vagyunk.

Milyen kiemelt tervei vannak még, amelyek az állomány életét meghatározzák, vagy alapjaiban változtathatják majd meg?

Azt tekintem ideálisnak, ha a vezető ösztönző, és megteremti a körülményekhez képest optimális, kiegyensúlyozott légkört egy olyan közegben, ahol az állomány tagjai sokszor azt sem tudják, hogy percek múlva milyen helyzettel találják szemben magukat a káresetek helyszínén. Azon fogok dolgozni, hogy a tűzoltók és valamennyi munkatársam szolgálatteljesítése során a bizalom, a szakmaiság, az őszinteség és a biztonság határozza meg a munkahelyi légkört. Az állománynak a lehető legjobb feltételeket kívánom biztosítani a szolgálatellátásuk során.

Egy korábbi interjújában úgy nyilatkozott, hogy „a megállíthatatlan technikai fejlődés a katasztrófavédelmet sem kerülheti el". Milyen fontos feladataik vannak ezen a területen?

A válasznak két aspektusa van. Az egyik, hogy a folyamatosan gyorsuló technikai fejlődés újabb és újabb kihívás elé állítja a szervezetünket, tűzoltóinkat. A másik az elsőből következik, a saját technikai eszközrendszerünk fejlesztésével kell reagálnunk az új feladat szakszerű megoldására, a működési feltételek optimális megteremtésére.

Tudomásom szerint a legnagyobb társadalmi bizalmat élvező foglalkozások rangsorában évek óta a tűzoltói hivatás foglalja el az első helyet. Miért lehet ez így?

Az emberek bíznak a tűzoltókban és elismerik mindennapos munkájukat, amelynek során mások biztonságát saját testi épségük elé helyezik. A szervezet vezetőjének a legfontosabb feladata, hogy ne csak megőrizze, hanem fokozza is az emberek bizalmát a tűzoltók iránt, valamint a szervezet elismertségét.

Miként tudná megfogalmazni az értékeiket és a normáikat a szervezetben, amelyeket mindenkinek el kell fogadnia és be is kell tartania?

A tűzoltók egyik elsődleges büszkesége a mintegy 200 éves szervezeti kultúra, amely alapértékeiben változatlan maradt. A csapatzászló az egységet, az egyenruha az összetartozást, a szolgálat a bajtársiasságot szimbolizálja a kezdetektől.

2027. január 1-jétől ismét régi nevét viselheti a szervezet. Ön is a Tűzoltóság elnevezést részesíti előnyben?

Egyértelműen. A szándékok szerint 2027. január 1-jétől ismét régi nevét viseli a szervezet, ezt a döntést a tradícióira adó tűzoltó-társadalom kimondottan üdvözli és várja. A tűzoltóság elsődleges feladata a tüzek és a műszaki mentést igénylő helyzetek kezelése. A szervezetnek emellett számos egyéb, kevésbé közismert, ám nélkülözhetetlen feladata van, vizsgáljuk,

hogy ezek a rendszerben hol helyezkedhetnek el optimálisan.

Idősebb fiúgyermeke a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér Létesítményi Tűzoltóság állományában dolgozik, kisebbik fia a Francia Idegenlégióban szolgál. Milyen tanácsokkal látta el a gyermekeit, amikor pályaválasztás előtt álltak?

Gondosan kerültem, hogy kéretlenül tanácsot adjak a fiaimnak. Azt sem állítom, hogy a döntéseiket mindig örömmel fogadtam, de sohasem éreztettem velük. Az ő életük, az ő döntéseik. Ugyanakkor ma azt látom, hogy a maguk által választott hivatás művelésében maximálisan elkötelezettek, apaként nagyon büszke vagyok rájuk.

Főigazgatóként az első tisztavatáson vett részt. Milyen érzésekkel gondol vissza az eseményre?

Korábban fővárosi igazgatóként, majd egyetemi vezetőként volt lehetőségem a tisztavatáson részt venni. Összehasonlítva, az érzés nem a beosztástól függ, pusztán attól, hogyan érint meg az eskütétel hangja, a zene dallama, az esküvő fiatalok komoly arca, elszánt tekintete. Nagyszerű élmény, minden alkalommal.

Mit üzen a 13 frissen végzett tisztjüknek?

Hivatásos szervezetünkre összetett feladat hárul, amit a köz biztonsága érdekében végzünk. Ahogyan már említettem, a társadalom tiszteli és elismeri a szervezetünk munkáját. Az új tisztjeink egyik legfontosabb feladata, hogy ezt a megbecsülést megtartsák és tovább gyarapítsák. Azt kívánom, hogy munkájukban legyenek sikeresek, és találják meg örömüket a választott hivatásukban. Nem lesz mindig könnyű, mert tele lesz kihívásokkal, újabbnál újabb megoldandó feladatokkal, sokszor buktatókkal, de a rendvédelem olyan hivatásos szervezetéhez fognak tartozni, ahol a lojalitás, a segítőkészség, a bajtársiasság a legfontosabb ismérvek.

A Rendészettudományi Karon tanuló leendő tűzoltó tiszteknek mire kell elsősorban felkészülniük Ön szerint? Mire kell hogy felkészítse őket a rendészeti felsőoktatás?

A legfontosabb annak tudatosítása, hogy tűzoltóként egy közösség tagjai vagyunk, a teljesítményünk befolyásolja a szűkebb és tágabb szolgálati csoportunk eredményességét. Ha ez kellőképpen automatizmussá válik, könnyen kapcsolódik hozzá az önképzési igény, a felelősségtudat, a csapatszellem és mindezek alapján a jó tanulmányi eredmények. Hogy ez így működik, arra számos jó példa van az elmúlt évekből.

Mindezeken túl milyen elvárásai vannak az oktatói munkával és oktatóink felkészültségével kapcsolatosan?

Az oktatási tevékenységnek és az oktatóknak egyaránt igazodni kell a változó követelményekhez, ez a folyamat egyre gyorsulni látszik. Kiváló lehetőséget biztosít az oktatás színvonalának növeléséhez az idei évben átadott új oktatási épület, a Gróf Széchenyi Ödön Képzési Központ. Mindemellett szükséges, hogy részt vegyünk nemzetközi kutatásokban, projektekben, fejlesszük a napi szolgálatellátást támogató tudományos hátteret. Szimulációs rendszerek, tervezőprogramok, döntéstámogató informatikai rendszerek széles körű ismerete és alkalmazása elengedhetetlen az oktatás során.

DR. GÖMBÖS SÁNDOR
R. vezérőrnagy, az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság főigazgatója

A rendkívüli méreteket öltő tömeges migráció, az újkori vagy modern kori népvándorlás súlyos kihívásokat jelent nemcsak az Európai Unió, de az egész világ számára is, így az elmúlt években a biztonság még inkább felértékelődött. Dr. Gömbös Sándor r. vezérőrnaggyal, az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság főigazgatójával beszélgettünk a szervezet legújabb kihívásairól, vezetői alapelveiről, az új technológiák, ezen belül a mesterséges intelligencia használatáról, valamint arról, hogy milyen elvárásai vannak a hallgatóink és az oktatóink felé.

Vezérőrnagy úr jogászként diplomázott, majd közvetlenül utána rendőri végzettséget is szerzett. Tudatosan készült a rendőri hivatás gyakorlására?

Nem készültem tudatosan erre a pályára, sok munkatárstól eltérően nem tudok rendőrről a családban. A kapcsolatom a rendőrséggel úgy indult, hogy egy családi jóbarát tanácsára jelentkeztem az ORFK programjára, még elsőéves egyetemistaként egy ösztöndíj szerződést kötöttem a szervezettel, és a szerződéses feltételeknek eleget téve kezdtem el a rendőrségen dolgozni, majd végül – sok tényező összhatásaként – „itt is ragadtam". Amikor elvégeztem nappali tagozaton a jogi egyetemet, akkor már egyértelmű volt számomra, hogy a rendőri hivatást választom. Nagyon szerettem azt a munkát, amit pályám kezdetén végeztem, 1998. november 1-jén kerültem az ORFK Jogi Főosztályára, végig jogászként dolgoztam, egészen 2023. október végéig, és napra pontosan 25 évet töltöttem el az ORFK Hivatalánál. Az elődeimtől sokat tanultam, kivétel nélkül mindenki hasznos útmutatással, tanácsokkal látott el, és elmondhatom, nagyon jó vezetőim voltak, hagytak kibontakozni, mindenben segítették a munkámat. Mindenkire a támogató szemlélet volt a jellemző.

Említette Vezérőrnagy úr, hogy vidékről származik. Milyen értékeket hozott magával Őriszentpéterről, az 1400 lelkes kis településről?

Egy kis közösségből érkezve bizalommal fordultam mindenki felé, a hallgatótársaim és a munkatársaim felé is, ezt nagyra értékelték, így nagyon gyümölcsöző volt mindenkivel a kapcsolatom. Nyitottság, együttműködő készség, bizalom – hivatásom ellátása során ezt tartottam, tartom mindig szem előtt.

Több évtizeden keresztül az Ön irányításával végezték a munkájukat a rendőr kollégák a jogi területen. Milyen kihívásokkal kellett szembenéznie a munkája során?

Folyamatosan változó kihívásokkal kellett szembenézni, számos szervezeti átalakítás is zajlott, a jogi szabályozási környezet állandó, ám néha nehezen

követhető és magyarázható változásai voltak. Az új vezetők új elképzeléseket, új jogi megoldásokat vártak el tőlünk, sokszor szinte tarthatatlan, rövid határidők szabása mellett, és sajnos a tehetséges, általában fiatal munkatársak folyamatosan távoztak, sokan a máshol elérhető gyorsabb előrelépés lehetősége okán, így igen nagy volt a fluktuáció is. Mindebből következően nagyon nagy volt a leterheltség, így jól kellett beosztani az időmet és szervezni a munkát. Még előadóként, az 1990-es években, gyakran csak délután négy óra után jutottam be a vezetőmhöz, hiszen ő is sokat dolgozott, így én úgy szocializálódtam, hogy négykor nem ér véget a munkaidő, sokszor csak késő este végeztem az aznapi feladatokkal. Mindig élveztem a jogi munkát, és nagyon szerettem azt a változatosságot is, ami jellemezte a tevékenységünket.

Megállapíthatjuk, hogy a sok munka mindig meghozza a gyümölcsét?

Enélkül biztosan nem megy, a sok munka elengedhetetlen az előrelépéshez, a haladáshoz, a fejlődéshez.

Mi a siker igazi titka?

Ugyan ez egy igen rövid kérdés, mégis nagyon összetett, és nehéz rá röviden válaszolni. Mindenképpen stabil alapok kellenek hozzá, megfelelő motiváció, szükséges egy biztos tudás, a fejlődés igénye. Emellett nélkülözhetetlenek olyan vezetők, akik inspirálnak, támogatnak, egyengetik a pályánkat. Amikor az első vezetői megbízatást megkapjuk, kellenek olyan kollégák, akiket úgy vezethetünk, hogy közben azt érezzük, van értelme a munkánknak, őket is kell tudnunk motiválni, fejleszteni, és persze egy kis szerencse is szükséges a sikerhez, olyan külső körülmények, amelyek meghatározók lesznek a jövőnk szempontjából.

Ha jól tudom, a sport a Vezérőrnagy úr életének mindig is meghatározó része volt.

Igazolt labdarúgó voltam, 16 évesen megyei osztályban már a felnőtt csapatban játszottam egészen 32 éves koromig. Ma már csak kocogok, sokat sétálok a természetben, és a vadászat is kikapcsol. Egykor fanatikus sporteseményre járó voltam, szurkolóként két olimpián is szorítottam a magyar sportolóknak, Londonban és Párizsban is ott voltam a családommal. A fiam már nagyobb focirajongó, mint én vagyok, persze ha tehetem, hétvégenként még mindig a Honvéd labdarúgó-mérkőzéseire járok. A támogató családra egyébként is nagy szükség van, számomra igazi hátteret jelentenek. Nagyon büszke vagyok a gyermekeimre, a lányunk elnyert egy japán ösztöndíjat, nemsokára kezdi a négyéves képzést, a fiunk pedig másodéves orvostanhallgató.

2021-ben Az év rendőre miniszteri elismerésben részesült. Mit gondol, minek köszönheti ezt?

Ha egy beosztott kapja az elismerést, akkor elsősorban a saját teljesítményének köszönheti, és tekintheti életpályája egyfajta elismerésének is.

Én vezetőként kaptam meg ezen kitüntető címet, így egyben egy közösség, az ORFK Hivatala munkahelyi közössége teljesítményének elismeréseként tekintek rá, ami szerintem egyrészt a magas szakmai teljesítménynek, a kiemelkedő szakmai tudásnak és hozzáértésnek, de legalább ennyire a hivatal szemléletének is szólt. Mindig arra kértem a munkatársaimat, hogy segítsük a szakterületeket, amelyek jogi problémáikkal hozzánk fordulnak, és a megoldás igényével kezdjünk hozzá egy-egy probléma vizsgálatához. A hozzám – főleg az ORFK állományából történt távozásom után – érkezett visszajelzések alapján sikerült ezt az elvárást a kollégáimmal teljesítenünk.

2023. november 1-jén az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság főigazgatója lett. Mire a legbüszkébb, amit ebben a szervezetben elért?

A szervezeten kívülről érkezett új vezetőként talán arra, hogy úgy érzem, a munkatársaim, a vezető kollégák elfogadtak, befogadtak, és egy rendkívül nehéz időszakban is sikerült együtt megőriznünk a szervezet működőképességét. Sok esetben hajlamosak vagyunk arra gondolni, hogy az éppen jelentkező kihívások a legjelentősebbek, és a múltba visszatekintve valóban minden időszaknak megvoltak a kiemelt feladatai, de azt hiszem, nem túlzás azt állítani, hogy az új idegenrendészeti szabályozás gyakorlatilag felkészülési idő nélküli hatálybalépése és elvárt szintű alkalmazása tényleg az egyik legjelentősebb kihívásnak tekinthető. A külső körülmények, főként az informatikai szakrendszereink és nyilvántartásaink rendkívüli elavultsága, a fragmentált informatikai infrastruktúra pedig különösen nagy kihívást jelentettek, gyakran a mindennapi működés fenntartásában is. Emiatt sajnos úgy érzem, hogy a kitűzött céljaink megvalósítása irányába sokkal lassabban haladunk, mint ahogyan azt terveztük, és még komoly adósságaink vannak mind a saját munkatársaink, mind pedig az ügyfelek és képviselőik irányába. Az új kihívások egyébként egyben hatalmas motivációt jelentettek, így különösen megtisztelő és egyúttal felemelő érzés is, hogy ennek a szervezetnek a vezetője lehetek.

Jelenleg mi okozza a legnagyobb kihívást?

A schengeni térségbe történő bejutás igénye nem csökkent számottevően, és noha természetesen rövidebb távon akár jelentős ingadozást mutathatnak a statisztikai adatok, a migrációs nyomás minden jel szerint hosszú távon velünk marad. Jelentős bűnszervezetek épültek rá az illegális migrációra, amelyek folyamatosan keresik a legkönnyebb ellenállást, rugalmasan alkalmazkodnak mind a jogszabályok változásához, mind a hatóságok tevékenységének átalakulásához.

Az elmúlt hónapokban valóban érezhetően csökkent mind uniós, mind hazai kitekintésben az illegális határátlépések száma, de nem szabad megfeledkezni arról, hogy az illegális migránsok nemcsak a zöldhatáron, illetve a tehergépjárművek raktereiben, vasúti szerelvényeken elrejtőzve próbálnak bejutni az EU területére. Egyre jelentősebb azok száma, akik kényelmesebb és kevésbé veszélyes utat választanak, és csalárd vízumszerzéssel vagy valamelyik uniós tagállam tartózkodási engedélyének megszerzésével próbálkoznak. Ha egy harmadik országbeli állampolgár illegális úton kíván bejutni az unió területére, megfelelő tájékozottsága esetén választhat, hogy a több millió forintos fizetség ellenében számos zöldhatár csöppet sem veszélytelen illegális átlépésével próbálkozik, vagy azért fizet egy embercsempész bűnszervezetnek hasonlóan jelentős összeget, hogy hamis dokumentumokkal, a beutazás tényleges céljának leplezésével munkavállalási célú tartózkodási engedélyt kapjon.

Ez kevésbé látványos folyamat, de érzékelhető az arányok változása, aminek köszönhetően az elmúlt évben a főigazgatóságunk központi vízumhatósága által elutasított vízumkérelmek, illetve az elutasított tartózkodási engedélyek iránti kérelmek száma több mint duplája volt a rendőrség által az államhatár illegális átlépésében megakadályozott vagy az ország területén feltartóztatott és eljárás alá vont illegális migránsok számának.

Milyen a jó vezető? Melyek a legfőbb alapelvek, amelyeket vezetőként követett, követ szakmai tevékenysége során?

A vezetőnek talán a legfontosabb feladata, hogy biztosítsa az értelmes, motivált munkavégzéshez szükséges feltételeket, világos irányt mutasson a munkatársaknak a szervezet céljait illetően, ugyanakkor engedje, hogy kibontakozzanak és tudásuk legjavát nyújtsák. Ennek kapcsán elengedhetetlen a munkatársak folyamatos motiválása, a célok közös keresése és kitűzése, a munkatársak partnernek tekintése, tudásuk, ötleteik hasznosítása. A vezető kollégák és rajtuk keresztül a munkatársak bevonása a döntések előkészítésébe alapvető fontosságú. Az egymásrautaltság érzésének

kialakítása és ezzel a kölcsönös segítségnyújtás általános gyakorlattá tétele szintén kiemelt jelentőségű. Manapság, a gyorsan változó kihívások közepette szükséges a folyamatos megújulás, ezért teret kell engedni, sőt ösztönözni, inspirálni kell a munkatársakat tudásuk, képességeik fejlesztésére, az innovatív gondolkodásra. Az évek során új és új, változó kihívások jelennek meg, és a környezet átalakulásával együtt, az ahhoz való alkalmazkodás hatására a kollégák is változnak. Vezetőként az értelmes és motivált munkavégzéshez szükséges feltételrendszer megteremtése a legfőbb cél, és ahogyan már említettem, ennek része a munkafeltételek, a kihívást jelentő feladatok, a biztos és stabil háttér, az alkotó közösség és a jó munkahelyi kollektíva, légkör kialakítása, biztosítása is. Nekünk igazából a feltételrendszert kell adni, a fiataloknak pedig különösen fontos a 21. századi munkafeltételek megteremtése.

A Rendészettudományi Karon 2012-ben helyet kapott a Bevándorlási és Állampolgársági Tanszék. Végh Zsuzsanna egykori főigazgató asszonnyal készített korábbi interjúmban elhangzott, hogy a tanszék megalakulását egy sikertörténetnek tartja. Elégedett a Rendészettudományi Karon folyó oktatással? Milyen tapasztalatai vannak a végzettjeink felkészültségével kapcsolatban?

A hivatásos tiszti utánpótlásunk elsődleges forrása ma már egyértelműen a Rendészettudományi Kar. A fiatalok szervezetbe történő sikeres bevonzásához szükséges az, hogy képesek legyünk mi is megújulni. Meg kell keresnünk és egyben találnunk, hogy az új generáció szemlélete miként egyeztethető össze szervezeti kultúránkkal, hogyan építhető be tevékenységünkbe úgy, hogy mindeközben megőrizzük és tovább is fejlesszük alapvető értékeinket.

A tanszék tevékenysége megítélésem szerint rendkívül fontos, és főigazgatóságunk rendvédelmi szervvé alakulásával még inkább felértékelődött. Egy jól működő utánpótlásképzés esetén a Rendészettudományi Kar, azon belül az említett tanszék biztosítja a személyi utánpótlásunk legfőbb bázisát. Az elmúlt években örvendetesen emelkedett a szakirányunkra jelentkezők száma, ami szép reményekre jogosít, így remélhetőleg teljesíthető a kar és a tanszék általunk megfogalmazott küldetése. A tisztjelöltek képzése – miként a szervezet működtetése is – folyamatos fejlesztést igényel, fontos megtalálni az elméleti képzés mellett a gyakorlati ismeretek átadásának módjait is. Éppen ezért fontosnak érzem, hogy már a tisztjelölti jogviszony időszaka alatt is élő kapcsolat legyen a leendő munkáltató és a jövendő tisztjeink között. A szakmai gyakorlatok ennek kapcsán jelentős hozzáadott értéket képviselnek, úgy gondolom, nekünk is kiemelt szerepünk van abban, hogy minél inkább felkészült munkatársakat kapjunk.

A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal elnevezése 2019. július 1-jén Országos Idegenrendészeti Főigazgatóságra változott, amely azóta rendvédelmi feladatokat lát el. A szervezetben dolgozó kollégák átképzése szintén a Rendészettudományi Karon valósul meg. Milyen tapasztalatokkal és tudással felvértezve távoznak tőlünk a Vezérőrnagy úr munkatársai?

Egy közigazgatási jellegű hivatal rendvédelmi szervvé alakítása rendkívüli kihívást jelent, mind a munkáltató, mind a munkatársak számára. Az úgynevezett átképző szak – a rendvédelmi szervező szakirányú továbbképzés – elvégzése ebben kulcsszerepet játszott. Azt gondolom, hogy ez a képzési forma teljesítette az alapvető elvárásokat, ugyanakkor látni kell, hogy itt a lehetőségek sokkal korlátozottabbak, mint a hagyományos tisztképzés esetében. Ezt tudomásul kell venni, de tekintettel arra, hogy a folyamatos képzés ma már bármilyen előképzettséggel rendelkezők esetén elengedhetetlen, a megfelelő ismeretek és szemlélet átadása biztosítja azokat az alapokat, amelyekre a későbbiekben építkezni lehet.

A Rendészettudományi Karon tanuló leendő rendőrtiszteknek mire kell felkészülniük Ön szerint? Mire kell hogy felkészítse őket a rendészeti felsőoktatás? Mindezeken túl melyek a legfőbb elvárások az oktatóink felé?

A végzett hallgatók esetében nagyon fontosnak tartom, hogy gondolkodó, kreatív emberek legyenek, tudjanak következtetéseket levonni, merjenek dönteni, és elengedhetetlen alap egy megfelelő morális tartás is, az etikai elvek, a szervezeti kultúra elveinek a betartása.

A leendő tiszteknek a felelősség viselésére, a döntéshozatal képességének elsajátítására, a személyes integritás kialakítására kell talán a leginkább odafigyelniük. Továbbá rendkívül fontos az innovatív gondolkodás, a változások kezelésére vonatkozó képesség birtoklása.

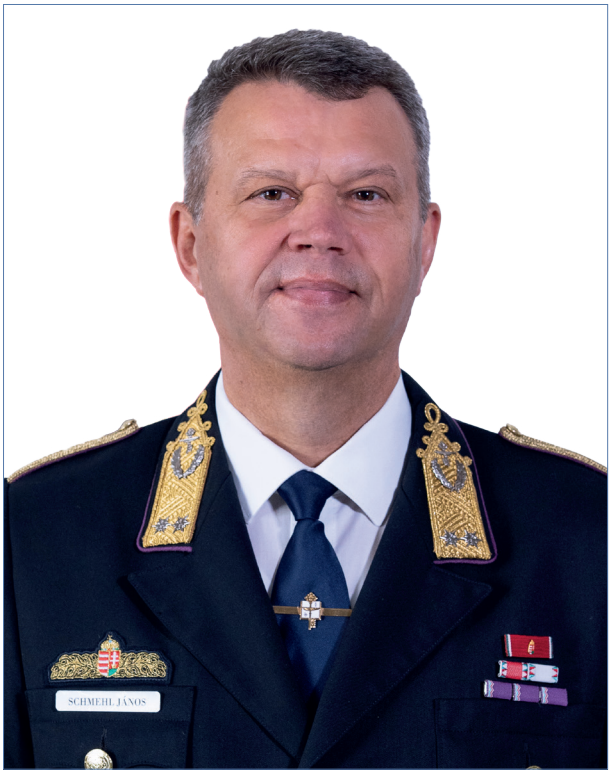
Az oktatók felé a legfontosabb elvárásként talán az fogalmazható meg, hogy képezzenek gondolkodó, elhivatott rendőrtiszteket, akik a lexikális tudáson túl megfelelő problémamegoldó és alkalmazkodó képességgel rendelkeznek. Fontos, hogy ne csak szakembereket képezzünk, hanem olyan munkatársakat, akik tisztában vannak a felelősségükkel, éljenek, de ne éljenek vissza azzal a bizalommal, amivel a polgárok fordulnak hozzájuk. Legyenek képesek segítőkésznek és empatikusnak lenni, ugyanakkor kellő határozottsággal és törvényesen járjanak el, ha az szükséges. Az elmélet és a gyakorlat összhangját nagyon fontosnak tartom, az oktatók esetében szintén elengedhetetlen az élethosszig tartó tanulás.

Ha már szóba került az innovatív gondolkodás mint elvárás, ennek kapcsán szeretném kérdezni Vezérőrnagy úrtól, hogy mit gondol az új technológiák, ezen belül is a mesterséges intelligencia használatáról jogászként?

Óriási lehetőségnek, egyben óriási kockázatnak tartom. Nagyon megfontolt döntések meghozatala szükséges ebben a témában. A döntést, a „gombot" a természetes intelligencia kell hogy meghozza, „megnyomja". De az előkészítésben, az adatok összerendezésében, egy döntés-előkészítő anyag összeállítása során napokról percekre, akár másodpercekre tudjuk csökkenteni az időráfordítást, így sokkal hatékonyabbak lehetünk. Továbbá kollégákat tudunk átirányítani olyan tevékenységek felé, például az irodai feladatokról a közterületekre, vagy olyan területekre, terepekre, ahol a rendőrök vagy az idegenrendészek személyes jelenléte szükséges. Az azonban egyértelmű, hogy rendőrökre mindig szükség lesz. Elzárkózni nem lehet a mesterséges intelligenciától, aki elzárkózik, annyira lemarad a hatékonyság javításáért folytatott versenyben, olyan hátrányba kerül, ami behozhatatlan lesz. Mindemellett meg kell találni azokat a pontokat, ahol a mesterséges intelligencia jogilag szabályozott környezetben nagy biztonsággal hasznosítható.

Mit tanácsol a jövő rendvédelmi dolgozóinak? Milyen vezérelvek alapján végezzék a munkájukat a hivatásrendben?

Azt gondolom, szinte minden hivatás esetén alapvető morális irányú lehet, hogy olyan minőségű munkát kell végezni, olyan odafigyeléssel kell foglalkozni mások ügyeivel, mint amilyen odafigyelést és lelkiismeretes munkát mi is elvárunk azoktól, akik a mi ügyeinket intézik. Ha ezt az elvárást érvényesítjük magunkkal szemben, akkor megítélésem szerint kellően empatikusan látjuk el szolgálati kötelezettségeinket, igényesek leszünk a munkánkra, és egyben tisztában kell lennünk azzal is, hogy ehhez megfelelő ismeretekkel kell rendelkeznünk, így élethosszig tanulnunk kell. Ha pedig a munkatársak belső kapcsolatait nézzük, akkor legyünk segítőkészek kollégáinkkal, mert az a segítség, együttműködés, amit ma én tanúsítok, megalapozza a jövőbeli hatékony közös munkát, és bizonyosan számíthatok arra, hogy hasonló segítséget kapok majd én is a vezetőimtől, kollégáimtól.

SCHMEHL JÁNOS
Bv. vezérőrnagy, a büntetés-végrehajtás megbízott országos parancsnoka

Csaknem négy évtizede áll a szervezet kötelékében, ez alatt az idő alatt különböző beosztásokban, több büntetés-végrehajtási intézet parancsnokaként széles körű tapasztalatot szerzett. 2013-tól az országos parancsnok biztonsági és fogva tartási helyettese is. Országos vezetőként átfogó tudással, komplex ismeretekkel rendelkezik a büntetés-végrehajtás rendszeréről. Schmehl János a biztonság definíciójáról, a tudományos tevékenység fontosságáról, szakmai innovációkról osztotta meg gondolatait, majd a parancsnoki elveit is kifejtette. A vezérőrnagy elmondta, hogy a Rendőrtiszti Főiskolán eltöltött évei stabil alapot adtak a teljes szakmai pályafutásához gondolkodásmód és értékrend tekintetében is.

1994-ben a Rendőrtiszti Főiskola büntetés-végrehajtási szakán diplomázott. Milyen emlékei vannak a főiskolán eltöltött évekről? Mit adott Önnek ez a képzés?

A Rendőrtiszti Főiskolán eltöltött időszak szakmai és emberi szempontból is meghatározó volt számomra. A büntetés-végrehajtási szak elvégzése nem csupán elméleti ismeretek átadását jelentette, hanem egy olyan szemléletformálást is, amely a hivatás alapját képezi. A fegyelmezettség, a szolgálati rend tisztelete és a felelősségteljes gondolkodás már ekkor hangsúlyosan megjelent az oktatásban.

Ugyanakkor a képzés közösségi élményt is adott: olyan szakmai kapcsolatok és emberi viszonyok alakultak ki, amelyek később a pályán is meghatározók lettek. Visszatekintve azt mondhatom, hogy ez az időszak stabil alapot adott a teljes szakmai pályafutásomhoz, mind gondolkodásmódban, mind értékrendben.

Vezérőrnagy úr több mint 30 éve áll a szervezet kötelékében, ezalatt különböző beosztásokban, több bv. intézet parancsnokaként széles körű tapasztalatokat gyűjtött. Melyik időszak az Ön számára a legemlékezetesebb, a legkedvesebb?

A több mint három évtizedes szolgálati idő alatt minden időszak más típusú kihívásokat és felelősséget jelentett. Ha mégis ki kell emelni, akkor azok az időszakok voltak különösen meghatározók, amikor intézetparancsnoki feladatokat láttam el. Ezekben a pozíciókban a vezetői felelősség közvetlen és kézzelfogható volt: egy intézet működése, biztonsága, a személyi állomány irányítása és a fogvatartotti populáció kezelése egyszerre jelentett stratégiai és napi operatív feladatot. Ezek az időszakok különösen intenzív tanulási lehetőséget jelentettek, ahol a vezetői döntések közvetlen hatása azonnal megjelent a szervezet működésében.

Melyek azok a legfőbb vezérelvek, amelyek meghatározzák a hivatásrendben a szakmai tevékenységét?

A büntetés-végrehajtásban a szakmai munka alapját három egymással szorosan összefüggő elv határozza meg számomra. Az első a jogszerűség, amely minden intézkedés és döntés kiindulópontja. A második a biztonság garantálása, amely a szervezet alapfeladata és működésének feltétele. A harmadik pedig az emberi méltóság tiszteletben tartása, amely a reintegrációs szemlélet alapját is képezi. E három elv határozza meg azt a működési keretet, amelyben a büntetés-végrehajtási szervezet egyszerre képes biztosítani a rendet és elősegíteni a társadalmi visszailleszkedést.

Egy egyenruhás, hierarchikusan felépülő szervezetnél mindezek mellett a példamutatás kritikusan fontos, és a feljebbvalói gondoskodás eszközrendszerével is minden vezetőnek rendelkeznie kell.

A rendészeti felsőoktatás 45. évfordulójára készített kiadványban 10 évvel ezelőtt Csóti András altábornagy, egykori országos parancsnok úr azt nyilatkozta nekem, hogy a börtön veszélyes üzem, ahol a biztonságot garantálni kell. Megfogalmazta azt is, hogyan tudták biztosítani a rendet. Az elmúlt tíz évben nagyot változott a világ. Milyen változások történtek azóta a rend biztosításában, mind az elméleti, mind pedig a gyakorlati tevékenység területén?

Azóta a biztonság definíciója megváltozott, a kihívások mind technológiai, mind módszertani szempontból jelentősen átalakultak. A korábbi, inkább statikus biztonsági megközelítést fokozatosan, de szükségszerűen felváltotta egy dinamikus, kockázatalapú rendszer. Ennek egyik legfontosabb eleme a kockázatelemzés és -kezelés intézményesítése, amely lehetővé teszi a fogvatartottak egyéni kockázatainak pontosabb azonosítását. Emellett a technológiai fejlesztések – kamerarendszerek, elektronikus ellenőrzési eszközök, szoftveres támogató rendszerek – jelentősen hozzájárultak a megelőző jellegű biztonság erősítéséhez. A hangsúly ma már nem kizárólag a reagáláson van, hanem a kockázatok előzetes felismerésén és kezelésén.

2015-ben megjelent az Új utakon a büntetés-végrehajtás című publikációja a *Belügyi Szemle*ben. Ebben számos statisztikai adat is szerepelt, valamint a kockázatelemzési és -kezelési rendszerük bevezetéséről, a szabadulásra felkészítésről is szó esett. Leírta Vezérőrnagy úr, hogy 2016-ban kiemelt figyelmet kell fordítani a tapasztalatok értékelésére, a szükséges kiigazítások, módosítások elvégzésére és a tevékenység további fejlesztési lehetőségeinek keresésére. Az azóta eltelt egy évtizedben miként sikerült megvalósítani ezen feladatokat, célkitűzéseket, és milyen újabb feladatokat, irányokat szükséges kijelölni?

A 2015-ben meghatározott szakmai fejlesztési irányok jelentős része megvalósult, különösen a kockázatelemzési és -kezelési rendszer finomhangolása terén. A rendszer mára integráltabbá és gyakorlatorientáltabbá vált, ami a mindennapi intézeti működésben is érzékelhető.

Ugyanakkor fontos hangsúlyozni, hogy a büntetés-végrehajtás egy folyamatosan változó rendszer, ahol a fejlesztés soha nem tekinthető lezártnak. Az elmúlt években új kihívások jelentek meg, például a digitális tér hatása, a fogvatartotti összetétel változása és a reintegrációs elvárások erősödése. Ezek újabb fejlesztési irányokat jelöltek ki.

Az elmúlt 10 évben jelentős eredményeket értünk el a reintegráció terén. Idetartozik az európai uniós forrásból megvalósított, a fogvatartottak oktatásba, szakképzésbe történő bevonását előtérbe helyező EFOP-projekt továbbvitele és jövője, a saját *Félutas Ház* programunk elindítása és továbbfejlesztése, a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelők szerepkörének kiterjesztése.

Jelentős mértékben sikerült biztonsági szempontból modernizálni a meglévő infrastruktúránkat, illetve új büntetés-végrehajtási intézeteket is létesítettünk, amelyeket a legújabb technikákkal szereltünk fel. Erre büszkék lehetünk, ugyanakkor azt mindenkinek látnia kell, hogy a tudományos fejlődés olyan gyors ütemben halad, hogy egy három, öt vagy tíz évvel ezelőtt telepített biztonsági szisztéma már korántsem jelenti a legmodernebb megoldást. De ezzel nincs is semmi baj, mert egy jól működő rendszer elsősorban a jól képzett személyi állományon múlik. Az ő továbbképzésük, tudásuk folyamatos bővítése pedig megoldható. Én azt vallom, hogy ha a kollégáink rátermettek és képzettek, akkor a statikai és digitális elemek csak másodlagosak.

A változó világhoz kapcsolódva: a parancsnoki, vezetői elvei változtak-e az évek során, illetve milyen új kihívásokkal szembesült vezetői munkája során?

A vezetői alapelvek lényegében stabilak maradtak, ugyanakkor a vezetői eszköztár és a környezet jelentősen átalakult. Korábban a hangsúly inkább a hierarchikus irányításon és az operatív kontrollon volt, ma azonban egyre fontosabb az együttműködés, a szakmai autonómia és a decentralizált, önálló munkavégzés.

A modern vezetésben a stratégiai gondolkodás, a szervezeti rugalmasság és az innovációs képesség kulcsszerepet kapott. A vezetői felelősség így komplexebbé vált, hiszen egyszerre kell biztosítani a stabilitást és alkalmazkodni a gyorsan változó környezethez.

Számos elismerést, kitüntetést érdemelt ki az elmúlt évtizedekben. Minek köszönheti a sikerét? Mit tanácsol a hallgatóinknak, hogyan lehetnek sikeresek a büntetés-végrehajtás szervezetében?

A szakmai előrehaladásom alapja a következetes szolgálat, a folyamatos tanulás és a szervezet iránti elkötelezettség volt. A büntetés-végrehajtás olyan hivatás, amelyben a rutin és a tapasztalat önmagában nem elegendő; folyamatosan szükség van a szakmai megújulásra.

Egy olyan szervezetben, mint a miénk, ahol rendkívül szoros kapcsolatban, egymásra utalva dolgozunk a kollégákkal, az elismerések csak az adott szervezeti elem egésze szempontjából értelmezhetők. Azok átvételekor én mindig a munkatársaim nevében is köszönetet mondok, mert hiszem, hogy az okat közösen érdemeltük ki, azok minket közösen illetnek meg.

A hallgatók számára azt tartom a legfontosabbnak, hogy már pályájuk elején megértsék: ez a hivatás egyszerre jelent felelősséget, döntési helyzeteket és emberi kihívásokat. A siker kulcsa a szakmai felkészültség mellett a stabil értékrend és a kitartás.

A hallgatóink tudományos munkát is végeznek, kutatnak. Ez Önnek is szívügye, hiszen Vezérőrnagy úr a Büntetés-végrehajtási Szervezet Tudományos Tanácsának az elnöke. Mit tanácsol a hallgatóinknak, miért fontos, hogy tudományos munkát is végezzenek akár a tanulmányaik során, akár már végzett tisztként?

A tudományos tevékenység a gyakorlati működés egyik legfontosabb fejlesztési eszköze. Lehetővé teszi, hogy a mindennapi tapasztalatokat rendszerszinten értelmezzük, elemezzük és visszacsatoljuk a szervezet működésébe. Ez különösen fontos egy olyan zárt rendszerben, mint a büntetés-végrehajtás, ahol a döntéseknek közvetlen biztonsági és társadalmi hatásai vannak. A kutatás és elemzés segíti a megalapozott döntéshozatalt és az innovációs folyamatokat.

A tudományos kutatások folytatására azért is buzdítom a hallgatókat, illetve a végzett tiszteket, mert a személyes fejlődésük mellett a szervezet számára is fontos, hogy legyenek az állományban olyan munkatársaink, akik egy-egy részterületnek a specialistái. Célunk az, hogy mindenki megtalálhassa a helyét a szervezetben. Ha ez olyan területen történhet meg, amely iránt az illető érdeklődik, abból mindkét fél csak profitálhat.

Szívből gratulálok Önnek, hogy a Belügyi Tudományos Tanács a kiváló tudományszervezői munkájáért Szabó András-érem adományozásával ismerte el a tevékenységét! A méltatásában kiemelte a szervezet, hogy Vezérőrnagy úr nem csupán a büntetés-végrehajtási szervezet, hanem a legtágabb értelemben a belügyi ágazat, a rendvédelem innovatív tevékenységeinek fejlesztésében, a legjobb gyakorlatok megvalósítása érdekében is évek óta sokat dolgozik. Milyen eredményeket sikerült elérnie ezen a területen, és milyen tervei vannak a jövőben?

Az elmúlt időszakban jelentős előrelépés történt a tudományos együttműködések és a szakmai innovációk terén. A különböző belügyi és rendészeti tudományos fórumok megerősödtek, és egyre szorosabb kapcsolat alakult ki az elméleti és gyakorlati területek között. Ez hozzájárult ahhoz, hogy a jó gyakorlatok gyorsabban beépüljenek a szervezeti működésbe, valamint ahhoz is, hogy a büntetés-végrehajtás nemzetközi szinten is láthatóbbá váljon szakmai szempontból.

Komoly tudományos, tudománytörténeti munka és a nemzetközi jó gyakorlatok monitorozása (kiemelten az Amerikai Egyesült Államokban több állam bv. intézeteinek felkeresése, számos személyes egyeztetés lefolytatása, besorolási rendszerek tanulmányozása) előzte meg azokat a jogi és büntetés-végrehajtási szempontú egyeztetéseket, amelyek eredményeként elfogadták és bevezették a 2013. évi CCXL. törvény két meghatározó elemét (a rezsimszabályokat és a biztonsági kockázati besorolást) felváltó kategóriarendszert, valamint a fogvatartottak értékelését, előmenetelét biztosító kreditrendszert.

Szintén a nemzetközi jó gyakorlat figyelemmel követése, valamint a biztonságtechnikai témájú konferenciákon, *workshopokon* való részvétel és információgyűjtés eredménye, hogy a Csengeri Országos Büntetés-végrehajtási Intézet épülete egész Közép-Európa legkorszerűbb börtöneként épült meg a kelet-magyarországi régióban. A büntetés-végrehajtás innovatív módon használja a digitális technológiát, a videóanalizáló rendszert, az okoskamerákat, a belső informatikai eszközöket, a drónjárőröket, valamint a fogvatartottak biztonságos őrzését és a személyi állomány védelmét szolgáló rendszereket.

A felderítési tevékenységünket is külföldi konzultációk során tudtuk bővíteni. A dróndetektáló és -elhárító rendszert, valamint a motozást helyettesíteni képes testszkenner ötletét Hágában, a kábítószerek kimutatására alkalmas nagynyomású tömegspektrométert pedig egy törökországi konferencia keretében ismertük meg, majd később honosítottuk.

A jövőre nézve mindenképpen fejleszteni szeretnénk a büntetés-végrehajtás által menedzselt hatalmas mennyiségű adat kezelését és értékelését MI-alapon. Évek óta résztvevői vagyunk a régió legnagyobb MI-konferenciájának, az *AI Summit*nak, ahol lehetőségünk van a legújabb technikák megismerésére.

A Rendészetelméleti és -történeti Tanszék oktatójaként a múlt ismeretét, kutatását nagyon fontosnak tartom. Ahogyan Vezérőrnagy úr is, hiszen a büntetés-végrehajtás történetében korszakváltást jelentő Budapesti Börtönmúzeum, valamint a Büntetés-végrehajtási Szervezet Szakmatörténeti Gyűjteménye és Dokumentumtárának 2025-ben történő megnyitásában aktívan közreműködött. Az intézmény küldetése a büntetés-végrehajtási szervezet alapértékeinek és hagyományainak ápolása, kutatóintézetek, egyetemek tevékenységének és kutatók munkájának támogatása. Hogyan segítik a kutatókat? Mit jelent az Ön számára a múlt megismerése? Hogyan tudjuk kamatoztatni a jelenben és természetesen a jövőben is a megszerzett tudásunkat?

A 2025-ben megnyitott Budapesti Börtönmúzeum, valamint a Büntetés-végrehajtási Szervezet

Szakmatörténeti Gyűjteménye és Dokumentumtára olyan mérföldkő a hazai büntetés-végrehajtási szakma életében, amely nem csupán egy kiállítási vagy archiválási funkciót lát el, hanem egy komplex szakmai és tudományos infrastruktúrát hoz létre. Ennek egyik legfontosabb célja a kutatási tevékenységek aktív támogatása és a tudás hozzáférhetővé tétele.

A kutatók támogatása több szinten valósul meg. Egyrészt az intézmény rendszerezett, feldolgozott és hiteles dokumentációs anyagokat biztosít, amelyek korábban szétszórtan vagy nehezen hozzáférhető formában álltak rendelkezésre. Idetartoznak a történeti iratok, szervezeti dokumentumok, belső szabályozások, fotók és tárgyi emlékek, valamint olyan szakmai anyagok, amelyek a büntetés-végrehajtás fejlődéstörténetét mutatják be. Másrészt a kutatók számára szakmai konzultációs lehetőséget is biztosítunk, amely segíti a források értelmezését, kontextusba helyezését és a kutatási irányok pontosítását. A cél az, hogy az itt elérhető anyagok ne „statikus múltként" jelenjenek meg, hanem olyan élő tudásbázisként, amely a mai szakmai gondolkodást is formálja.

Számomra a múlt megismerése nem nosztalgikus vagy kizárólag történeti jelentőségű kérdés, hanem a szakmai identitás egyik alapköve. A büntetés-végrehajtás sajátossága, hogy egy erősen szabályozott, felelősségteljes rendszer, amelyben minden döntésnek hosszú távú következményei lehetnek. Ebben a környezetben a múlt tapasztalatai – legyen szó szervezeti működésről, biztonsági kihívásokról vagy reintegrációs modellekről – konkrét tanulságokat hordoznak. A múlt ismerete segít megérteni, hogyan jutott el a szervezet a jelenlegi működési szintjére, milyen hibákból, krízisekből vagy éppen sikeres reformokból tanult. Ez a fajta reflexív szemlélet elengedhetetlen ahhoz, hogy a jelen döntései megalapozottak legyenek.

Összességében a múlt megismerése számomra nem önálló cél, hanem egy olyan eszköz, amely a jelen szakmai minőségét emeli, és a jövő fejlesztési irányait is kijelöli.

A Magyar Börtönügyi Társaság elnökhelyetteseként kiemelt figyelmet fordít a büntetés-végrehajtási szervezet kulturális örökségének védelmére, a szervezeti kultúra erősítésére, fejlesztésére egyaránt. Hogyan tudná megfogalmazni az értékeiket és normáikat a szervezetben, amelyeket mindenkinek be kell tartania?

A büntetés-végrehajtási szervezet értékei és normái olyan stabil szakmai és etikai keretrendszert alkotnak, amely biztosítja a szervezet törvényes, biztonságos és társadalmilag elfogadható működését. Ezek az alapelvek nem pusztán elvi irányok, hanem a mindennapi szolgálatgyakorlás konkrét viselkedési és döntési szabályai is.

Az egyik legmeghatározóbb alapérték – ahogyan már említettem – a jogszerűség, amely a teljes szervezeti működés kiindulópontja. A büntetés-végrehajtás tevékenysége kizárólag a hatályos jogszabályok keretei között értelmezhető, ezért minden intézkedésnek, döntésnek és végrehajtási folyamatnak szigorúan jogalapra kell épülnie. Ez az elv biztosítja a szervezet legitim működését és a külső kontrolloknak való megfelelést is.

Nagyon fontos az emberi méltóság tiszteletben tartása. A fogva tartás tényéből adódó korlátozások mellett is alapvető követelmény, hogy minden érintett személy – legyen az fogvatartott vagy személyi állományi tag – emberi méltósága sértetlen maradjon. Ez az elv szorosan kapcsolódik a reintegrációs szemlélethez is, amely a társadalomba való visszailleszkedést támogatja.

Alapvető érték a szakmaiság és felelősségvállalás. A büntetés-végrehajtás rendkívül összetett működési környezet, ahol a döntések gyorsasága és pontossága egyaránt kritikus. Ezért elvárás a magas szintű szakmai felkészültség, valamint az egyéni felelősségvállalás minden szolgálati helyzetben.

A normarendszer tekintetében kiemelendő a fegyelmezettség és a szolgálati rend betartása, ami

a hierarchikus szervezeti működés alapja. Emellett alapvető norma a szolidaritás és a szervezeti lojalitás, amelyek biztosítják az egységes fellépést és a szervezeten belüli együttműködést.

Fontos továbbá az etikusság és a korrupciómentesség, amelyek a szervezet hitelességének a sarokkövei. A büntetés-végrehajtásban különösen magas integritási követelmények érvényesülnek, hiszen a zárt intézeti környezet fokozott kockázatot jelent.

Összességében a büntetés-végrehajtási szervezet értékei és normái egy olyan komplex rendszerbe rendeződnek, amely egyszerre szolgálja a társadalmi biztonságot, a jogállami működést és a szervezeti integritás fenntartását. Ezek az elvek biztosítják, hogy a szervezet hosszú távon is stabilan, kiszámíthatóan és szakmailag hitelesen működjön.

A Rendészettudományi Karon tanuló leendő bv. tiszteknek mire kell elsősorban felkészülniük Ön szerint? Mire kell hogy felkészítse őket a rendészeti felsőoktatás?

A leendő tiszteknek olyan komplex szakmai környezetre kell felkészülniük, ahol a biztonsági, jogi és reintegrációs szempontok egyszerre vannak jelen. A döntéshozatal gyors, felelősségteljes és jogszerű kell hogy legyen, miközben emberi és etikai szempontokat is figyelembe kell venni. Emellett elengedhetetlen a folyamatos tanulás és a szakmai alkalmazkodóképesség, mivel a környezet folyamatosan változik.

Mindezeken túl milyen elvárásai vannak az oktatói munkával és oktatóink felkészültségével kapcsolatosan?

Az oktatói munka akkor tud igazán hatékony lenni, ha az elméleti tudás és a gyakorlati tapasztalat szervesen összekapcsolódik. Rengeteg esetfeldolgozásra, a megszerzett tudás alkalmazásának, begyakorlásának lehetőségére van szükség. Fontos, hogy az oktatók ne csupán tudást adjanak át, hanem szemléletet is formáljanak.

Emellett kiemelt jelentőségű a folyamatos szakmai fejlődés, valamint az, hogy az oktatás képes legyen reagálni a büntetés-végrehajtás aktuális kihívásaira.

DR. BAKAI KRISTÓF PÉTER
Pénzügyőr vezérőrnagy, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal korábbi vámszakmai és nemzetközi elnökhelyettese

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem jogelőd intézményében, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Hadtudományi Kar határrendészeti és -védelmi vezető szakán szerzett diplomát. Biztonság- és védelempolitikai szakértői egyetemi diplomával is rendelkezik, majd PhD-fokozatot szerzett Az európai uniós és visegrádi vámegyüttműködés helyzete és fejlesztésének lehetőségei című disszertációjával. Az elnökhelyettes megosztotta a kötet olvasóival, hogy melyek azok a legfőbb elvek, amelyek meghatározták, meghatározzák vezetői munkáját: számára a személyes részvétel szolgálat, amely egyszerre kiváltság és felelősség.

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem jogelőd intézményében szerzett diplomát. Biztonság- és védelempolitikai szakértői egyetemi diplomával is rendelkezik. Hogyan tudja az egykori Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Kossuth Lajos Hadtudományi Karán megszerzett tudást hasznosítani jelenlegi munkája során?

Akkoriban a Rendőrtiszti Főiskolán és a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen is elérhető volt az érdeklődési körömnek megfelelő határrendészeti képzés, az egyik három-, a másik négyéves időtartamban. Értelemszerűen a négy év alatt jóval több idő jutott a határőrség működésének, a működés sajátosságainak a megismerésére. Amit megtanultam akkor rendszerszemléletről, parancsnoki munkáról, illetve a vezetés elméletéről és gyakorlatáról, a mai napig velem van. Nagyon jó emlékeket őrzök erről az időszakról. Ott és akkor szilárdult meg bennem, hogy mit jelent az összetartás, hogy miként kell helytállnia az egyénnek abban a közösségben, amely befogadta, ahova tartozik. A mi évfolyamunk feladata volt a szentendrei campus átköltöztetése az Üllői úti telephelyre, így a másodikos nyári szünet helyett mi először bepakoltuk a konténerekbe a teljes főiskolát, annak minden felszerelésével, majd az új telephelyen kipakoltuk mindezt. Komoly logisztikai feladatot láttunk el, amiből értékes gyakorlati tudásra tettünk szert. Mozgalmas időszak volt, ami igencsak megedzett, ugyanakkor össze is kovácsolt bennünket.

A főiskolai képzés során aktívan dolgozott a tudományos diákkörben, több intézményi és két Országos Tudományos Diákköri Konferencián is részt vett. 2001-ben az OTDK-n első helyet szerzett a schengeni normáknak megfelelő spanyol határőrizeti rendszer bemutatásával. Mit tanácsol a hallgatóinknak, miért fontos, hogy tudományos munkát is végezzenek akár a tanulmányaik során, akár már végzett tisztként?

Akkor másként festett a tudományos diákköri élet. Együtt gondolkodtunk, állandóan beszélgettünk, olykor vitatkoztunk is a minket foglalkoztató témákról, könyvtárakba jártunk, helyszíni kutatásokra mentünk. Barátok voltunk a szó legnemesebb értelmében. A tudományos diákköri lét – az én meglátásom szerint – mára célját tévesztette, elsősorban a szakdolgozat kiváltásának lett az eszköze. Pedig ez egy olyan lehetőség, ami közelebb viheti a diákokat bizonyos témákhoz, szakmájukat magas szinten művelő emberekhez úgy, ahogy arra az oktatási keretek – kellő idő hiányában – nem képesek. Meggyőződésem, hogy ma is fontos lenne, hogy a hallgatóknak a harmadik évfolyamra legyen elképzelésük arról, hogy az addig tanultak alapján mi az, amivel elmélyültebben szeretnének foglalkozni. Amikor én 2001-ben a spanyol határőrizeti rendszert feltérképeztem, még a schengeni normák bevezetése nagyon a folyamat elejénél tartott, ennélfogva igencsak izgatta a szakmai közösséget, hogy a bevezetést követő időszakban hogyan alakul a munkája, a sorsa. Világos volt, hogy a határőrség mindennapjaiban komoly szerepet kapnak a nemzetközi kapcsolatok, amelyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy beteljesítsük az új küldetést, a közös EU-s határok biztonságos őrizetét. Ezt az igen izgalmas kérdést volt alkalmam körüljárni a tudományos diákkör keretei között még jóval azelőtt, hogy Magyarországon megindult volna az ezzel kapcsolatos gyakorlati munka.

A tudományos gondolkodás megmaradt az életében, ugyanis 2022-ben PhD-fokozatot szerzett Az európai uniós és visegrádi vámegyüttműködés helyzete és fejlesztésének lehetőségei című disszertációjával. Milyen megállapításokra jutott? Azóta is foglalkozik ezzel a témával akár elméletben, akár a gyakorlatban?

Már a 2000-es években foglalkoztam a határőrség nemzetközi kapcsolatrendszerével, annak jelentőségével. Már akkor is úgy ítéltem meg, hogy a határvédelemre rendszerszerűen működő egészként és nem egymást követő aktusok, események sorozataként vagy különálló szervek működéseként kell tekinteni. Az én meglátásom szerint a nemzetközi kapcsolatok szélessége és mélysége egyaránt fontos dimenzió, mindkettőt értékén kell kezelni, és mindkettőt szem előtt kell tartani. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) Nemzetközi Főosztályának vezetőjeként számomra logikusnak tűnt a témaválasztás, hiszen ez egy olyan terület, amelyről mindaddig igen kevés tudományos cikk, értekezés volt fellelhető. Szerettem volna a tudományos köztudatba beemelni a nemzetközi vámegyüttműködés témáját, ami a világkereskedelem ellenőrzésének egyik kulcseleme. Az volt a célom – időközben már a hivatal vámszakmai szakfőigazgatójaként –, hogy segítsem a mindenkori vámvezetőket ezzel a kutatással, és a rám bízott feladat elvégzésében alakítsam és erősítsem Magyarország jelentőségét a nemzetközi vámegyüttműködésben.

2003-tól 2010-ig a határőrségnél, majd a rendőrségnél teljesített hivatásos tiszti szolgálata során előbb az Adyligeti Rendészeti Szakközépiskola oktatójaként, később a Szegedi Rendészeti Szakközépiskola oktatási igazgatóhelyetteseként dolgozott. Milyen emlékei vannak az oktatási területen eltöltött időszakról? Milyen kihívásokkal kellett akkoriban szembenéznie?

2003-ban a határőrséget nyilvánvalóan Magyarország uniós csatlakozására kellett felkészíteni, tehát a képzésben is ezen volt a hangsúly. Azzal kellett foglalkoznunk elsősorban, hogy milyen változásokra kell számítani a határforgalom ellenőrzésében, mire kell figyelniük a kollégáknak, hogyan zajlik majd az útlevélvizsgálat. A Szegedi Rendészeti Szakközépiskolában pedig az jelentette a kihívást, hogy megteremtsük egy modern oktatási rendszer elméleti és gyakorlati alapjait, ami a képzés tartalmi újrastrukturálása mellett infrastrukturális és informatikai megújulást is jelentett. Kompetenciaalapú, moduláris rendszerű

képzéssé alakítottuk át a korábbi, addigra már kissé idejétmúlt struktúrát. A rendészeti képzés fő feladataként határoztuk meg azt, hogy az iskola olyan fegyelmet és elkötelezett hozzáállást követeljen meg a hallgatóktól, ami megalapozza további szolgálatuk szakmailag és emberileg is kifogástalan teljesítését. A rendészeti alapképzésben, legyen az tiszti vagy tiszthelyettesi felkészítés, mindenben olyan szintet kell elérni és megkövetelni, amiből aztán lehet engedni. Ahogyan az acélt kovácsolják, megedzik a vasat, és más minőségű anyag jön létre, úgy az embert is a kihívások, nehézségek teszik erőssé. Én erre a filozófiára építettem az oktatásban eltöltött éveimet.

2011-től a Nemzeti Adó- és Vámhivatal állományában lát el vezetői beosztásokat. Miért döntött úgy, hogy elhagyja a rendőrség szervezetét, és a NAV-nál folytatja pályafutását?

2010 végén Béndek József altábornagy úr, országos parancsnok hívott a vám- és pénzügyőrséghez (VP), hogy segítsek a nemzetközi szakterületen a Nemzeti Adó- és Vámhivatal alapításához kapcsolódó integrációban, ami az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (APEH) és a VP összevonását jelentette. Mivel ezt megelőzően együtt dolgoztunk a határőrség és a rendőrség integrációján, tudtam, milyen nehéz lesz ez. Igen nagy feladat volt egy rendvédelmi, katonás szervezetet és a teljesen más logika mentén működő adóhivatalt összeolvasztani. 2011. január 1-jén egy példa nélküli integráció történt meg, a frissen létrejött NAV Központi Hivatal Nemzetközi Főosztálya állományának kétharmada a VP, egyharmada az APEH állományából érkezett. Eltérő szervezeti kultúrákat, eltérő szakmai tapasztalatokat kellett összefésülni. Nagyjából fél év alatt összekovácsolódott a csapat, de a szakmai területek valódi összefésülése több évet felemésztett, és maradt olyan speciális tevékenység is, amit nem is lehetett integrálni. Mindenesetre a NAV létrehozása történelmi jelentőségű volt, például az adatbázisok integrációja jócskán megalapozta a korszerűbb és hatékonyabb működést. Az eredmények mindezt a mai napig alátámasztják, elég, ha csak a magyarországi áfarés látványos csökkenésére gondolunk, de ugyancsak értékes fejlődést mutathatunk fel az adóügyi online adatszolgáltatások, illetve a bűnügyi szakterület erőteljes fellépései kapcsán.

Ahogyan az egyik nyilatkozatában olvastam, a 2025. év mozgalmas évnek ígérkezett a vámszakmai területen, különösen az Uniós Vámkódexhez kapcsolódó informatikai megfelelések, az e-kereskedelem új szabályozása, valamint a regionális vámkapacitás-fejlesztések kapcsán. Milyen eredményeket sikerült ezeken a területeken elérniük, és jelenleg melyek a legfőbb kihívások?

A vámszakmára hatványozottan igaz a mondás, hogy itt csak a változás állandó. Rövid idő alatt is rengeteg újdonsághoz kell alkalmazkodni. Az utóbbi időben változott a vámkezelés napi gyakorlata, új elemeket hozott a digitalizáció, óriásit változtak a fogyasztói szokások, ami az e-kereskedelem térnyerésében is hatványozottan hat a munkánkra. Átrendeződtek a gyártókapacitások, megnyúltak az ellátási láncok, keresztül-kasul behálózzák a világot a multinacionális vállalatok logisztikai útvonalai, és akkor még nem beszéltem az orosz–ukrán háború logisztikai-vámszakmai következményeiről. Ezekhez a tényezőkhöz kellett alkalmazkodnunk a vámellenőrzési kapacitás növelésével, adatalapú megközelítéssel és technikai eszközökkel, például új röntgenberendezések beszerzésével. A kihívás elsősorban ott jelentkezik, hogy az ellenőrzési kapacitás nem növekszik azonos ütemben a kockázatok növekedésével. A világkereskedelem jelentette kihívások és új feladatok nem apadnak el. Jelenleg a 2016-os *Uniós Vámkódex*hez kapcsolódó informatikai fejlesztések befejezésénél tartunk. Ugyanakkor az Európai Unió átfogó új vámreformjának ütemterve szerint 2027 januárjában megkezdődnek az új európai vámhatóság és az európai uniós adatközpont felállításának első operatív lépései.

Magyarországnak, konkrétan a NAV-nak ekkor az új uniós vámhatóság operatív elindulásához szükséges nemzeti szintű koordinációt és adatkapcsolati feltételeket kell biztosítania.

A Rendészettudományi Karon a Lónyay Menyhért tanulmányi díj átadása során ünnepi beszédében egyszer ezt mondta a hallgatóinknak: „Azt kívánom Önöknek, hogy legyenek sikeresek! A sikert pedig ne mennyiségben mérjék!" Mit jelent Önnek a siker? Miként válhatnak sikeressé a végzett pénzügyőr hallgatóink a NAV szervezetében? Véleménye szerint hogyan lehetne a pénzügyőr hivatást még vonzóbbá tenni a fiatalok körében?

Számomra sikert jelent a határidőre tökéletesen elvégzett munka, ami mennyiségi és minőségi szempontból is kifogástalan. Az én sikerfelfogásom a munkában konzervatív, a magánéletben megengedő. Azt hiszem, a siker általában az az érzés, amikor valaki elégedett azzal, amit megoldott, létrehozott, ahol éppen tart. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy mindenki magának definiálja a sikert, és ennek elérésére törekedjen. Ha pedig a személyes sikernek van metszete a szervezeti sikerrel, akkor lehet valaki igazán sikeres a munkájában. A pénzügyőr hivatás vonzóvá tétele a fiatalok számára nekünk az egyik legnehezebb kihívás. A mi régiónkban a közpénzhez fűződő társadalmi tudatosság jóval alacsonyabb szintű, mint például Nyugat- vagy Észak-Európában. Ez adódik a 40 évig tartó „adómentes" szocializmus megéléséből, ami nem teremtette meg annak elfogadását, hogy a közös kiadások forrása az adó. Ennélfogva a közpénzek fölött őrködők hivatásának népszerűsége is igen alacsony. Hadd hozzak egy egyszerű példát: orvosokról, rendőrökről, katonákról rengeteg közkedvelt filmsorozat készül, a pénzügyőrök munkájáról szinte senkinek nem jut eszébe filmet forgatni. Még akkor sem, ha a mi munkánk nélkül aligha tudná finanszírozni az állam a kiadásait. Ennek megfelelően nem is könnyű ez a hivatás. Amellett, hogy az informatikai felkészültség, a szakmai, gazdasági összefüggések ismerete ma már alapvető, nem maradhatunk le a „túloldal" intellektuális szintje mögött, gondolok itt a szabályokat kijátszók egyre speciálisabb és egyre szofisztikáltabb módszereire. Hogy milyen új eszközökkel tudjuk népszerűbbé tenni ezt a hivatást, az mindannyiunkat foglalkoztat a NAV berkeiben.

Ugyancsak Önt idézem, amikor a Nemzeti Adó- és Vámhivatal befogadó ünnepségén beszédében Bonaparte Napóleont idézte: „Minden katona a tarisznyájában hordja a marsallbotot. De hogy kiből is lesz valójában marsall, az nem a képességekben vagy a lehetőségekben keresendő elsősorban, hanem – mint fogalmazott – sokszor inkább abban, hogy az ember képes-e megőrizni önmagát az úton. Képes-e ellenállni azoknak a kísértéseknek, amelyek lassan, észrevétlenül térítik el vállalt hivatásának értékeitől." Hogyan tudná megfogalmazni az értékeiket és normáikat a szervezetben, amelyeket mindenkinek be kell tartania? Melyek azok a legfőbb elvek, amelyek meghatározták, meghatározzák vezetői munkáját?

Magyarország az államalapítás óta a magyarok nagy, közös „vállalkozása", amelyben immár 15 éve meghatározó szerepet játszik a Nemzeti Adó- és Vámhivatal. Az állami szolgáltatások egészének, az ország cselekvőképességének feltétele az állami bevételek biztosítása. Vezetőkként feladatunk a vámigazgatás bevételi és biztonsági-védelmi jellegű küldetésének teljesítésével Magyarország függetlenségének, a magyarok jogainak és szabadságának biztosítása. A hivatalunkra bízott ügyek formálásában, a megoldási lehetőségek kidolgozásában, az erőforrások elosztásában, a kreatív alkotómunkában való személyes részvétel szolgálat, amely egyszerre kiváltság és felelősség. Kiváltság, ami lehetőséget ad arra, hogy a jó megoldások közül a szakmai és emberi hitvallásomnak, személyiségemnek is legmegfelelőbbet válasszam. Ugyanakkor felelősség a rám bízott feladatok eredményes megvalósításáért,

az alkalmazott eszközök és módszerek folyamatos fejlesztéséért, az általam közvetlenül vagy közvetve vezetett munkatársakért. Szolgálatnak tekintem az állam működtetéséből rám jutó ügyek intézését, a közszolgáltatások és a biztonság folyamatos, magas szintű fenntartásához, valamint a hatékonyabb államigazgatás megteremtéséhez való hozzájárulást. Az Európai Unió és a vámunió tagjaként fontos feladatunk a tagállami működés és az uniós együttműködés kihívásainak való megfelelés, amely során törekszem nemzeti érdekeink, felelősségünk és az együttműködés feladat- és helyzetfüggő egyensúlyának megteremtésére és képviseletére.

Amikor egy szervezet értékeiről beszélünk, nem elsősorban szabályzatok vagy ünnepi alkalmakkor elhangzó szép mondatok jutnak eszembe. Ezekre szükség van, de a valódi értékrend a mindennapokban mutatkozik meg: abban, hogyan döntünk, hogyan élünk a ránk bízott hatalommal, és hogyan bánunk az ügyfelekkel, a munkatársainkkal, valamint egymással. Az értékeink akkor kerülnek igazán próbatétel elé, amikor érdekek ütköznek, amikor nyomás nehezedik ránk, vagy amikor a helyes döntés nem a könnyebb és nem is a népszerűbb út. A jellem többnyire nem a nagy pillanatokban, hanem a hétköznapok apró döntéseiben mutatkozik meg – sokszor akkor, amikor senki nem látja, hogyan cselekszünk.

Egy olyan szervezetben, mint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, az első és legfontosabb érték számomra az integritás. Ez többet jelent a jogszabályok betartásánál. Azt jelenti, hogy döntéseinket nem befolyásolhatja személyes érdek, rokonszenv, ellenszenv, külső nyomás vagy pillanatnyi előny. Ugyanazt a mércét kell alkalmaznunk mindenkire – és mindenekelőtt saját magunkra.

A vezetői munkában négy erényt tartok különösen fontosnak: az okosságot, az igazságosságot, a lelki erősséget és a mértékletességet. Az okosság azt jelenti, hogy a tényeket megismerve, mások szakértelmét is meghallgatva képesek vagyunk felismerni a helyes döntést, majd felelősséget vállalni érte. Az igazságosság megköveteli, hogy mindenkit tisztességesen, világos és átlátható mérce szerint ítéljünk meg. A lelki erősség akkor válik fontossá, amikor a helyes döntés nehéz, kényelmetlen vagy népszerűtlen. A mértékletesség pedig arra figyelmeztet, hogy a vezetőnek uralkodnia kell indulatain, hiúságán és hatalomvágyán. Nem szabad összetévesztenie önmagát a tisztségével.

A rendfokozat, a beosztás és a döntési jogkör nem személyes tulajdon, hanem meghatározott időre kapott felelősség. Alapvető érték a szakmai kiválóság és a folyamatos megújulás is. A jó szándék önmagában nem elegendő. Tanulnunk, fejlődnünk és alkalmazkodnunk kell, mert a gazdaság, a technológia és a bűnözés módszerei is folyamatosan változnak. A hagyományainkat őriznünk kell, de nem szabad összetévesztenünk a hagyományt a változatlansággal. A törvényesség, a becsület, a szolgálat és a felelősség állandó értékek; az eszközeinknek és a módszereinknek azonban követniük kell a világ változását.

Ugyanilyen fontos számomra a bizalom, a remény és az emberség. Bíznunk kell abban, hogy a tisztességesen végzett munkának akkor is van értelme, ha annak eredménye nem azonnal látható. A vezetőnek nemcsak a jelen problémáit kell látnia, hanem irányt és jövőképet is kell mutatnia. Az emberség pedig azt jelenti, hogy magas elvárások mellett is tiszteletben tartjuk a másik méltóságát. Lehet számonkérni, de nem szabad megalázni; lehet követelni, de biztosítani kell hozzá a képzést, az eszközöket és a feltételeket is.

A Rendészettudományi Karon tanuló leendő pénzügyőr tiszteknek mire kell elsősorban felkészülniük Ön szerint? Mire kell hogy felkészítse őket a rendészeti felsőoktatás?

Alapvetően azt kellene elérni, hogy olyan szilárd szakmai és erkölcsi tartással lépjenek szolgálatba, amely a későbbiekben is ellenállóvá teszi őket a külső nyomással, a részérdekekkel és a hivatás értékeitől eltérítő hatásokkal szemben. Olyan biztos elméleti

és módszertani alapokat kell kapniuk, amelyekre a későbbi szakmai tudásuk és a jövő fejlesztései rendszerszerűen építhetők, és amelyek képessé teszik őket arra, hogy az új eljárásokat, technológiákat és szervezeti változásokat összefüggéseikben értsék és kezeljék. Mentálisan fel kell készülniük arra, hogy pályájuk során a változás lesz az egyetlen állandó, miközben bizonyos alapelveknek – a törvényességnek, az integritásnak, az igazságosságnak, a mértékletességnek és a szolgálat iránti elkötelezettségnek – változatlannak kell maradniuk.

Olyan belső iránytűt kell kialakítani bennük, amely nehéz, akár konfliktusos helyzetekben is segíti őket a helyes döntés meghozatalában. Különösen nagy felelősség ez azért, mert hivatásuk gyakorlása során az állam legitim erejét jelenítik meg. Küldetésük a társadalom és a gazdaság biztonságának, a jogrendnek és a belső rendnek a védelme, ezért hatásköreiket mindig elfogulatlanul, részrehajlás nélkül, arányosan és az emberi méltóság tiszteletben tartásával kell gyakorolniuk.

Mindezeken túl milyen elvárásai vannak az oktatói munkával és oktatóink felkészültségével kapcsolatosan?

Az oktatók, a nevelők példaként szolgálnak a hallgatók számára. Az általuk elmondottakkal oktatnak, a magatartásukkal nevelnek, és a hallgatók magatartását formálják, egy életre szólóan. Ezt a felelősséget mindig szem előtt kell tartaniuk, hiszen a hallgatók nemcsak azt figyelik, mit tanítanak nekik, hanem azt is, hogyan képviselik mindazt, amiről beszélnek: a felkészültséget, az igényességet, a tudásvágyat. A hitelesség ezért az oktatói-nevelői munka egyik legfontosabb feltétele. Ha az oktató következetes, felkészült, igazságos és emberséges, akkor nemcsak eredményesebben tanít, hanem olyan szakmai és erkölcsi mintát is ad, amely később a szervezeti kultúrában is tovább él. Ha ezt komolyan veszik, akkor könnyebben boldogulnak és eredményesebbek lesznek az oktatói-nevelői munkában.

A legfontosabb tehát az, hogy a hallgatóknak legyen okuk felnézni oktatóikra – ne pusztán a beosztásuk vagy tudásuk, hanem a személyes tartásuk és szilárd értékrendjük miatt is.

PROF. DR. DELI GERGELY
A Nemzeti Közszolgálati Egyetem rektora

Prof. dr. Deli Gergely Pro Cultura Humana, Hajnóczy- és Junior Prima díjas jogász, egyetemi tanár, az MTA doktora. Az ELTE-n, a Cambridge-i Egyetemen és a New York-i Egyetemen szerezte diplomáit. Kutatási területe a római jog. 2022. február 1-je óta a Nemzeti Közszolgálati Egyetem rektora. Az egyetem fennállásának 15. évfordulójáról, a rektorként elért eredményeiről, a Rendészettudományi Karon folyó oktatásról és annak jövőjéről beszélgettem vele a rendészeti felsőoktatás 55. évfordulója alkalmából.

Rektor úr Pannonhalmán, a Bencés Gimnáziumban végezte középiskolai tanulmányait. Milyen útravalót kapott ettől a patinás intézménytől, annak tanáraitól?

Abban az időben még nem volt ilyen sok egyházi fenntartású gimnázium, mint napjainkban, azonban Pannonhalma a szocializmus idején is egy nagy múltú intézmény volt. Az én évfolyamomra kiemelkedően sokan jelentkeztek, és az ott eltöltött évek meghatározták a további életemet. A számomra legmaradandóbb útravaló, amelyet az intézményben kaptam, a napirend fontossága. Megszerettem a napi időbeosztást, lett igényem arra, hogy egy napnak mindig legyen kerete, meghatározott rendje. Ez a bencés szerzetesek életmódjából is alapvetően következik, ugyanis a regulában meg van határozva, hogy miként követik egymást az imaórák, az étkezések. A nehezebb életszakaszokban és a kihívásokkal teli időszakokban a napirend nagy segítséget jelentett számomra, mert mindig erőt adott. A bencés rend jelmondatában is benne van: „Ora et labora, et lege!", azaz: „Imádkozzál, dolgozzál és olvass!" A regula tehát három alapvető tevékenységet jelöl ki a bencés szerzetes számára: az imát, a fizikai munkát és az olvasást. Idővel ez a három foglalatosság az én életemnek is az alapjává vált.

Gyermek- és ifjúkorát Bátonyterenyén töltötte, ahol 2022-ben a város díszpolgárává választották. Milyen értékeket hozott ifjúkorának helyszínéről?

Pécsett születtem, de Kisterenyén nőttem fel. Noha a település ma már Bátonyterenye város része, én abban az időben cseperedtem fel ott, amikor még a falusi jellegét őrizte. A Mátra és a Cserhát közötti völgyben fekvő Kisterenye különösen szép természeti környezetével meghatározó helyszíne volt gyermekkoromnak. A Csente nevű domboldalon laktunk, a Mátra lábánál, szinte karnyújtásnyira a természettől. Ez a közelség egész életemre meghatározta a természethez való viszonyomat. Az ott töltött évek pedig azt a felismerést is megerősítették bennem, hogy kis helyen is történhetnek nagy dolgok, és kis helyekről is lehet nagy dolgokat elérni.

A településen sok érdekes ember él, és több nevezetes hely is megtalálható itt: a magas vastartalmú

gyógyvizű forrás, a Gyürky–Solymossy-kastély, valamint a világhírű horgásztóként számontartott Maconkai-víztározó és tórendszere. Számomra a kastélypark különösen kedves emlék, hiszen általános iskolás korom számos meghatározó élménye kötődik hozzá.

Az ELTE-n, a Cambridge-i Egyetemen és a New York-i Egyetemen szerezte diplomáit. A külföldi egyetemi éveire hogyan gondol vissza? Miért tartotta fontosnak a neves külföldi egyetemi képzéseken való részvételt?

Az ELTE jogi karán kezdetben nehezen tudtam beilleszkedni, ugyanis más volt a tanárok hozzáállása akkoriban, mint amit Pannonhalmán tapasztaltam: a szakmai felkészültség és az emberi igényesség együttes megléte volt jellemző. Emellett komoly kihívást jelentett számomra, hogy egy „védett közegből" kilépve kerültem a fővárosba, ahol egy egészen más szocializációs környezet fogadott. Összességében szerettem az ELTE-re járni, de kezdetben nem igazán találtam a helyemet az intézményben. Az akkori oktatási módszerek is mások voltak, és számomra az egyetem nem tudta igazán megmutatni, hogy mi a jog valódi értelme. Amikor átvettem a diplomámat, úgy döntöttem, hogy külföldön folytatom a tanulmányaimat, és megpróbálom bepótolni mindazt, amit ott nem sikerült megtanulnom. Ezek a külföldi tanulmányok később nagyban hozzájárultak ahhoz is, hogy megtaláljam az egyetemi pályán a saját utamat.

Egyszerűen lenyűgöző Rektor úr idegennyelv-ismerete: angol felsőfok, német felsőfok, spanyol felsőfok, olasz, francia, latin középfok. Hogyan sikerült megtanulnia ennyi nyelvet, és miként hasznosította ezen tudását oktatói és tudományos munkája során? A hallgatóink, oktatóink is erőt meríthetnek a tanácsaiból.

Középiskolában nagyon nehezen tanultam a nyelveket. A német volt az első tanult idegen nyelvem, a gimnázium után kaptam lehetőséget arra, hogy cserediákként eltöltsek egy évet Bajorországban egy bencés gimnáziumban. Ez sokat segített abban, hogy a németnyelv-tudásomat tökéletesíteni tudjam. Később, Erasmus-ösztöndíjasként Prágában tanultam, ahol az angolnyelv-tudásomat is sikerült magas szintre fejlesztenem. Első nyelvvizsgámat latinból szereztem, majd a Római Jogi Tanszék demonstrátoraként tovább foglalkoztam a nyelvvel. Tanulmányaim során egy különleges szöveggyűjteményt használtam, amely formájában egy papi breviáriumra hasonlított; címe találó módon *Breviarium iuris Romani* volt. A tanszéki könyvtárból kikölcsönöztem ezt a kötetet, és attól kezdve mindennap olvastam. A breviárium különösen fontossá vált számomra, részben a praktikus mérete miatt: mindig magamnál tartottam, akár a zsebemben is elfért. Mindez azt is sugallta számomra, hogy nap mint nap kézbe kell vennem és forgatnom kell. Mivel a római jog műveléséhez több nyelv ismerete is elengedhetetlen volt, idővel a neolatin nyelvek tanulásába is belefogtam. Egy idő után rájöttem, hogy számomra az olvasás a leghatékonyabb nyelvtanulási módszer. Nagy örömet jelentett, amikor idegen nyelven tudtam elolvasni és megérteni egy szöveget. Azokat a nyelveket pedig, amelyeket mélyebben szerettem volna elsajátítani, magántanárok segítségével tanultam tovább.

Miért éppen a római jogot választotta legfőbb kutatási területének?

Az ELTE-s évek után elkezdtem újra tanulni a jogot, és ehhez a római jogot választottam kiindulópontnak. Idővel ráébredtem, hogy a római jog olyan tudományterület, amely egy egész életre elegendő tanulnivalót kínál. Ugyanakkor visszatekintve azt gondolom, hogy az életutat valójában anyai nagyapám jelölte ki számomra. Amikor elballagtam a bencés gimnáziumból, kettesben félrevonultunk Pannonhalmán, és az ottani

ikonikus keresztnél egy magas ezüsttartalmú, Deák Ferenc arcképével díszített kétszázforintost adott nekem emlékül. Akkor már tudta, hogy jogásznak készülök, és azt mondta: igyekezzek olyan kiváló jogásszá válni, amilyen Deák Ferenc volt. Egy másik tanácsot is kaptam tőle: mindenképpen legyek demonstrátor a Római Jogi Tanszéken, hiszen akkor már latinul is tudtam. Ez a két útravaló később nagy hatással volt a pályám alakulására.

Egy nagyon érdekes könyv került a kezembe, amelyet Rektor úr írt: *Animus. A római jog rejtőzködő belső nézőpontja.* A mű egyik fontos gondolata, hogy „a jog nem csupán azt írja elő, milyen magatartást tanúsítsunk másokkal szemben, hanem önmagunk tökéletesítését is szolgálja. Segít abban, miként reagáljunk indulatainkra és vágyainkra. Hogy milyen életet éljünk, sőt, miképp éljük jól az életünket." Rektor úr szerint miként élhetjük jól az életünket, milyen vezérelvek mentén tehetjük ezt?

A római jognak volt egy olyan korszaka, amikor a jogot nem pusztán a társadalom alakítása eszközének értelmezték, vagy éppen társadalmi mérnökösködésnek fogták fel, ahogyan ez ma gyakran jellemző. Napjainkban a jogra sokszor olyan eszközként tekintünk, amellyel különböző társadalmi célokat lehet megvalósítani. A római jog egy meghatározott időszakában azonban egészen más szemlélet uralkodott: a jogot a jó polgár életvezetése hasznos útmutatójának tekintették. Ennek a gondolkodásmódnak a gyökerei részben a sztoikus filozófiáig nyúlnak vissza. Könyvemben ebből a nézőpontból vizsgáltam meg egyes római jogi intézményeket. Arra kerestem a választ, hogy ezek mit mondhatnak nekünk arról, hogyan érdemes élni. Nem jogtechnikai vagy szabályozási szempontból közelítettem a kérdéshez, hanem azt elemeztem, miként segíthet hozzá bennünket a római jog a helyes és boldog élet megéléséhez. Ebből a gondolatból született meg a könyv alapvető koncepciója.

Kutatásaim során fokozatosan arra a felismerésre jutottam, hogy ebben a korszakban azért tekintettek a jogra életvezetési útmutatóként, mert azt hosszú időn keresztül nem elsősorban külső, hanem belső szabályozóként értelmezték. A jog nem csupán azt mondta meg, mit szabad vagy mit tilos tenni, hanem azt is, hogyan válhat valaki jobb emberré. A könyv alapgondolata ezért az, hogy a római jog a boldog élethez is adhat tanácsokat. Meggyőződésem szerint, ha boldog életet szeretnénk élni, nem elsősorban a jogainkra, hanem a kötelezettségeinkre érdemes összpontosítanunk. A jogot gyakran a saját cselekvési szabadságunk forrásaként szemléljük, de érdemes megfordítani ezt a nézőpontot, és azt kérdezni: másoknak mit kell elfogadniuk vagy eltűrniük ahhoz, hogy nekünk ez a szabadság a rendelkezésünkre álljon? Ez a szemlélet sokkal közelebb vihet bennünket annak megértéséhez, hogyan élhetünk valóban jó és boldog életet. Mindennek három egymásra épülő lépcsőfoka van: az első a rendteremtés, a másik a lemondás, a harmadik az elfogadás, mások érdekeinek és szempontjainak elfogadása. Ez a három, egymásra épülő lépcsőfok nemcsak a jog világában fontos, hanem az élet valamennyi területén irányt mutathat számunkra.

Mit üzen a hallgatóinknak, miért fontos, hogy tudományos munkát is végezzenek akár a tanulmányaik során, akár már végzett tisztként is?

Azért nagyon fontos a tudományos munka, mert önismeretre tanít. A jól végzett tudományos munka a saját megismerésünket is jelenti. Egy bizonyos szint fölött helyes önismeret nélkül nem létezhet színvonalas tudományos munka.

2022. február elseje óta a Nemzeti Közszolgálati Egyetem rektora. Ha visszatekintünk az elmúlt négyéves időszakra, melyek a legfontosabb elért eredményei, mire a legbüszkébb eddigi vezetői munkája során?

Rektori pályázatomban a nemzetköziesítést jelöltem meg az egyik legfontosabb stratégiai célként. Visszatekintve a legnagyobb eredményemnek azt tartom, hogy az egyetem a kutatás, az oktatás területén is kiemelkedő fejlődést ért el, és jelentősen erősítette nemzetközi jelenlétét. Megnövekedett a hozzánk más országokból érkező kutatók, tudósok, oktatók száma, illetve még több lehetőséget adtunk saját oktatóinknak a külföldi kutatásokhoz. A Ludovika Scholars Program nagyon sikeres volt, a nemzetközi publikációink száma óriási mértékben növekedett. A Tudománystratégiai Iroda munkája is jelentős támogatást nyújt az egyetem polgárai számára a publikálásban. Számomra azonban a legnagyobb siker az, hogy az a program, amellyel rektorrá választottak, és amelynek középpontjában a nemzetköziesítés állt, jelentős részben megvalósult. Úgy érzem, ezen a területen sikerült elérnünk a kitűzött célok legnagyobb részét. Emellett a tanárképzés fejlesztését is egyértelmű sikertörténetnek tartom: az egyetemhez ma már két általános iskola és egy gimnázium is tartozik, ami új lehetőségeket teremtett a képzés és a gyakorlati felkészítés számára.

Az egyetem idén fontos mérföldkőhöz érkezett: a fennállásának 15. évfordulójához, amelyet egy nagyszabású programsorozattal ünnepelt meg az intézmény. Melyek voltak a legemlékezetesebb pillanatok az Ön számára?

A legemlékezetesebb esemény számomra a jótékonysági vacsora volt. Az esten a köztársasági elnök úr mellett számos korábbi és jelenlegi vezető is részt vett. Különösen értékessé tette ezt az alkalmat, hogy úgy ünnepelhettünk együtt, hogy közben egyetemünk legfontosabb küldetését is megvalósítottuk. Intézményünk missziója a haza és a köz szolgálata, és ezen az estén ezt tettekkel is kifejezésre juttattuk. A rendezvény bevételéből ugyanis jelentős összeget fordítottunk árva gyermekek támogatására, így az ünneplés egyben a közösség javát szolgáló segítségnyújtás is volt.

Már több éve tart a Ludovika Campusnak a kiépítése, időközben elkészült a Katasztrófavédelmi Intézetnek az épülete is. Milyen további tervek vannak a fejlesztésre?

Rektori mandátumom a jövő év januárjának a végéig tart. Az előttem álló időszak egyik legfontosabb feladatának a teljesítményértékelési rendszer reformját tartom, amelyet jelentősen egyszerűsíteni szeretnék. Úgy gondolom, hogy az elmúlt évek nagyszabású, expanzív fejlesztései után most elsősorban az intenzív fejlesztésekre kell helyeznünk a hangsúlyt, vagyis a meglévő eredmények megszilárdítására és továbbfejlesztésére. A következő évek legnagyobb kihívásai közé tartozik a Bajai Campus megújítása, a csónakázótó rendbetétele, valamint a Bárka Színház felújítása, amelyek egyaránt fontos szerepet játszanak az egyetem jövőbeli fejlődésében.

Melyek a legfontosabb elért eredmények a Rendészettudományi Karon? Milyen fontos megvalósítandó tervei vannak még a rendészeti felsőoktatás területén?

A rektornak viszonylag korlátozott ráhatása van a két fegyveres rendvédelmi szerv működésére. Sikerként értékelem ugyanakkor, hogy az elmúlt időszakban a Rendészettudományi Karon stabilizálódtak a felvételi létszámok. A jövőben ahhoz szeretnék hozzájárulni, hogy a rendőrtisztjelöltek a hivatásukhoz kapcsolódó képzés mellett egy második diplomát is szerezhessenek. Jelenleg reális lehetőséget látok arra, hogy ezt a kezdeményezést megvalósítsuk, ami hosszú távon tovább erősítheti a hallgatók szakmai felkészültségét.

Mit üzen a hallgatóinknak, végzett tisztjeinknek, hogyan lehetnek sikeresek, eredményesek a hivatásuk gyakorlása során?

Az egyetem elsősorban azzal tud hozzájárulni a rendvédelmi képzés fejlődéséhez, hogy folyamatosan korszerűsíti a felszereléseket, az eszközparkot és a laboratóriumi hátteret. A pályázati forrásoknak és a fejlesztési projekteknek köszönhetően szeretnénk ezt a megkezdett munkát a jövőben is folytatni. A hallgatóknak és a már végzett tiszteknek pedig azt üzenem, hogy pusztán a siker nem lehet cél. Az ember akkor válhat igazán sikeressé, ha nem kizárólag a sikerért dolgozik, hanem azért, hogy munkáját emberséggel, elhivatottsággal és a lehető legmagasabb szakmai színvonalon végezze. Egy rendőrtiszt számára is ez a legfontosabb: önmagáért kell emberségesen és magas szakmai színvonalon dolgoznia, és ha így végzi a munkáját, akkor a siker ennek természetes következménye lesz.

Mindezeken túl milyen elvárásai vannak az oktatói munkával és oktatóink felkészültségével kapcsolatosan?

Úgy gondolom, hogy mindenkinek úgy kell építenie az egyetemi pályáját, hogy tudja, mit kell tennie ahhoz, hogy egyszer egyetemi tanár lehessen. A tanársegédeknek is azzal a céllal érdemes belépniük az egyetemre, hogy hosszú távon erre a szintre jussanak el. Ez minden oktatóval szemben elvárás, így természetesen az RTK kollégáival szemben is. Emellett nagyon fontosnak tartom a pedagógiai készségek fejlesztését. Nem mindenki rendelkezik ugyanolyan pedagógiai érzékkel, ezért ezen a területen is folyamatos fejlődésre van szükség. Az RTK-n ez különösen fontos, mert ott nemcsak oktatás folyik, hanem bizonyos értelemben közösségi nevelés is. Az oktatók ezért nemcsak tudást adnak át, hanem példát is mutatnak a hallgatóknak.

A Rendészettudományi Karon tanuló leendő tiszteknek mire kell elsősorban felkészülniük Ön szerint? Mire kell hogy felkészítse őket a rendészeti felsőoktatás?

A legfontosabb feladatnak azt tartom, hogy a leendő tiszteket felkészítsük arra, hogy munkájukkal, hozzáállásukkal, valamint jellemükkel és szakmai felkészültségükkel aktívan járuljanak hozzá a rendőrség irányában megnyilvánuló társadalmi bizalom erősítéséhez.

DR. HABIL. BODA JÓZSEF
Nb. vezérőrnagy, habilitált egyetemi docens,
a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Tanácsadó
Testületének a belügyminiszter által delegált tagja
(2019–2026)

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Kar dékánja volt 2015 és 2018 között. Pályája során tizenkilenc évig dolgozott felderítőként és ugyanennyi ideig rendőri vezetőként, majd öt évig nemzetbiztonsági felső vezetőként. 27 tudományos társaság és egyesület tagja, vezetője volt. A dékánként eltöltött éveinek az eredményeiről, pályája kezdetéről, kutatásairól, nemzetközi tapasztalatairól, célokról, értékekről, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Tanácsadó Testületének a belügyminiszter által delegált tagjaként betöltött szerepéről beszélgettünk.

Megismerve tábornok úr életútját, nem kérdés, hogy miért kapott szakmai, tudományos és tudományszervező tevékenységéért 46 elismerést az Aranykoszorús I. osztályú ejtőernyős tiszt kitüntetéstől a köztársasági elnök által adományozott Magyar Köztársasági Érdemrend tiszti keresztjéig. Meséljen, kérem, a kezdetekről![1]

Egy tízgyermekes család elsőszülöttjeként az általános iskola elvégzése után – azért, hogy ne jelentsen a családomnak komoly költséget a gimnáziumi tanulmányom – ipari tanuló lettem. Járműlakatos szakmát szereztem, és két évig a szakmámban dolgoztam, miközben a dolgozók esti iskolájában leérettségiztem. Ejtőernyősnek még ipari tanulóként jelentkeztem 1968-ban, amikor az egyik osztálytársammal találtunk egy felhívást, amelynek hatására kipróbáltuk az ejtőernyőzést, ami végül meghatározta a későbbi pályámat is.

Ezek szerint először az ejtőernyőzés, majd később a felderítés iránti szenvedélye, érdeklődése alakult ki.

1969. május 2-án hajtottam végre életem első ejtőernyős ugrását, ekkor tizenhat éves voltam. Igazából először kalandvágyból ugrottam. Aztán megtudtam, hogy ezt a sportot hivatásszerűen is lehet végezni, ezért tizenkilenc éves koromban jelentkeztem a Kossuth Lajos Katonai Főiskola felderítő szakára, és ekkorra már több mint kétszáz ugráson voltam túl. 1976. augusztus 20-án avattak felderítő tisztté, és Szolnokra kerültem vissza, oda, ahol felnőttem, és öt évig a hadsereg mélységi felderítő csoportparancsnokaként szolgáltam. Csaknem húsz évig a mélységi felderítés volt a hivatásom. Már rendőrként 1995. október 4-én teljesítettem az ezredik ejtőernyős ugrásomat, és jelenleg 1034 ugráson vagyok túl.

[1] A beszélgetés Tóth Nikolett Ágnes *45 éves a rendészeti felsőoktatás* című, 2016-os kiadványban szereplő interjú felhasználásával készült. Budapest: Dialóg Campus, 52–56.

Parancsnoki végzettséget is szerzett a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián (ZMKA). Milyen ismereteket sajátított itt el?

Az Akadémián magasabb szintű parancsnoki képzésben részesültünk, amely egyúttal egyetemi végzettséget, képzettséget is adott. Megtanultuk, hogyan irányíthatunk nem csupán száz, hanem akár kétezer embert is, ennek elméleti és gyakorlati vezetési elveit is elsajátítottuk. Megismertük, hogyan működnek az alegységek és a több helyszínen elhelyezett, akár több ezer fős katonai szervezetek. A szervezeti kultúra, a szervezeti sajátosságok és a vezetői ismeretek elsajátítása volt a legfőbb cél a képzés során, hogy a parancsnoki elvárás közvetítése egyértelműen megvalósuljon a szervezet különböző szintjein. A ZMKA-n szintén nagy hangsúlyt fektettek a nyelvi képzésre. Mi, felderítők angolul vagy németül tanulhattunk, és én magam is itt kezdtem el az angol nyelv elsajátítását, ami szintén meghatározó jelentőségű lépés volt a későbbi rendőri missziós tevékenységeim során. Ebben az időben kezdtem meg tudományos pályámat is, hiszen fontosnak tartottam a megszerzett ismeretek és tapasztalatok feldolgozását, továbbadását a parancsnokok és a törzs kiképzése folyamán. Tanítottam, emellett tudományos folyóiratokban publikáltam.

Mi jellemzi a jó vezetőt, a jó parancsnokot?

Legfőképpen a példamutatás. A vezetői képzéseken nagyon sok hasznos ismerettel gazdagodtunk, és akik mindezt magukévá tudták tenni, mindannyian jó vezetőkké váltak. Fontos alapelvnek tartom, hogy annyi tiszteletet adjunk meg mindenkinek, mint amennyit másoktól elvárunk. Egy jó vezetőnek megfelelő tudással, intelligenciával és a kulturális különbségek ismeretével is rendelkeznie kell. Kiemelten fontosnak tartom a vezetők részére az idegen nyelvek és a szakmai ismeretek minél szélesebb körű elsajátítását is. Tapasztalatom szerint ahhoz, hogy egy szervezet sikeres legyen, be kell vonni az állományt a döntéshozatalt megelőző parancsnoki munkába. Ki kell kérni a véleményüket, és csak utána lehet megalapozott döntéseket hozni, lehetőleg az összes körülmény figyelembevételével. Együttműködőkre, partnerekre van szükség, szövetségeseket kell keresni, lehetőség szerint befolyásos szövetségeseket, akiknek a segítségével a kitűzött célok megvalósíthatók.

Egyetemi doktori fokozatot A mélységi felderítés fejlődése, helye, szerepe az új védelmi alapelvekben című tanulmányával szerzett. Milyen megállapításokra jutott?

Ez volt az első doktori disszertációm. Akkor már több rendőri missziós tevékenységen voltam túl, és láttam, miként működnek a különleges alakulatok a Varsói Szerződésen kívül is, és hogy milyen nemzetközi tevékenységekben vesznek részt. Ezeket az ismereteket rendszereztem, vettem számba, a mélységi felderítés során szerzett gyakorlati és elméleti tapasztalataimmal együtt. Fölállítottam egy elképzelést, hogyan kellene ennek a jövőben működnie. Értekezésemben a jelenlegi Különleges Műveleti Erők feladatait részben már előrevetítettem. Ezt követően, 2007-ben sikeresen védtem meg a rendőri békefenntartásról szóló disszertációmat is, amelyben a rendőri missziók során szerzett tapasztalataimat gyűjtöttem össze. A mai napig egyébként a különleges műveletek és a nemzetbiztonsági témák érdekelnek leginkább.

Az Európai Rendőrakadémia (Collège européen de police, CEPOL) alapítójaként tartják számon hazánkban.

A CEPOL 2000-ben történt megalakulásakor az uniós tagállamok léphettek be a tagok közé. Ekkor Magyarország – mint tagjelölt – megfigyelőként vehetett részt az eseményen. A Belügyminisztérium (BM) úgy döntött, hogy mint a Nemzetközi Oktatási Központ vezetője megfigyelőként, majd 2004-től teljes jogú

tagként képviseljem Magyarországot a nemzetközi rendőri szervezetben, ami egészen 2010-ig tartott. Ez közel tíz éven át tartó időszak volt az életemben. A szervezet rendőri vezetők továbbképzésével foglalkozott már abban az időben is, tanfolyamokat szerveztünk, jelöltük és felkészítettük a rendőri vezetőket ezekre a speciális szakmai ismereteket közvetítő, angol nyelvű tanfolyamokra.

Nemzetbiztonsági felső vezetői múltja mit adott Önnek?

A nemzetbiztonsági területen egy egészen más világot ismertem meg, teljesen más működési elvekkel, mint amit katonaként vagy éppen a nyílt rendőri munkában tapasztaltam, hiszen itt sokkal több a bizalmas információ, az állomány védelmére biztonsági szempontból is jobban oda kell figyelni. A nyilvánosság kizárásával folyik ez a típusú tevékenység. Vagyis a nemzetbiztonsági területen végzett vezetői munka megtanított arra, hogy miként lehet hatékony munkát végezni zárt, bizalmas információk alapján és nem nyílt tevékenységek keretében, valamint lehetőséget adott arra, hogy észrevegyem, a munkatársak biztonságát miként lehet a legnagyobb körültekintéssel szavatolni.

Ismerve az életpályáját, köztudomású, hogy mindvégig tanult és tanított.

Ez valóban így van. A hivatalos kötelező tanfolyamok elvégzése után is mindig szerettem volna egyre többet tudni, még jobb vezetővé válni. A nemzetbiztonsági szakszolgálathoz kerülve például jelentkeztem az Észak-atlanti Szerződés Szervezete (*North Atlantic Treaty Organization,* NATO) hírszerzői tanfolyamára. Úgy vélem, ahhoz, hogy valaki hiteles vezető legyen, az adott szakmában is el kell mélyülni, és ez folyamatos tanulásra ösztönzött. Mindig az volt a célom is, hogy tudományos fokozatot szerezzek, habilitáljak, és ez természetesen olvasással, kutatással, tanulással, tudományos tevékenységgel jár. Ahhoz, hogy valaki szinten tudja tartani magát, és hatékonyan el tudjon vezetni egy szervezetet, naprakésznek kell lennie, és persze ehhez nem elegendő csupán a híradásokból értesülni a világ dolgairól, a körülöttünk zajló eseményekről.

Hogyan vette át 2015-ben a Rendészettudományi Kar irányítását? Milyen gondolatok fogalmazódtak meg akkor Önben?

Fontosnak tartottam, hogy ha valaki rendelkezik vezetői-szakmai tapasztalattal, azt átadja a fiataloknak. Korábban, amikor az egyetem megalakult, tanítottam már itt, egy bűnügyi szakirányú szakasz szemináriumait vezettem, és nagyon jó benyomást tettek rám a hallgatók a lelkesedésükkel, a tudásszomjukkal. Ezenkívül 2013–2017 között vezettem a Polgári Nemzetbiztonsági Tanszéket is. Az volt a célom, hogy a rendvédelmi szervek bel- és külföldi elismertségét kivívó karként működjön ez az intézmény, építve a múltbeli értékekre, egyben adekvát válaszokat adva a jelen és a jövő új kihívásaira. Néhány oktató nyugdíjazása miatt egy új generáció kinevelése is fontos cél volt, hiszen ők követnek majd minket a katedrán. Emellett kiemelten stratégiai irány volt, hogy az egyetem és a Belügyminisztérium vezetése egyfajta erőforrásként, tudásbázisként tekintsen ránk.

Sikerült megvalósítani ezeket a célokat?

Úgy gondolom, igen! Több mint tíz év után a rendvédelem számos területén találkoztam a Rendészettudományi Kar alap- és mesterszakjain végzettekkel már mint vezetőkkel.

Tíz évvel ezelőtt, a *45 éves a rendészeti felsőoktatás* című kiadványba is készítettem Önnel egy interjút. Akkor az volt a Vezérőrnagy úr vágya, hogy olyan rendőrtiszteket lásson a végzéskor, akik a hagyományőrzéssel „megfertőzve", de korszerű

rendvédelmi ismeretekkel felvértezve lépnek majd ki az intézmény kapuján. Azt szerette volna, hogy legyen meg a lojalitásuk a szervezet iránt, és készüljenek fel azokra a feladatokra, amelyeket a rendőri vezetés elvár tőlük. Az oktatóktól pedig példamutatást várt el. Mindezek megvalósultak?

Az a véleményem, hogy az itt megszerzett tudás, tapasztalat, a Kar vezetőinek és tanárainak példamutatása valóban „megfertőzte" hallgatóinkat, és a korszerű tudás, a nemzetközi hallgatói és munkatársi csereprogramban való részvétel bizonyította, hogy az akkori interjúban elhangzottak megvalósultak.

Az NKE rendezvényein a hagyományőrzés iránt érdeklődő hallgatóink korabeli rendőr egyenruhában díszelegnek és képviselik az RTK-t.

Amire büszke vagyok, hogy sikerült létrehoznunk a Kiberbűnözés Elleni Tanszéket és elindítani az informatikai nyomozói és a kibernyomozói képzéseket.

Az is nagy eredmény, hogy oktatóink, tanáraink közül egyre többen vesznek részt a nemzetközi csereprogramokban és szereznek magasabb oktatói és tudományos fokozatot.

Milyen feladatai vannak a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Tanácsadó Testületének (TT) a belügyminiszter által delegált tagjaként?

A tanácsadói feladatokat 2019. augusztus 1-től látom el. Feladatom az egyetem elemi költségvetésének, képzési és kutatási programjának, szervezeti és működési szabályzatának, minőségfejlesztési programjának, intézményfejlesztési tervének véleményezése, valamint az egyetemre felvehető hallgatói létszám szakonkénti megosztására vonatkozó javaslattétel.

A testület általában havonta egy alkalommal – rendszerint személyes jelenlét formájában – ülésezik. A TT üléseire általában az NKE Szenátusának összehívása előtt kerül sor, és ekkor véleményezzük a Szenátus elé kerülő előterjesztéseket. Az RTK-val kapcsolatos előterjesztéseket, fejlesztéseket, kutatásokat képviselem az üléseken. Rendszeresen részt veszek az NKE Szenátusának ülésein, a Rendészettudományi Kar (RTK) tanszékvezetői értekezletein és az RTK Kari Tanácsának ülésein, ahol tolmácsolom a BM elvárásait. Az egyetem fontos eseményein (évnyitó, évzáró, munkatársi értekezletek, rendészeti jellegű konferenciák, tisztjelölti eskü, tisztavatás, továbbképzések) is képviselem a Belügyminisztériumot.

Nagyon nagy eredménynek tartom, hogy megvalósult a Kiberbűnözés Elleni Tanszék laboratóriumának és a Katasztrófavédelmi Intézet épületkomplexumának a létrehozása.

Milyen elvek szerint élte az életét?

Katonaként megtanultam fegyelmezetten élni, ugyanakkor mindig megvolt az önálló véleményem. A társaim és az idősebbek tiszteletét mindig is előtérbe helyeztem.

Mi tudja meggyőzni mások értékéről?

Az elkötelezettség, az elhivatottság egy adott terület iránt. Ha látom, hogy valaki tényleg őszintén hisz valamiben, és azért tenni is akar: ez az, ami számomra értéket jelent. A tudás, a lelkiismeretesség, a pontosság és a tisztesség mindig meggyőz mások értékéről. Mindig is olyan emberekre néztem fel, akik erkölcsileg és szakmailag is többek voltak az átlagnál, és elismertek voltak az adott szakterületen.

Mit tanácsol a jövő rendvédelmi dolgozóinak?

Azt, hogy folyamatosan tanuljanak, képezzék magukat, és legyenek kitartók. Valószínűleg nem egyedül vagyok így, de úgy érzem, hogy a céljaim eléréséhez háromszor annyit kellett tennem, mint másoknak. Máig azt gondolom, hogy megérte. Jellemezze az életüket a példamutatás, a szakmaiság, a szerénység és a szorgalom!

Mit üzen a hallgatóinknak, végzett tisztjeinknek? Hogyan lehetnek sikeresek, eredményesek a hivatásuk gyakorlása során?

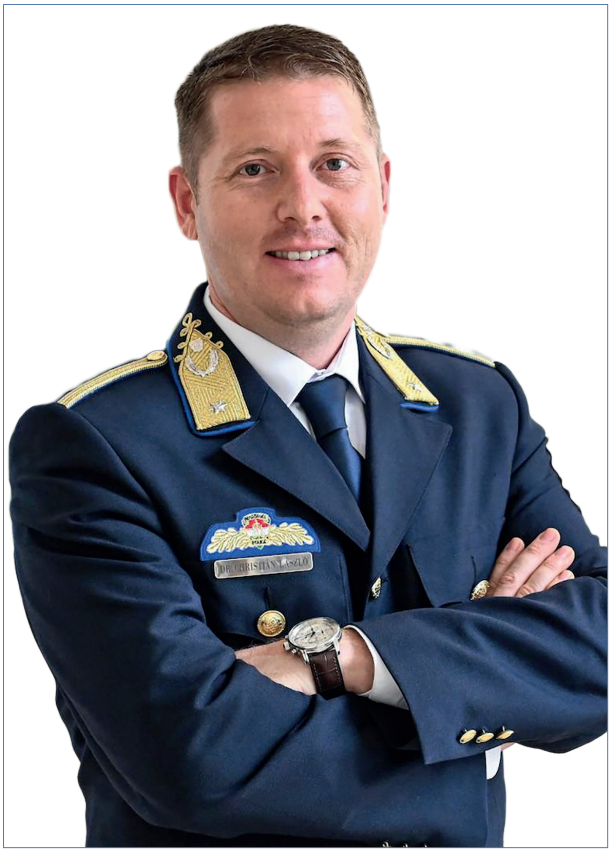
Kitartásra, következetes munkára, a technológiai fejlődéssel való lépéstartásra ösztönzöm őket. A rendvédelmi területen dolgozók akkor lehetnek sikeresek, ha ismerik a környezetüket, az ott élő embereket, együtt tudnak működni a kollégáikkal, a szűkebb és tágabb környezetükben megtalálható civil és rendészeti szervezetekkel.

A Rendészettudományi Karon tanuló leendő tiszteknek mire kell elsősorban felkészülniük Ön szerint? Mire kell hogy felkészítse őket a rendészeti felsőoktatás?

A legfontosabb, hogy mire végeznek, mind elméletben, mind fizikailag legyenek felkészülve a rendvédelmi szerveknél előttük álló feladatokra. Ehhez nyújt segítséget a karon megszerzett tudás és a fizikai kondíció.

Mindezeken túl milyen elvárásai vannak az oktatói munkával és oktatóink felkészültségével kapcsolatosan?

Elvárás helyett inkább a tanácsadásra helyezném a hangsúlyt. Azt tanácsolom nekik, hogy támasszanak követelményeket, de emberségesek is legyenek a hallgatókkal, leendő kollégáinkkal szemben. Nagyon fontosnak tartom az oktatók, tanárok személyes példamutatását. Elengedhetetlen, hogy tisztában legyenek a technológiai fejlődés helyzetével, tudják alkalmazni a mesterséges intelligencia által biztosított lehetőségeket az oktatói munka során.

PROF. DR. CHRISTIÁN LÁSZLÓ
R. dandártábornok, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem oktatási rektorhelyettese

Prof. Dr. Christián László r. dandártábornok, egyetemi tanár, oktatási rektorhelyettes, a Magánbiztonsági és Önkormányzati Rendészeti Tanszék vezetője több mint 180 publikáció és két könyv szerzője, a magyar rendőrség és rendészettudomány legfiatalabb professzora. Christián László jogász végzettséget szerzett, kutatási témája a komplementer rendészet, a magánbiztonság és az önkormányzati rendészet. 2024–2026 között az Egyesült Államokban, a Metropolitan State University of Denveren volt Fulbright-ösztöndíjas és vendégprofesszor. Több mint húszéves oktatói tapasztalattal rendelkezik, életútjáról, sikereiről, terveiről, a legfontosabb életvezetési elveiről beszélgettünk. A dandártábornok azt is elárulta, hogy mit tanácsol a jövő rendészeti szakembereinek.

Mikor indult az oktatói pályája? Mikor kezdett el tanítani a jogelőd Rendőrtiszti Főiskolán?

2002-ben kezdtem el tanítani a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karán (JÁK), egy speciálkollégiumot hirdethettem meg rendészet témában. Szerettem volna a joghallgatóknak bepillantást engedni a rendészet gyakorlati működésébe, kulisszatitkaiba. A speciálkollégium egyébként azóta is megmaradt a Pázmányon, és már lassan 25 éve nagy sikerrel indítom minden tanévben az utóbbi kétéves külföldi távollétem kivételével. Nagyon büszke vagyok arra, hogy a speciálkollégium által inspirálva sok egykori joghallgatóm választotta az egyenruhás hivatást, talán tudtam ilyen jellegű motivációt is adni számukra. A jogi diploma kézhezvételét követően pénzügyőr hadnagyként, járőr beosztásban kezdtem el dolgozni az akkori Vám- és Pénzügyőrség Központi Járőrszolgálat Parancsnokságán, ahol a szolgálataim során a józsefvárosi piac, az országhatár és a belterületi ellenőrzés is a feladataink közé tartozott. Nagyon izgalmas és intenzív tanulási időszak volt.

2004-ben kaptam az első tanársegédi megbízásomat, 2006-ban pedig már meg is kezdtem a doktori tanulmányaimat. Úgy éreztem, hogy alapos kutatómunka és külföldi tanulmányutak is szükségesek a doktori disszertáció színvonalas elkészítéséhez, ezért kértem, akkor már pénzügyőr századosként, egy év fizetés nélküli szabadságot a feletteseimtől. Ezen idő alatt több országban is jártam, így többek között az Amerikai Egyesült Államokban az USA State Department meghívására az International Visitor Leadership Program keretében (2008), illetve Angliában, Olaszországban és Németországban egyaránt tanulmányozhattam a külföldi rendészeti szervezetek és modellek működését. Utólag visszatekintve, most már bizton állíthatom, hogy ez volt életem

egyik legjobb befektetése. Amikor letelt az egy év, már a nemzetközi tapasztalatok birtokában 2009 augusztusában kértem az áthelyezésemet a Rendőrtiszti Főiskola Vám- és Pénzügyőri Tanszékére, ahol egyszerű oktatóként kezdtem meg a munkát, fél évvel később lettem tanszékvezető-helyettes. Így kezdődött az RTF-es, majd NKE-s pályafutásom 17 évvel ezelőtt. A Nemzeti Adó- és Vámhivataltól pénzügyőr őrnagyként szereltem le, majd rendőr alezredesként szereltem fel a rendőrséghez 2016-ban.

Tudom, hogy sokat jelent az életében a sport. Hogyan fogalmazná meg a kiadvány olvasóinak, hogy mit adott ez az Ön számára?

Nagyon büszke vagyok a családi indíttatásra, a nagyapám Gyula város díszpolgára, és az ő nevét viseli a gyulai városi sporttelep. Olyan családból jövök, ahol mindenki testnevelő tanár volt, a nagyapám, az édesapám, a nagybátyám és az ő két lánya is. Én is testnevelő tanár szerettem volna lenni, de édesanyám inkább humán irányba terelgetett, én pedig elfogadtam, hogy lehet a sporttal úgy is foglalkozni, ha nem élethivatásként űzöm azt. A jogi egyetemi tanulmányaim mellett azért mégis beiratkoztam a Testnevelési Főiskolára (TF), hogy legalább az egyik meghatározó családi hagyományt, a síoktatást továbbvihessem. A TF-en szereztem síoktatói oklevelet. Nagyapám a világháború után egy pár sílécet hozott haza az amerikai fogságból, édesapám pedig ezzel a fa síléccel tanult meg síelni Gyulán a Körös-parton és a Kálvária-dombon. A Christián-síiskolában aztán több ezer ember sajátította el a síelést az évtizedek alatt. A három gyermekünk is jól síel, míg a családunkban, úgy tűnik, a feleségem, Zsófi viszi tovább a TF-es hagyományokat, hiszen elvégezte a rekreáció mesterképzést a Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetemen.

A sport arra tanított meg, hogy fontos az alázat, a kitartás és a csapatmunka. A kedvenceim a foci, a tenisz, a futás, az úszás és a sízés – ezeket a sportágakat, a foci kivételével, jelenleg is rendszeresen űzöm.

Hogyan választott a rendészettudományon belül magánbiztonsági kutatási témát? Miért éppen ezt a területet kezdte el kutatni?

Olyan témát szerettem volna választani a doktori tanulmányaimhoz, amely az akkori egyenruhás pénzügyőri hivatásomat is szolgálja, valamint a Pázmány Péter Katolikus Egyetem JÁK Közigazgatási Jogi Tanszékén végzett munkám során is hasznos lehet, ez a metszéspont pedig a rendészet volt. Amikor elkezdtem a rendészet kutatási téma alapos feltérképezését, akkor megállapítottam, hogy a kutatók mintegy 90%-a inkább csak a rendőrséget vizsgálja, és nagyon kevesen foglalkoztak a rendészetnek a rendőrségen kívüli szereplőivel. Nem kutatták, hogy miként viszonyulnak a különböző szereplők egymáshoz és a rendőrséghez, ezért úgy döntöttem, hogy az alternatív rendészetről írom a disszertációmat. Megvizsgáltam, hogy kik az alternatív szereplők, melyek az alternatív területek, ezek közül két terület igazán szívügyemmé vált, a magánbiztonság és az önkormányzati rendészet kutatása, ezekkel részletesen foglalkoztam, és ennek köszönhetően 2013-ban felkérést kaptam az újonnan alakult Magánbiztonsági és Önkormányzati Rendészeti Tanszék vezetésére. Nagyon büszke vagyok rá, hogy a remek szakemberekből álló tanszéki közösségünkkel milyen kiemelkedő eredményeket sikerült elérnünk. Immár önálló magánbiztonsági szak működik az NKE RTK-n, BA- és MA-képzést, két szakirányú továbbképzést működtet a tanszék, a magánbiztonsági alapképzés pedig bekerült az NKE elitképzései közé, 401 pontos felvételi pontszámmal. A volt hallgatóink komoly sikereket érnek el.

180 publikáció, köztük két könyv szerzője. Melyik művére a legbüszkébb?

Az eddigi pályafutásom összefoglalását képező *Komplementer rendészet* című monográfiára vagyok a legbüszkébb, a főbb kutatási eredményeim, a nemzetközi tapasztalataim is szerepelnek benne, a rendészetet érintő gondolkodásom teljes rendszere megtalálható a könyvben. Olyan összefoglaló mű elkészítésére törekedtem, amely az eddigi kutatómunkám összegzésének tekinthető. Nagy öröm számomra, hogy a komplementer rendészeti megközelítés nem csupán országosan ismert, hanem egyre többen magukénak tudják és alkalmazzák, rendőri és más rendészeti vezetők, önkormányzatok, civilek. Meggyőződésem, hogy a megközelítés még jelentős tartalékokat és szinergiát tartogat a jövőben.

A magyar rendőrség és a rendészettudomány legfiatalabb professzora lett. Ez milyen érzésekkel tölti el?

Amikor több mint húsz éve pénzügyőr hadnagyként és megbízott oktatóként megkezdtem az egyenruhás, valamint egyetemi oktatói tevékenységemet, még nem gondoltam, hogy a két pálya találkozhat, de a gondviselésnek köszönhetően a Rendőrtiszti Főiskolán ez a két életút 2009-ben összeért. Amikor elkezdtem dolgozni, mindig csak a soron következő feladatra, lépcsőfokra koncentráltam. Helytálló a bölcsesség Barabási Albert Lászlótól, hogy „a sikerhez vezető út sok-sok apró lépéssel és kudarcokkal van kikövezve". Ezekből tudtam tanulni, és nehéz helyzetekben, időszakokban is mindig csak előre néztem. Persze beláthatatlanul távolinak tűnt, hogy egyszer én is professzor vagy éppen tábornok lehetek, de szisztematikusan törekedtem, hogy a lécet, az elvárásokat magammal szemben mindig följebb kell emelni egy kicsit. A nagyapám, aki országos hírű testnevelő tanár volt, úgy osztályozott a gyulai gimnáziumban, hogy nem egy általános szintet határozott meg a tanulóinak, hanem mindenkit felmért tanév elején, és a továbbiakban önmagukhoz mérte a diákok előrehaladását. Bárki kaphatott ötöst, ha önmagához képest egyre jobban teljesített. Az életem során, amikor a horizonton fölbukkant egy új lehetőség, azonnal leültem a nálam bölcsebb és tapasztaltabb emberekkel, és kikértem a véleményüket. Emlékszem Boda József és Janza Frigyes vezérőrnagy urak intelmeire, a Sallai János ezredes úrral folytatott beszélgetéseinkre, amikor elmondta nekem még a „hegyen" 2016-ban, hogy mit kell tennem a sikeres egyetemi tanári előmenetelhez. Ekkor haladéktalanul nyitottam egy dokumentumot magamnak, amelyben elkezdtem a bölcs tanácsokat összeírni, összegyűjteni a feltételrendszer teljesítéséhez szükséges muníciót, ez a gyűjtemény azóta is megvan, és a bölcsességeket lebontottam konkrét területekre, illetve feladatokra, indikátorokra, majd ezeket igyekeztem szisztematikusan megvalósítani. Az utóbbi évtizedben igyekeztem úgy építkezni, hogy a távoli horizont egyre közelebb kerülhessen. Így jutottam lépésről lépésre egyre közelebb a céljaimhoz, azok megvalósításához. De természetesen ez nem kizárólag rajtam múlt, hanem az egyetemi vezetésen, a rendészettudományban dolgozó kollégák, vezetők együttműködő, támogató hozzáállásán is, és persze a szerető családom támogatásán.

Egyszer azt nyilatkozta nekem Tábornok úr, hogy nagyon fontosnak tartja a nemzetköziesítést, a nemzetközi térbe történő kilépést, olyan jó gyakorlatok, innovációk, megoldások, tananyagok átadását és átvételét, amelyeket a szakma közvetlenül tud alkalmazni, amelyek közvetlenül szolgálhatják a gyakorlati munkát. 2024 júliusában a családjával Amerikába költözött, hogy Fulbright kutatói ösztöndíjasként és vendégprofesszorként az MSU Denver egyetemen töltsön egy teljes tanévet, amiből végül kettő lett, és nemrégiben költöztek haza, így nagyon frissek az élmények, illetve a benyomások. Hogyan tudná összefoglalni az ott megszerzett tapasztalatokat?

Rendkívül sokrétű tapasztalatot gyűjtöttem, egyetemi professzorként, rendőrként és magánemberként, illetve gyakorló családapaként is. A MSU Denveren

végzett kutatói, oktatói tevékenységemen túl hét egyetemen tartottam előadást, 20-nál több rendészeti szervhez látogattam el, 10 nemzetközi konferencián vettem részt, ahol 6 előadást tartottam.

A gyerekeim révén megértettem, hogy az amerikai oktatási rendszer teljesen másként működik, más a fókusz, mint nálunk. A cél, hogy a gyerek jól érezze magát az iskolában *(student first)*, utána lehet tanulni, de szigorúan gyakorlatorientált, életszerű formában, interdiszciplináris megközelítéssel. Az iskola számos szolgáltatást kínál, és integrálja, kiemelten támogatja mindazokat, akik bármilyen hátránnyal, nehézséggel érkeznek az iskolába, vagy éppen családi krízist élnek át. Az amerikai iskola küldetése, hogy felkeltse a diák érdeklődését a világ dolgai iránt, gyakorlatias eszköztárat adjon a felfedezéshez, fejlessze a kritikai gondolkodást és a problémamegoldó készséget. Teszi mindezt stresszmentes módon, magoltatás és presszió nélkül. A gyerekeim szerettek iskolába járni, és a kezdeti nyelvi nehézségek ellenére kitűnő bizonyítvánnyal jöttek haza, a második év végére pedig anyanyelvi szintű angoltudásra tettek szert.

Egyetemi berkekben ugyanez a megközelítés érhető tetten, azzal a különbséggel, hogy a hallgató nagyon jelentős összeget fizet a diplomáért (az MSU Denveren, ahol én tanítottam, 120 000 dollárt), ezért pedig minőségi oktatást, támogató egyetemi hozzáállást és színvonalas szolgáltatásokat vár el. A hallgatók motiváltak a tanulásra, nem nyomogatják a telefonjaikat, aktívak az órán, heti rendszerességgel elkészítik a meghatározott számonkérést. A kurzusok három formában hallgathatók, jelenléti, online és aszinkron online formában. Utóbbi esetben nincs fix online találkozás sem, hanem a kurzus bármikor, rugalmasan teljesíthető, ez azért népszerű, mert a hallgatók többsége dolgozik. Valamennyi kurzushoz tartozó összes tananyag (olvasmányok, videótartalmak, videós előadás, prezentációk, *website*-ajánlások, számonkérések, mint kvíz, hallgatói diskurzus, beadandó feladatok stb.) elérhető a Canvas-rendszerben, minden egyes héten előre publikálva az adott fejezethez tartozó tartalmakat. A beadandókat az oktató 48–72 órán belül kijavítja, és mindenkinek személyre szóló érdemi értékelést ad, a pontozás pedig az előzetesen részletesen meghatározott *rubric* alapján történik. Az érdemjegy a félév során folyamatosan elvégzett, jobbára írásbeli számonkérések eredményein alapul.

Rendőrként is szerteágazó tapasztalatot gyűjtöttem, tucatnyi rendőri szervhez látogattam el, és két különböző rendőrségen is részt vettem járőrszolgálatban. Az USA rendészete számos hasonló kihívással szembesül, mint mi itt Európában, az állomány toborzása és megtartása, a kisebbségi csoportok és a rendőrség viszonya, a migráció rendészeti vetületei, a közösségi média negatív hatása, növekvő veszélyek, csökkenő erőforrások. Illetve vannak USA-specifikus kihívások, mint a megengedő fegyverszabályozásból eredő bűncselekmények, tömeglövöldözések, szervezett bűnözés, gangek, a kábítószer-függőségben és mentális betegségben szenvedők magas aránya. Fentiek okán sajnos az Egyesült Államokban máshol van az ingerküszöb is, jóval veszélyesebb a rendőri munka. Az egyik legfontosabb útravaló, amit hazahozok rendőrként, hogy a rendészeti munka sikere a bizalomépítésen alapul, aminek az Egyesült Államokban rendkívül széles eszköztára és gyakorlata van, a közösségorientált rendészetre épül minden.

Mit üzen a hallgatóinknak, végzett tisztjeinknek? Hogyan lehetnek sikeresek, eredményesek a hivatásuk gyakorlása során?

A saját tapasztalatom alapján azt javaslom, hogy soha ne elégedjenek meg a minimumkövetelmény teljesítésével, keressenek olyan területet, amely kimondottan érdekli őket, és ezáltal ki tudnak tűnni. Tanuljanak nyelveket, de ne a nyelvvizsga miatt, utazzanak, szerezzenek külföldi tapasztalatot, és hozzák azt haza, bátran használjanak innovatív megoldásokat, és tanuljanak a hibá(i)kból.

A Rendészettudományi Karon tanuló leendő tiszteknek mire kell elsősorban felkészülniük Ön szerint? Mire kell hogy felkészítse őket a rendészeti felsőoktatás?

Egyrészt nem szabad elfelejtenünk, hogy a küldetésünk a közösség, az állampolgárok szolgálata. Nem távolodhatunk el a rendőri munka alapvető közegétől, a társadalomtól. Tartsuk szem előtt a modern angolszász rendőrségek atyjának, Sir Robert Peelnek a fundamentális alaptételét: „the police are the public and the public are the police", azaz hogy a rendőr a közösség tagja, a közösség pedig aktívan támogatja a rendőrt. Közelebb kell vinni a rendőri tevékenységet az emberekhez, meg kell érteni, hogy mit vár tőlünk az állampolgár, el kell nyernünk az emberek bizalmát, aktívan be kell vonni minden releváns szereplőt a biztonság megteremtésébe (lásd komplementer rendészet), így a mi munkánk is könnyebb lehet.

Másrészt a rendőri munka drámaian megváltozott az elmúlt évtizedekben, egy fiatal rendőrtisztnek gyorsan kell tudnia alkalmazkodni ehhez a folyamatosan változó közeghez, a bűnözés és bűnüldözés megváltozott trendjeihez, módszereihez. Sikeresen kell implementálni a technológia vívmányait. A rendőr munkája nem váltható ki mesterséges intelligenciával, de számos fejlesztéssel könnyebbé lehet tenni a munkánkat, ebben a technikai forradalomban a jövő vezetőire kulcsszerep vár.

Mindezeken túl milyen elvárásai vannak az oktatói munkával és oktatóink felkészültségével kapcsolatosan?

Fontosnak tartom, hogy a hallgatóközpontú egyetemi oktatás irányába haladjunk, ahol a professzor nem pusztán oktat, hanem mentorál, segíti, támogatja a hallgatót céljai elérésében. Az oktatóknak el kell fogadniuk, hogy a 21. században másként kell tanítani, már mást vár el a hallgató, más módszerekkel kell felkészíteni őket az életre. Magolás helyett gyakorlatorientált, esettanulmányokon alapuló, életszerű tanulási utak a célravezetők, amely tanulási folyamatban a hallgató aktívan részt vesz *(learning by doing)*. Az oktatóinknak továbbá tájékozottnak, naprakésznek kell lenniük a körülöttünk zajló folyamatokkal, a napi rendészeti gyakorlattal, nemzetközi trendekkel kapcsolatban, és folyamatosan képezniük kell magukat, egy idegen világnyelv pedig nélkülözhetetlen manapság. Az oktató munkájának a mércéje a hallgatók sikeressége és elégedettsége.

PROF. DR. KOVÁCS GÁBOR
R. vezérőrnagy, tanszékvezető egyetemi tanár,
a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Kar dékánja

Kovács Gábor r. vezérőrnagy közel négy évtizede oktatja a jövő rendvédelmi tisztjeit. Pályafutása során betöltötte valamennyi oktatói munkakört, és viselte valamennyi tiszti-főtiszti rendfokozatot. A Nemzeti Közszolgálati Egyetem oktatási rektorhelyettesi munkakörét 8 évig, 2012. januártól 2019. decemberig látta el. Ezt követően megpályázta a dékáni munkakört, amelyet 2021. július 16-a óta tölt be. A vezérőrnagy 2023 óta a Magyar Rendészettudományi Társaság főtitkára, amely társadalmi megbízását idén meghosszabbították újabb 3 évre.

A rendészettudomány, a rendészeti felsőoktatás területén a nemzetközi kapcsolatok kiszélesítése óriási lehetőségeket kínál. Annak érdekében, hogy a magyar rendészeti felsőoktatás nemzetközi színtéren is elismertté váljon, Kovács Gábor nagyon sokat tett. Nyolc évig volt az Európai Rendőrakadémiák Szövetségének (AEPC) egyik alelnöke, amely szervezetben 2026 januárjától immár – a pályázat elnyerésével – elnökként tevékenykedik. 2025 októberében a Rendőrakadémiák Nemzetközi Szövetsége (INTERPA) egyik alelnökének választották. Magyarország alapító tagként vesz részt a Türk Államok Rendőrségi Akadémiáinak Platformja (TÜRKPAP) munkájában, amelynek célja a rendészeti oktatás és kutatás összehangolása elsősorban a türk nyelvű országok körében.

Vezérőrnagy úr 2008 óta a Rendészeti Vezetéstudományi Tanszéken oktatói és tanszékvezetői feladatokat is ellát, emellett a rendészeti vezető mesterképzés szakfelelőse. Dékán úr a kar vezetőjeként eltöltött öt év eredményeit egyfajta sikertörténetként értékeli, ugyanis megítélése szerint a Rendészettudományi Kar tevékenysége folyamatosan fejlődik, a karra mint intézményre a nemzetközi partnerek már most is követendő példaként tekintenek, a fiatal tiszteket befogadó rendészeti szervezetek pedig elégedettek a karon végzettek teljesítményével.[1]

A Kossuth Lajos Katonai Főiskola (KLKF) határőr szakán határőrtiszti és általános gépész üzemmérnöki oklevelet szerzett 1987-ben.

A négyéves határőr tisztképzés utolsó évfolyamán végeztem 1987-ben. Az iskola szellemisége meghatározó volt mindannyiunk számára, kitűnő szakmai felkészítést adott, és szervezeti vezetővé készített fel

[1] Az interjú a *X. Biztonságpiac évkönyv* című 2023-as kiadványban (szerk.: Radványi Róbert) szereplő interjú (Tóth Nikolett Ágnes: Szakmaiság, minőség, hatékonyság, közösség) felhasználásával készült. Budapest: Biztonságpiac Média és Kiadó Kft., 34–78.

bennünket, megtanítva azt, hogy a szakmai hozzáértés elsődlegessége mellett a legfontosabb érték az ember.

Rövid – kétéves – határszolgálatban eltöltött időszak után a jugoszláv határról, határőr őrsparancsnoki beosztásból visszakerültem a KLKF Határőr Tanszékre, és megkezdtem az oktatói pályafutásomat. Határőr harcászatot és lőkiképzést oktattam, majd nappali munkarendes képzésben elvégeztem a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem mesterképzését. 2001-ben PhD-fokozatot szereztem. 2004 és 2008 között a Határőr Tanszék vezetője voltam, majd a határőrség megszűnésével együtt megszűnt a képzés az egyetemen.

2008 szeptemberétől a Rendőrtiszti Főiskola Vezetéselméleti Tanszékén – egyetemi docensi beosztásban – oktatási feladatokat látott el.

A határőr őrsön, a jugoszláv határ mellett egyedül én voltam hivatásos a 25 sorkatona mellett, ahol meg kellett tanulnom, hogyan állítsam az embereket magam mellé ahhoz, hogy közösen eredményes munkát végezzünk.

A határőrség megszűnését követően vezetőim azt a feladatot szánták nekem, hogy a Vezetéselméleti Tanszéken oktassak. Oktatói munkámat megszakította a törökországi európai uniós *Twinning* projekt kihelyezett szakértői feladata, amely másfél évig, 2010. márciustól 2011. novemberig tartott.

Az RTK Rendészeti Vezetéstudományi Tanszékén tanszékvezetői feladatokat is ellát, emellett fő feladata a dékáni magasabb vezetői feladatkör ellátása.

Szerencsés vagyok, mert a vezetési elvek, módszerek, amelyeket már évek óta tanítok, a gyakorlatban is jól működnek, hiszen volt időm kipróbálni azokat az eddig eltelt magasabb vezetői beosztásaim folyamán. Minden vezetői megnyilvánulásom mögött igyekszem megtalálni az odavonatkozó elméleti hátteret, hiszen a vezetés- és szervezéselméletet nagyon sokan kutatták, kutatják. Nagyon fontosnak tartom az előrelátó és pontos tervezést, a szervezést, együttműködést, a precíz kivitelezést és az ellenőrzés szükségességét. Mindegyik mozzanatot körültekintően kell elvégezni, és rá kell szánni az időt, hiszen ez hozza magával a sikeres tevékenységet.

„Szakmaiság, minőség, hatékonyság, közösség” – ezeket az alapokat hirdette meg 5 évvel ezelőtt a dékáni munkaprogramjában. Megtenné, Dékán úr, hogy megosztja a kiadvány olvasóival mindazt, ami ezek mögött a fontos gondolatok mögött húzódik?

Igen, az első dékáni munkaprogramomnak ezek voltak a hívószavai, amelyek nem változtak az idők során sem, hiszen ma is olvashatók a faliújságon az irodám előtt. Ezek mellett fő elvárásom az, hogy elsődlegesen mindenki csak a saját beosztásához kapcsolódó feladatkörrel foglalkozzon, de azt kifogástalanul és lelkiismeretesen hajtsa végre. A karon a vezetővel és a beosztott munkatárssal kapcsolatosan ez az alapelvárás.

Minden olyan tevékenységnek, amelyet a Rendészettudományi Kar végrehajt, elsősorban szakmainak kell lennie. Az oktatási intézményünkben minden tevékenységnek a vonatkozó szabályok alapján kell zajlania, hiszen a hallgatók elsősorban rólunk, oktatókról vesznek példát, ezért nagyon fontosnak tartom a szakmai hozzáértés és a szabályok betartása mellett a személyes példamutatást. A kifogástalan minőségnek és annak az élet minden területén történő megkövetelésének egyfajta belső igényként kell jelentkeznie az oktatóink tevékenységében. A karon kitűnő szakemberek dolgoznak, akik évek óta elhivatottan és sikeresen teszik a dolgukat. Akkor vagyunk hatékonyak, ha a befektetett energia meghozza azt az eredményt, amit önmagunktól és a szervezetünktől is elvárunk. Ennek az erőfeszítésnek biztosítania kell a maximális hatékonyságot, a siker nagysága és a befektetett energia álljon arányban egymással. A szervezetünkben közösségben dolgozunk, életünk

egyharmadát töltjük a munkahelyünkön, ezért is tartom rendkívül fontosnak az összetartást, a csapatmunkát. Vezetésem alatt sikerült szép eredményeket elérni, megvalósult a szakmai, minőségi, hatékony kari munka és az igazi közösségi élet. A szervezetünkben az oktatás mellett magas szintű kutatás és tudományos tevékenység is folyik, de kiemelten fontosnak tartom a tisztjelöltek nevelését is.

A dékáni vezetése során melyek azok a legfontosabb eredmények, amelyeket sikerült elérni az elmúlt időszakban a Rendészettudományi Karon?

Dékáni beosztásom kezdetén szerencsés helyzetben voltam, mert dékán elődeimtől jól működő kari szervezetet örököltem. Elhatároztam, hogy minden kari tevékenységet elemzés alá vonok, megvizsgálva azt, hogy tudok-e azon javítani. Voltak gyengébb területek, mára már ezek is rendben vannak. Az egyik legnagyobb sikeremnek az osztályfőnöki tevékenységrendszer reformját tekintem. Az osztályfőnöki munka jelentős hagyományokra tekint vissza, nagymértékben hozzájárul a hallgatók neveléséhez, hivatásra történő felkészítéséhez. Az osztályfőnököknek nagyon közel kell kerülniük a hallgatókhoz. Ők az összekötő kapocs a hallgatók és az oktatók között.

Számos más fontos területen is jelentős eredményeket sikerült a kari közösséggel együtt elérni. Megszilárdítottuk és újjáalakítottuk a szervezet vezetési rendszerét, az információáramlás a karon belül tovább javult, megújítottuk az oktatói és hallgatói szakmai gyakorlatok formáját is, gyakorlatiasabbá tettük az oktatást, új oktatási módszereket honosítottunk meg, valamint kiemelt figyelmet fordítunk a szaknyelvi és informatikai felkészítésre. Alkalmazzuk a modern kor vívmányait, a virtuális szemüvegeket és a mesterséges intelligenciát.

A rendészeti tisztek avatásának megszervezése a Ludovika Campuson szintén kiemelt kari feladat, amelyet eddig minden évben sikeresen teljesítettünk.

A kar nemzetközi kapcsolatai kiszélesedtek, európai és regionális központtá váltunk, virágzik az oktatói és hallgatói Erasmus-program, a Ludovika Scholars program, közös képzésünk van a CEPOL szervezetével. A kar kiemelt projekteket vezet (Sparkup, Horizon, Határrendészeti Innovációs Projekt).

A rendészeti felsőoktatás 45. évfordulójára, 10 évvel ezelőtt is készítettem Önnel interjút. Akkor azt mondta nekem, az volt a cikk vezérgondolata, hogy „az RTK a rendészettudomány fellegvára lett". Azóta ez még hangsúlyosabb lett.

Ez valóban így van. Azt szoktam mondani, hogy a Rendészettudományi Karon folyó oktató-nevelő munka egy felfelé ívelő pályával szimbolizálható. Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy 2012-től, az egyetemmé válás óta a fejlődés folyamatos, a karon dolgozó összes munkatársam jelentős munkát végzett annak érdekében, hogy az RTK továbbra is a magyar rendészettudomány fellegvára maradhasson. Az egykori tanársegédek mára már egyetemi docensek lettek, a hazai és nemzetközi publikációs tevékenységünk példás. Főleg az utolsó öt évben mindenben jelentősen fejlődött a kar. A 2025 őszén készült egyetemi felmérés alapján már minden kari eredményességi mutató azt bizonyítja, hogy az egyetem egyik legkiválóbb kara vagyunk. Valamennyien méltán lehetünk büszkék az elmúlt másfél évtized teljesítményére. A siker és az elismerés közös munkánk eredménye.

A kar vezetőivel szemben melyek a legfontosabb elvárásai?

Legfontosabb a hivatásunk szeretete mellett a közösség szolgálata, az, hogy az egyén a saját érdekeit a közösségi érdek alá rendelje. Számos korábbi vezetőtársam sajnos nem tudta ezt teljes mértékben vállalni, hiszen a vezetői minőség egész embert követel, akinek fő feladata a szakterületének az irányítása és a szűkebb stábjának a vezetése. Helyükbe újak léptek.

Mindig azt kérem a vezetőktől, hogy a feladatkörük ellátása során elsődleges és legfontosabb jellemző legyen számukra a szakmai hozzáértés. Fontos tulajdonság még a vezetői alkalmasság, a proaktív gondolkodásmód. A jól felkészült vezetőnek ismernie kell a különböző vezetéselméleti módszereket, és azokat tudatosan kell alkalmaznia az adott helyzetben. Az empátia is fontos vezetői elvárás. Azt gondolom, hogy vezetőként bármilyen helyzetben tudni kell azonosulni azzal, ahogyan az adott pillanatban a munkatársa érez. Fontos, hogy olyan személyes kapcsolat legyen a vezető és a beosztott között, hogy a munkatársak lássák azt, hogy a vezető értük is dolgozik. A különböző vezetési szintek önálló, független és aktív tevékenysége is hangsúlyosan jelentkezik a munkánk során. Fontos, hogy felső vezetőként olyan kiváló kollégákkal dolgozzunk együtt, akik értik a dolgukat, ekkor nyugodtan hagyjuk őket önállóan dönteni és érvényesülni, majd örüljünk együtt a jól végzett munkának és az elért sikereknek.

A Rendészettudományi Karon a legfontosabbak a hallgatók, értük dolgozunk mindannyian. Milyen elméleti és gyakorlati ismeretekkel felvértezett hallgatókat bocsát ki a kar? Milyen tulajdonságokkal rendelkeznek?

Hallgatóinkra mindig partnerként tekintünk, mivel 3 vagy 4 év múlva a kollégáink lesznek. A legjobbat szeretnénk nekik nyújtani, hiszen leendő sikerük a mi munkánk eredményét dicséri. A hallgatóink többsége nagyon elkötelezett, hivatásként, szolgálatként tekintenek a feladatukra. Ebben kell őket erősítenünk, hogy megszilárduljon a hivatástudatuk, a munkaszeretetük, a kötelességtudatuk, ugyanis a nálunk végzettek fogják az adott rendvédelmi szervezet elkövetkező vezetői generációját alkotni. A vezetői felkészítés területén is jelentősen előreléptünk, a Rendészeti Kiképzési és Nevelési Intézet munkatársai is lelkiismeretes munkát végeztek ezen a területen. Szakmailag jól felkészült, nyelveket beszélő, az informatikában és a mesterséges intelligencia alkalmazásában is jártas rendészeti vezetőket képzünk karunkon, a hallgatóink nyitottak és fogékonyak az új dolgokra, és képesek az önfejlesztésre is.

Fontosnak tartom, hogy előre is tekintsünk. Az elkövetkező éveit hogyan látja, Vezérőrnagy úr? Hogyan látja a rendészeti képzés jövőjét, melyek a legfontosabb megvalósítandó célok?

A rendészeti felsőoktatás töretlenül fejlődik és jó irányba halad, feladatunk azért még van bőven. A kar képzései állandó fejlődésen mennek keresztül, idén ősszel beindul a mesterszintű tűzvédelmi mérnökképzés, és más képzések megújítása is folyamatos. A képzésfejlesztésre vezetőtársaimmal együtt kiemelt figyelmet fordítunk, hiszen mindig mindent lehet kicsit jobban csinálni. A dékáni feladatköröm szívvel-lélekkel való betöltését továbbra is az engem támogató közösség szolgálatának tekintem, amely kitölti az életemet, gyakran a szabadidőmet is. Amennyiben a szervezet továbbra is igényt tart a dékáni munkámra, azt örömmel folytatnám. 2028 júliusában lejár a második dékáni megbízatásom, elérem a szolgálatteljesítési idő felső korhatárát. Ameddig igény van a munkámra, és erre lehetőséget kapok, professzorként tovább támogatom a karon folyó oktató-, nevelő- és kutatómunkát, hiszen azt meggyőződéssel és szívesen teszem.

Mit üzen a hallgatóinknak, végzett tisztjeinknek? Hogyan lehetnek sikeresek, eredményesek a hivatásuk gyakorlása során?

A Rendészettudományi Kar minden alapvető kihívásra felkészítette a tisztjelöltjeit, a többi nem a tanintézeten múlik, hanem azon, hogy a tisztjelöltjeink mennyire gondolják komolyan a választott hivatásukat.

Egy történettel szeretném szemléltetni a feladatokhoz való hozzáállást. Egy építkezésen munkások dolgoznak, három munkás követ farag. Az arra járó

idegen megkérdezi mindhárom munkást. Miért faragod a követ? Az első munkás azt válaszolta: mert azt mondták, hogy faragjam és megfizetnek érte. A második munkás azt felelte: mert ezt szeretem csinálni, és a fizetségből szépen megélünk a családdommal. A harmadik pedig azt: mert maradandót akarok alkotni, és óriási kihívást érzek arra, hogy megmutassam, milyen jó munkát végzek, mert katedrális építek.

A sikeresség és az eredményesség a harmadik munkás szemléletmódját követők esetében a legjellemzőbb. Mindent tegyenek meg a szervezetükért, ekkor elhihetik, hogy sikeresek lesznek.

A Rendészettudományi Karon tanuló leendő tiszteknek mire kell elsősorban felkészülniük Ön szerint? Mire kell hogy felkészítse őket a rendészeti felsőoktatás?

Senki nem lát a jövőbe, a mesterséges intelligencia már most is jelentősen segíti a munkánkat, ez bizonyára még nagyobb hangsúlyt kap ezután is. Nagy változások lesznek az elkövetkező évtizedekben, de hogy meg tudjanak felelni azoknak, a legfontosabb tulajdonságot igyekszünk kialakítani a tisztjelöltekben, ez pedig az alkalmazkodás képessége és a folyamatos önfejlesztés igénye.

Korunkban minden változik és fejlődik, ezt mindenkinek követnie kell, meg kell felelnie a kihívásoknak, ami csak folyamatos önfejlesztéssel valósítható meg, hiszen a nálunk végzettek többsége az elkövetkező 30 évben még a szervezet tagja lesz. Fel kell ismerniük és meg kell felelniük majd az akkori kihívásoknak is, ekkor maradhatnak csak elismert és sikeres rendvédelmi szakemberek.

Mindezeken túl milyen elvárásai vannak az oktatói munkával és oktatóink felkészültségével kapcsolatosan?

Oktatóink hasonlóan nehéz helyzetben vannak, mint a hallgatóink, nekik sem szabad leállniuk az önfejlesztésben, nem szabad elzárkózniuk a világ, a szakterület változásaitól és az új ismeretek befogadásától. Sokat kell tanulniuk, hogy a tudásukat át tudják adni a hallgatóiknak. Az oktatói előmeneteli követelmények folyamatosan növekszenek, azoknak mindenkinek meg kell felelnie, sok egyetemi docenst és professzort szeretnék látni a következő 10 évben a karon.

A generációs kihívások a következő években meg fogják nehezíteni az oktatók és a hallgatók közötti tudásátadást, ezért keresni, kutatni és fejleszteni kell annak új formáit, módszereit, lehetőségeit.

A mesterséges intelligencia térnyerésével fontos oktatói feladat lesz az oktatói szakmai tudás és hitelesség megőrzése. Legyen az oktató tanórája olyan vonzó és érdekes, hogy a hallgatók örömmel vegyenek részt rajta, az oktató egyfajta mentorként viszonyuljon hozzájuk. Közvetítsen pozitív példát, minden tekintetben, hogy évek múltán a hallgatóban kellemes emlékeket ébresszenek az itt eltöltött évek, és jó szívvel emlékezzenek vissza az iskolateremtő tanáraikra. Ezekből adódik az a követelmény, hogy olyan kollégáknak kell itt dolgozniuk, akik eleget tudnak tenni ezeknek az elvárásoknak.

Végezetül, dékánként köszönöm minden kari polgárnak azt a teljesítményt, amelyet az elmúlt időszakban nyújtott, és kérek mindenkit, hogy a tiszti és az oktatói hivatásból adódó minden elvárásnak megfelelően tegye a feladatát a jövőben is. Ehhez sok sikert és jó egészséget kívánok!

DR. JANZA FRIGYES
Ny. r. vezérőrnagy, a Belügyminisztérium korábbi oktatási főszemlélője

Életútjáról, szakmai múltjáról, a jövőről, a terveiről, a Fenntartói Testületben végzett munkájáról beszélgettünk dr. Janza Frigyes ny. r. vezérőrnaggyal, címzetes egyetemi tanárral, a Fenntartói Testület korábbi tagjával, a Belügyminisztérium egykori oktatási főszemlélőjével, aki ötvenöt éve kezdte a belügyi hivatását, pontosan akkor, amikor megalakult a Nemzeti Közszolgálati Egyetem jogelőd intézménye, a Rendőrtiszti Főiskola.

Kevesen tudják, hogy állatorvos végzettsége van. Ez hogyan kapcsolódott a belügyi, rendészeti pályához?[1]

1971-ben kinevezett polgári alkalmazottként, állatorvosként kezdtem meg a munkámat a Belügyminisztérium Kutyavezető-képző Iskolájában. Az ötödéves hallgatók közül választottak ki az egyetemen erre a feladatra, amelyet annak ellenére örömmel vállaltam, hogy nekem akkor már szerződésem volt a Herceghalmi Állattenyésztési Kutatóintézettel, kutatóorvos szerettem volna lenni, és 1974-ben Közép-Európa legjobban felszerelt állatkórháza kezdte meg itt a működését. Első pillanattól kezdve oktattam, a feladatrendszerem szerves része ma is a tanítás, valamint a tankönyv- és jegyzetírás. Miután a hetvenes évek közepén megalakult a Belügyminisztérium Tudományszervezési Osztálya, annak instruktora is lettem.

Hivatásos szolgálati jogviszonya mikor kezdődött?

Szakbeosztásban voltam, és az volt a feladatom, hogy a szakmai szempontokat érvényesítsem, valamint harmóniát teremtsek a hivatásrendbeli értékekkel. Később megüresedett egy igazgatói állás, így az állomány kifejezett kérésére 1983. május 1-jétől megbízott parancsnok lettem, majd hivatásos állományba kerültem. Még polgári alkalmazottként részt vettem egy vezetőképző programban egy olyan központi kezdeményezésre, amelynek alapján a tehetséges fiatalokat iskolázták be. Időközben elvégeztem az igazgatásszervező vezetői szakirányú továbbképzést, ezt nagyon kevesen tudják rólam. Tisztán akartam látni az államigazgatás rendszerében is. Majd következett a Rendőrtiszti Főiskola bűnügyi átképzője – hat hónapos nappali képzés keretében – és a filozófiai tanulmányok. A képzés során a legmodernebb filozófiai irányzatokat is megismertem. A BM akkoriban nem támogatta a pszichológiai tanulmányokat, így ezt autodidakta módon tanultam meg.

A rendészeti oktatásban betöltött szerepe a mai napig meghatározó. Ez hogyan kapcsolódott a parancsnoki tevékenységéhez?

[1] Az interjú Tóth Nikolett Ágnes *45 éves a rendészeti felsőoktatás* című, 2016-os kiadványban szereplő interjú felhasználásával készült. Budapest: Dialóg Campus, 10–13.

Az 1970-es években nemcsak az állatok kiképzésével, hanem a rendőrképzés ügyeivel is elkezdtem foglalkozni. Az akkori kutyaiskola az összes többi iskolával egy vezetés alatt működött. Minden parancsnoki értekezlet az emberek képzéséről szólt. Közben szabadon jártam nyugatra, és kapcsolatot építettem ki a különböző nyugat-európai oktatási szervekkel. Az ENSZ bécsi székhelyű kábítószer-ügynökségével napi kapcsolatban álltam, miközben folyamatosan oktattam, és részt vettem a tudományszervezés ellenőrzésében is.

1979-ben már egyes iskolák felügyelőjeként instruktori tevékenységet is végeztem. A zászlósképzés és a tartalékos tisztképzés felügyeletét is elláttam. Részt vettem a korábbi belügyi végzettségek megfeleltetési folyamatában, az akkori közoktatási szakképzési rendszer alá történő integrálásában. 1998-ban létrehoztuk a BM Oktatási Főosztályt, majd Főigazgatóságot, a Nemzetközi Oktatási Központot, amely magában foglalta a budapesti Nemzetközi Rendészeti Akadémiát és a Közép-európai Rendőrakadémiát. Létrejött a BM Oktatási, Képzési és Tudományszervezési Főigazgatóság néven működő szervezet. Az összes képző intézmény ehhez a szervezethez tartozott. Később világossá vált, hogy a rendészettudományt meg kell alapozni felsőoktatási területként, akadémiai diszciplínaként, szervezeti értelemben is. Mivel mindez civil ág nélkül nem működött, 2004-ben létrehoztuk a Magyar Rendészettudományi Társaságot. A szervezetnek hosszú időn keresztül a főtitkára voltam, jelenleg elnökségi tagként segítem a munkát.

Idén ünnepeltük a Nemzeti Közszolgálati Egyetem megalapításának 15. évfordulóját. Vezérőrnagy úr azon kevesek egyike, akik az egyetem működésének kezdete óta a mai napig is részt vesznek a mindennapi munkában. Miként gondol vissza az elmúlt tizenöt évre?

2010 júniusában, a kormány szándékát meghallgatva, valamint megértve a kitűzött célokat azonnal munkához láttunk, és az egyetem jellegének kialakításáról kezdtünk gondolkodni. Élénk vita folyt arról, hogy mi legyen a neve az egyetemnek, és nagyon sok rendszertani probléma is felmerült. Amikor ismertté váltak a kormányzat által meghirdetett Magyary Program célkitűzései, már az első pillanattól kezdve tudtuk, hogy nem egyszerűen csak három kar integrálása lesz a feladatunk. A tárgyalásaink során folyamatosan a minőséget, a minőségi felsőoktatás szükségességét képviseltük. A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem esetében mindez már rendelkezésre állt, így emellett az egyetemi szintű rendészeti felsőoktatás kereteinek és tartalmának a kialakítása volt a cél, és természetesen hosszú utat járt be a jogelőd Államigazgatási Főiskola tevékenységének egyetemi szintre történő emelése is. A kérdés az volt, hogy ennek a három nagy diszciplínának hol van az a közös metszete, közös halmaza, amelyet megragadva valóban egy azonos alapokra építő közszolgálati képzés jöhet létre. Célul tűztük ki, hogy az eredeti diszciplínákat világszínvonalon oktassuk. Ennek a közös halmaznak több összetevője van, amelyek közül a legfontosabbak a tudás, az értékek és az etika. Az egyetemi közös modul kialakításának kiemelt célja volt, hogy a társszakmák legfontosabb rendezőelvével mindenki tisztában legyen, hiszen a 21. századra már minden multidiszciplinárissá vált.

Terveink tényleges megvalósulásáig nagyon hosszú átmeneti időszakkal számoltunk, azonban sikerült sokkal gyorsabban előrehaladnunk, ami úgy történhetett, hogy minden résztvevő akarta a sikert, az eredményeket, és nem kellett szemléletbeli problémákkal sem megküzdeni. Nekem nem voltak kétségeim afelől, hogy ez a folyamat gyors lefolyású és egyben sikeres lesz.

Hogyan tudná összegezni a rendészeti felsőoktatás 55 évét? Melyek a legfontosabb elért eredmények a Rendészettudományi Karon? Milyen fontos megvalósítandó tervei vannak még a rendészeti felsőoktatás területén?

Mivel én is 1971-ben kezdtem a belügyi pályámat, a kezdetektől láthattam a képzés és az iskola fejlődését. Társadalmi munkában már részt vettem az építési, bővítési munkálatokban is. Pár köbméter sóder erejéig tehát magaménak érezhettem magát az egykori épületet is. Miként azonban az egri vár hős védőitől tudjuk, nem a falak ereje a legfontosabb, hanem az azt védő – a mi esetünkben azt működtető – akaratok tisztasága és ereje. Ezért az a legfontosabb feladatunk, hogy az egykori főiskola által létrehozott szellemiséget megőrizve és megújítva, az elért egyetemi rangot megbecsülve munkálkodjunk a 21. század kihívásainak megfelelni tudó leendő tisztek oktatásán és nevelésén.

Visszatekintve az elmúlt 55 évre, hihetetlen élmény számomra, hogy az alakulástól kezdve mostanáig hozzátehettem a magam kis „szellemi tégláit" az építményhez, részt vehettem az intézmény arculatának formálásában, segíthettem a rendészeti felsőoktatás töretlen fejlődését. Az a fokozódó társadalmi megbecsülés, amit a rendvédelmi szervek kivívtak maguknak, szorosan kapcsolódik a rendészeti felsőoktatásban diplomát szerzett tisztek helytállásához. Ezt a helytállást és megbecsülést érzem az elmúlt 55 év legnagyobb eredményének.

Azonban az 55 éve alapított egykori Rendőrtiszti Főiskola a fejlődésének egy újabb állomásához érkezett, hiszen a rendészeti felsőoktatás az idén újonnan létrejött Oktatási Minisztérium fennhatósága alá került. A Nemzeti Közszolgálati Egyetem 2011-es megalakulásakor a fenntartói jogosítványokat és kötelezettségeket a Fenntartói Testület gyakorolta. Ez a konstrukció később megszűnt, így a Honvédelmi Minisztérium és a Belügyminisztérium már nem gyakorolt érdemi jogi befolyást, amint tette ezt korábban, a saját tisztképzésére. Kívánatos lenne, hogy az oktatási tárca irányítása alatt is a végzett tiszteket befogadó tárcák bizonyos részfenntartói jogosítványokat visszakapjanak. Ennek megvalósításához értelemszerűen törvénymódosítás is szükséges lenne. Az NKE bizonyította alkalmasságát és képességét kiváló szakemberek képzése és nevelése terén, ezért fontos, hogy további színvonalas működéséhez a Kormány támogatását élvezze. A Rendészettudományi Kar is megtette a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy igazodjon az egyetemi közös szabályzatokhoz. Ennek következtében azonban kialakult egy sajátos adminisztratív és vezetési rend, ami számos területen – jellegéből adódóan objektíve – elszürkítette, monotonná tette a kar mindennapi életét. Ugyanakkor ez az adminisztratív folyamat egyben egy olyan stabilitást is teremtett, amely megfelelő alapot biztosít a további szervezetfejlesztési és humán folyamatok felgyorsításához. Megnyílt a lehetőség a gyakorlattal való szorosabb együttműködésre, kihelyezett tanszékek létrehozására, specializációk bevezetésére, mikrotanúsítványokkal záródó képzések kialakítására, civil rendészeti akadémiák működtetésére, az idegen nyelvi képzések fejlesztésére és a belső humán feltételek újragondolására, mint például az oktatók rotálása, valamint az egyéb állami rendészeti szervek felsőfokú képzési programjainak beindítására. Az RTK képes a kor kihívásaira magas színvonalú válaszokat adni. Ehhez a jövőben is számítunk a teljes rendvédelmi állomány nyitott és elkötelezett együttműködésére, támogatására. Habár a kar nem a mi nevünket viseli, de mi tudjuk, hogy ez a „gyermek" a miénk.

Hogyan látja a rendészeti felsőoktatás jelenlegi helyzetét?

A tisztek képzését a törvényhozás szabályozza, és a törvényvégrehajtás kivitelezi. A tisztképzésnek csupán egyik fontos eleme a felsőoktatás. Legalább ennyire meghatározó az alkalmazó szervek további képzési kötelezettsége. Másképpen fogalmazva: a tisztek képzése nem fejeződik be a tisztté avatással. A tisztek szolgálati életének humán feltételeit annak kell biztosítania, aki a tisztek iránti igényét kinyilvánította. Vagyis mindez az állam, nem pedig a rendőrség elsőrendű feladata. A rendőrség készséggel biztosítaná a szervezeti kultúra és a szociális ellátórendszer humán feltételeit, így az üdülők, kulturális és művelődési

intézmények, a lakhatás, az óvodák és bölcsődék, valamint a sport- és egészségügyi intézmények működtetésének feltételeit, amennyiben ehhez az államtól megkapná a szükséges költségvetési forrásokat és támogatást. Ugyanakkor természetesen vannak rendőrségi feladatok is. A felsőoktatás értelemszerűen elsősorban az általános ismeretek átadására képes, míg a regionális és helyi sajátosságok megismertetése a frissen avatott tisztekkel a fogadó szervek feladata. Ennek érdekében elengedhetetlen egy jól működő mentorhálózat kialakítása és fenntartása. A próbaidő nem csupán arra szolgál, hogy a fiatal tisztek bizonyítsák, hogy képesek az elméletben elsajátított ismereteket a gyakorlatban alkalmazni, hanem arra is, hogy szociális értelemben beilleszkedjenek a sajátos szervezeti kultúrába, és alkalmazkodjanak a helyi viszonyokhoz. Nem lehet sikeres az a pályakezdő tiszt, aki a próbaidő alatt nem sajátítja el a helyi etnográfiai, szociális, vallási, történelmi és közlekedési viszonyokat, a párt- és egyéb szerveződések jellemzőit, az ipari és szolgáltatási rendszert, valamint a helyben érvényes intézkedéseket, parancsokat és utasításokat. Felmérésem szerint ez az ismerethalmaz megyei viszonylatban 32 centiméter vastagságú papíralapú dokumentációt tesz ki. Tehát nagy szükség van a mentorokra. És akkor még nem is érintettem a tisztképzés másik fontos pillérét: a szinten tartó és továbbképzési rendszert, valamint a meritokratikus alapokon nyugvó, munkaköralapú előmeneteli és rendfokozati rendszerek, illetve az életpályamodellek közötti összefüggéseket.

A jelenlegi rendvédelmi életpálya deklarált célja volt a hivatásos állomány megtartása és különleges szolgálatuk megbecsülése. Megvalósultak ezek a célok?

Kitartó és küzdelmes munkával elértük, hogy a „rendőrködés" minden szintje szakmává váljon. Ez komoly eredmény és jelentős érték, a felgyorsult idő azonban arra int bennünket, hogy a pályaváltás lehetőségeivel is reálisan számoljunk. Ahogyan átképzési rendszereink befogadják a civil oktatásból érkező végzetteket, úgy az elvándorlás jelenségét is természetes folyamatként kell kezelnünk. Ez természetes jelenség, és nem a hivatástudat hiányának következménye. Minden ember életében adódhatnak olyan helyzetek, amelyek pályamódosításra vagy váltásra kényszerítik. Ráadásul a rendészet nem olyan hivatás, amely 65 éves korig folyamatos, változatlan fizikai és mentális terhelhetőséggel gyakorolható. Ezért óvatosan kell az életpálya fogalmával bánni. Az életpálya ma már nem kizárólag a folyamatos előmenetelről szól, hanem egyre inkább a horizontális, azaz azonos munkakörön belüli szakmai kibontakozásról, fejlődésről, előmenetelről. Ennek megfelelő elismerési formái azonban jórészt még kidolgozatlanok. Bárhogyan is viszonyulunk az életpálya fogalmához, különös körültekintéssel kell eljárnunk, mert a beavatkozás, az életpálya egyes elemeinek módosítása az egész rendszer egyensúlyát és összefüggésrendszerét is felboríthatja. Pókhálóeffektussal állunk szemben. Jelenlegi személyügyi rendszerünk legnagyobb erénye azonban, hogy a rendészeti felsőfokú végzettség a rendészeti szervezetrendszer bármely beosztásának betöltésére képesít. A szakosodás és a speciális ismeretek oktatásával szemben jelentkező egyre erősödő igények mellett, bármennyire is a korszellem által legitimált törekvés az első napi kompetenciák *(one-day competence)* kialakítása, képzésünk generalista jellegét továbbra is meg kell őrizni. Az oktatással szemben támasztott, egyébként észszerű, ám jelenleg nem időszerű követelmények nem írhatják felül a hivatásos állomány igény szerinti alkalmazásához és mozgatásához fűződő állami érdeket. Komoly kihívást jelent e két törekvés közötti egyensúly megteremtése. Egyes fejlett országokban a fiatal szakemberek pályán maradási aránya folyamatosan csökken: Németországban 76%, Franciaországban 65%, Dániában pedig 56%. Magyarországon ez az arány ugyan lassú csökkenést mutat, jelenleg azonban még mindig 85%-on áll. A trend egyértelmű, így a jövőben a rendvédelmi területen is a pályaelhagyás erősödésével kell számolnunk.

Mit üzen a hallgatóinknak, végzett tisztjeinknek? Ön szerint képesek megfelelni a kor kihívásainak, illetve képesek teljesíteni a társadalom elvárásait?

A kérdés részben filozófiai, államfilozófiai jellegű. Az állomány jelenlegi tudása megfelelő a jó közrend és közbiztonság kiszolgálásához. Szakmai értelemben jók vagyunk. Büszkeséggel tölt el, hogy olyan minőségi tisztikart tudtunk kinevelni, képezni, amely bármely, a rendészettel szemben támasztott igényt képes európai színvonalon kiszolgálni. A Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Karának feladatrendszere, más felsőoktatási intézményekkel összehasonlítva, jelentős egyedi sajátosságokat mutat. Mi nemcsak oktatunk, hanem kiképzünk, képzünk és nevelünk is. Vezérlő fogalmaink, játékosan szólva, „elemesek". Ezek azok az alapértékek, amelyek meghatározzák szemléletünket és működésünket: a szellem, a jellem, a küllem, az illem, a figyelem, az értelem, a védelem, a küzdelem, a kegyelem, valamint a mindezeket összefogó fegyelem. Kiemelt kérdés azonban, hogy a mindenkori politika miként viszonyul a rend és a biztonság fogalmához. Tudvalevő, hogy a biztonságot és a rendet nem a rendészeti szervek „csinálják". A biztonság egy „társadalmi terméknek" tekinthető, amely biztosítja a polgári társadalom „üzemszerű" működését. A rend hiánya – és sok esetben ellentéte – a rendetlenség, amelynek kirívó kategóriái a bűn és a szabálysértés. Ezeket tekinthetjük a jéghegy csúcsának, és az ellenük történő fellépést a rendvédelmi szervek legfőbb feladatának. Természetesen mindig további kérdésként merül fel, hogy mely állami szervek felelnek a bűn és a szabálysértés szintjét el nem érő devianciák kezeléséért, és hogy erre általában miért nincs szervezeti és jogi válaszunk. Miként és milyen állami eszközökkel lehetséges a társadalmat arra ösztönözni, hogy az általa előállított „társadalmi termék" tényleges biztonságot nyújtson, és a polgárok interakcióját a minőség, az együttműködés és a kölcsönös tisztelet irányába terelje?

További kérdés, hogy vajon elegendő közösségi forrás áll-e a rendvédelmi szervek rendelkezésre ahhoz, hogy minőségi szolgáltatást tudjanak nyújtani. E tekintetben, európai összevetésben, GDP-arányosan is az utolsók között kullogunk, ami a valóságban reálértékben csak közel felét jelenti a szükséges forrásoknak. Az EU alapszabadságainak a rend oldaláról történő „kiszolgálása" feltételezi a közel azonos szintű nemzeti képességek kialakítását. A felzárkózást illetően megvolt a politikai akarat, azonban ezt a törekvést az ország pénzügyi helyzete, sajnálatos módon, nem volt képes megfelelőképpen kiszolgálni.

Vezérőrnagy úrról köztudomású, hogy fontosnak tartja a rendészet etikáját.

Amikor kérdés fogalmazódik meg bennem e tárgykörben, akkor arra Arisztotelész *Nikomakhoszi etikája* azonnal megadja a választ. Az élet minden területén fontos az etika, de a hatósági tevékenység különösen érzékeny terület. Számos esetben kevés a szakmai megalapozottság, mert egy döntésnek nemcsak szakszerűnek, de etikusnak is kell lennie. Meggyőződésem az is, hogy a fegyveres szervek hivatásrendi értékeit védeni kell, és fontos, hogy maga a hivatásrend is törekedjen önmaga korszerűsítésére, modernizációjára, és legyen befogadó a társadalmi kritikákkal szemben.

Vezérőrnagy urat mely tulajdonság tudja meggyőzni mások értékéről?

Számomra a legfontosabb érték a becsületesség. Együttműködésre vagyunk rendelve, el kell hogy ismerjük a hibáinkat, ugyanis csak együtt tudjuk kijavítani azokat. A megbízhatóság, a szavak és a tettek egysége tud engem meggyőzni egy ember értékéről. Mindenkinek segíteni kell, hogy ki tudja bontakoztatni a rejtett tehetségét is. A becsületesség mellett a megbízhatóság is alapvető érték számomra, és fontosnak tartom, hogy egy értelmes ember ne azonosuljon az átlagossal, legyen innovatív. Egy okos

munkaerőnek ugyanis a társadalommal szembeni kötelessége jobbá tenni a világot. Ami a közszolgálatban különösen érdekes és fontos, hogy ha valakit feladattal bíznak meg, kövesse végig annak a történéseit. Az ügyintézési határidők például a felére csökkennének az ügyek megfelelő nyomon követésével. Érezzük kötelességünknek a figyelemmel kísérésüket! Miután édesapám is tevékenykedett parancsnokként, évtizedekkel ezelőtt megkérdeztem tőle, hogy mi az alapvető feladata egy parancsnoknak. Azt válaszolta, hogy a legfontosabb rákényszeríteni, rávezetni az embereket arra, hogy azzal foglalkozzanak, ami a dolguk. A rendőrtiszti képzés legfontosabb feladata – a színvonalas szakmai felkészítésen túl – a „szolgálat" szó valódi tartalmának életvezetési elvként történő rögzítése. Nem véletlenül lett egyetemünk jelmondata „A Haza szolgálatában". Ez nem szlogen, hanem maga a valódi tartalom.

A RENDÉSZETTUDOMÁNYI KAR SZERVEZETI EGYSÉGEI

RENDÉSZETTUDOMÁNYI KAR

Dr. Balla József r. ezds. Prof. Dr. Kovács Gábor r. vőrgy. Dr. Major Róbert r. ezds.

DÉKÁNI HIVATAL

Ankáné Flender Olga Judit
Dr. Góra Zoltán tű. altbgy.
Győrfi Adrienne bv. őrgy.
Kiss Gábor r. alez.
Dr. Szilágyi Emese Erzsébet bv. alez.

Igazgatási Osztály

Fábián Zita Orsolya
dr. Kovács Anikó
Kovács Anna
Orosz Emese Erzsébet r. őrgy.

TANULMÁNYI OSZTÁLY

Ackermann Zsolt
Besser Fanni
Bozóki Zsuzsanna
Bökönyi-Kürti Szabina
Farkas-Tóth Bettina
Krizsai Veronika
Mikóczi Márta
Natchevné Geiszler Zsuzsanna Gabriella
Németh Ilona
Pethe-Simai Anett
Petricsevics Patrik
Sándor Krisztina
Szalainé Szücs Szilvia

FEJLESZTÉSI OSZTÁLY

Badar Fanni
Czink Mónika
Dr. Erdős Ákos r. alez.
Möbus Zsuzsanna
Nyerges Georgina r. őrgy.
Zseli-Kerner Kata r. őrgy.

TUDOMÁNYOS ÉS NEMZETKÖZI OSZTÁLY

Andrékó Zsolt Gábor bv. hdgy.
Dr. Csaba Zágon
Garai Zsuzsanna
Kiss Mónika
Kovács-Sárközi Helga
Meisami-Horánszki Andrea Éva

IDEGENNYELVI ÉS SZAKNYELVI LEKTORÁTUS

Acsai György
Barnucz Nóra
Dr. Borszéki Judit Magdolna
Győr-Katona Rita Katalin
Horváth-Bacsó Bernadett
Ilosvay Lívia
Karancz Imre
Krivács András
Kudar Mariann
Nagy Éva
Dr. Nagy György
Simotics Hanga
Ürmösné Dr. Simon Gabriella
Veres-Faddi Nikolett

RENDÉSZETI KIKÉPZÉSI ÉS NEVELÉSI INTÉZET

Bálint László püőr. fhdgy.
Eördögh Gábor püőr. szds.
Dr. Fekete Csaba c. r. ddtbk.
Fekete Zsuzsanna
Kiss Kálmán r. alez.
Kovács István r. alez.
Kuris László püőr. alez.
Mátés Gábor r. őrgy.
Novákné Kiss Andrea
Papp Béla püőr. alez.
Papp Máté püőr. fhdgy.
Papp Orsolya r. alez.
Retek Amadé r. őrgy.
Sánta Györgyné Huba Judit

Diószegi Utcai Kollégium

Kiss Gábor r. alez.

Rendvédelmi Tagozat

Annus Sándor Gábor püőr. hdgy.
Bakos Norbert r. alez.
Dr. Bezerédi Imre r. alez.
Czira Gábor Pál püőr. fhdgy.
Cserhalmi Pál r. alez.
Dr. Fekete Csaba c. r. ddtbk.
Fekécs Marianna
Gulyás Michelle r. fhdgy.
Horváth Péter János r. alez.
Horváth Zoltán tű. őrgy.
Kovács Marcell r. alez.
Marosi Endre püőr. őrgy.
Pusztai Bence püőr. hdgy.
Tucsányi István r. alez.

BÜNTETÉS-VÉGREHAJTÁSI TANSZÉK

Dr. Bereczki Zsolt László
dr. Bogotyán Róbert Lajos bv. ezds.
Dr. Czenczer Orsolya bv. alez.
Forgács Judit c. bv. alez.
Gazsó Magdolna bv. őrgy.
Sós Gábor bv. őrgy.
Stipkovits Vivien bv. őrm.
Sztodola Tibor bv. alez.

KATASZTRÓFAVÉDELMI INTÉZET

Katasztrófavédelmi Oktatásszervezési Osztály

Berkiné Ványi Ágota Krisztina
Bóka Benedek
Csőke Richárd István tű. tőrm.
Gerencsér Enikő Andrea
Heszné Mészáros Zsuzsanna tű. alez.
Krizsán Zoltán tű. alez.
Kuk Enikő
Szabó Gábor tű. fhdgy.

Iparbiztonsági Tanszék

Almási Csaba Sándor tű. őrgy.
Dr. Bognár Balázs Lajos tű. ddtbk.
Dr. Dobor József tű. alez.
Dr. Hábermayer Tamás tű. ezds.
Horváth Hermina tű. őrgy.
Dr. habil. Kátai-Urbán Lajos tű. ezds.

Katasztrófavédelmi Műveleti Tanszék

Dr. Ambrusz József tű. ezds.
Kirovné Dr. Rácz Réka Magdolna tű. őrgy.
Dr. László Viktória tű. szds.
Dr. Nováky Mónika tű. alez.
Szilcsanov Zoltán Gábor tű. őrgy.
Dr. Teknős László tű. őrgy.
Tóth Tibor c. tű. ddtbk

Tűzvédelmi és Mentésirányítási Tanszék

Dr. Kanyó Ferenc tű. ezds.
Dr. Pántya Péter tű. alez.
Dr. Rácz Sándor tű. őrgy.
Prof. Dr. Restás Ágoston

Tűzvédelmi Műszaki Tanszék

Dr. Bodnár László tű. szds.
Dr. Érces Gergő tű. őrgy.
Gyöngyössy Éva Etelka
Dr. Horváth Zsuzsanna
Komlai Krisztina
Dr. habil. Vass Gyula Géza

BÜNTETŐ-ELJÁRÁSJOGI TANSZÉK

Dr. Budaházi Árpád
Prof. Dr. Fantoly Zsanett
Dr. Gáspár Zsolt
dr. Kozma László r. őrgy.
Dr. Vári Vince r. alez.

BÜNTETŐJOGI TANSZÉK

Dr. Garai Renáta
Dr. Hollán Miklós
Dr. Madai Sándor
Dr. Pallagi Anikó
Dr. habil. Pallo József bv. ezds.
Dr. Papp Bettina Ilona
Dr. Schubauer László

BŰNÜGYI ÉS GAZDASÁGVÉDELMI TANSZÉK

Árpás Béla r. alez.
Dr. Bodor László r. alez.
Hauber György
Kissné Szép Katalin Éva
Dr. Németh Ágota r. alez.
Dr. Nyeste Péter r. alez.
Dr. Szekeres Bernadett
Dr. Szendrei Ferenc r. ezds.
Szöllősi Anita
Dr. Zsigmond Csaba r. alez.

HATÁRRENDÉSZETI TANSZÉK

Dr. Balla József r. ezds.
Bartus Gábor r. őrgy.
Bóta Tamás László
Dr. Erdős Ákos r. alez.
Kakócz Krisztián c. r. alez.
Németh Gábor r. alez.
Praszna Dorina
dr. Pulics János Gyula r. alez.
Szabó Károly
Szász Maja Boglárka
Vájlok László r. alez.
Dr. Vedóné Bényei Szilvia

IDEGENRENDÉSZETI TANSZÉK

Gál László Tamás r. őrgy.
Dr. habil. Hautzinger Zoltán Gyula r. ezds.
Dr. Kemény Bertalan r. alez.
Klenner Zoltán r. őrgy.
Lutter Edit
Dr. Mágó Barbara r. őrgy.

KIBERBŰNÖZÉS ELLENI TANSZÉK

Dr. Baksa László r. alez.
Dr. Csizner Zoltán
Dr. Gyaraki Réka Eszter r. őrgy.
Dr. Kovács Zoltán
Dr. Mezei Kitti
Dr. Simon Béla r. alez.

IGAZGATÁSRENDÉSZETI ÉS NEMZETKÖZI RENDÉSZETI TANSZÉK

Prof. Dr. Boros Anita
Dr. Buzás Gábor r. alez.
Dr. Fachet Gergő
Dr. Hamza Gábor
Dr. Haspel Orsolya r. alez.
Dr. Lukácsovics Melinda Rita
Mátraháziné Rákosi Zsuzsanna
Dr. Mátyás Melinda
Dr. Merkl Zoltán r. őrgy.
Dr. Schubauerné dr. Hargitai Veronika
Dr. Simon Attila r. ezds.
Dr. Sipos Csilla Erika
Dr. Skorka Tamás János r. alez.
Dr. Szilvásy György Péter r. őrgy.

KÖZBIZTONSÁGI TANSZÉK

Dr. Fekete Csaba c. r. ddtbk.
Felföldi Péter
Dr. Gál Erika r. alez.
Hajnal Kornél r. alez.
dr. Kovács Richárd r. őrgy.
Dr. Major Róbert r. ezds.
Dr. Mészáros Gábor r. alez.
Papp Dávid r. őrgy.
Tauber Zsóka Ágnes
Dr. Tihanyi Miklós r. alez.

KRIMINÁLTAKTIKAI ÉS KRIMINÁLMETODIKAI TANSZÉK

Dr. Bói László r. alez.
Girhiny Kornél r. alez.
Dr. Halász Henrietta r. alez.
Kecskeméti Andrea
Körmendi Márta
Dr. Mészáros Bence Balázs r. ezds.
Dr. Tirts Tibor r. alez.
Varsányiné Balogh Melinda r. alez.

KRIMINÁLTECHNIKAI TANSZÉK

Bélai Gábor r. őrgy.
Dr. Frigyer László r. alez.
Dr. Nyitrai Endre r. alez.
Rucska András r. őrgy.
Sipos Péter
Dr. Vigh András r. alez.

KRIMINOLÓGIAI TANSZÉK

Prof. Dr. Barabás Andrea Tünde
Fodor Anita
Dr. Kiss Tibor r. alez.
Dr. Mátyás Szabolcs r. alez.
Dr. Sivadó Máté r. őrgy.

MAGÁNBIZTONSÁGI ÉS ÖNKORMÁNYZATI RENDÉSZETI TANSZÉK

Dr. Christián László r. ddtbk.
Kardos Pál
Dr. Kovács Sándor József
Lakos Lambert István
Dr. Lippai Zsolt Sándor r. alez.
Prins-Szabó Zsófia Anna
Dr. Rottler Violetta r. alez.
Dr. Tiszolczi Balázs Gergely
Dr. Tóth Attila
Tóth Levente

NBI POLGÁRI NEMZETBIZTONSÁGI TANSZÉK

Dr. Cieleszky Péter nb. ezds.
Dr. Dobák Imre nb. ezds.
Drusza Tamás c. nb. szds.
Dr. Farkas Johanna
Kovács Brigitta c. nb. zls.
Dr. Mezei József nb. ezds.
Dr. Regényi Kund Miklós nb. ezds.
Dr. Solti István c. nb. ezds.

NBI TERRORELHÁRÍTÁSI TANSZÉK

Endrődy Attila r. alez.
Dr. Kozma Ákos
Kuszi Viktória r. fhdgy.
Dr. Nagy Melánia
Rémai Dániel József r. alez.
Ruff Terézia
Dr. Szilágyi József r. ezds.
Taller János
dr. Terjék Gábor László r. ddtbk.
Dr. Zalai-Göbölös Noémi c. nb. őrgy.

RENDÉSZETELMÉLETI ÉS -TÖRTÉNETI TANSZÉK

Dr. Deák József r. alez.
Dr. Kovács Tamás
Dr. Nagy-Tóth Nikolett Ágnes r. ezds.
Dr. Öveges Kristóf c. r. ezds.

RENDÉSZETI MAGATARTÁSTUDOMÁNYI ÉS KRIMINÁLPSZICHOLÓGIA TANSZÉK

Dr. Bellavics Mária Zsóka
Erdélyi Ákos
Dr. Fekete Márta
Győry Dorottya
Dr. Hegedűs Judit
Hermann Zsombor
Hlavacska Gergely
Lohner Klaudia
Dr. Molnár István Jenő
Dr. Molnár Katalin

RENDÉSZETI VEZETÉSTUDOMÁNYI TANSZÉK

Dr. Dragon Sándor c. r. ezredes
Prof. Dr. Kovács Gábor r. vezérőrnagy
Dr. Kovács István r. őrnagy
Dr. Kulik Tamás r. alezredes
Pintér Dorottya főreferens

TESTNEVELÉSI ÉS KÜZDŐSPORTOK TANSZÉK OKTATÓI

Dr. Freyer Tamás
Dr. Benczéné Bagó Andrea
Doroszlai András József
Horváth Dániel
Huszárné Soós Rita Terézia
Kecskés Alexandra Zita
Kecskés Kornélia Éva
Nagy Ádám Ferenc
Pallás Nóra
Tóthné Kósa Erika

VÁM- ÉS PÉNZÜGYŐRI TANSZÉK

dr. Balázs Zsolt püőr. ezds.
Cunicó Csaba püőr. alez.
Dr. Czene-Polgár Viktória
Dr. Pajor Andrea
Dr. Potoczki Zoltán Sándor püőr. alez.
Dr. Suba László püőr. alez.
Dr. Szabó Barna püőr. alez.
Szalóki Tiborné
Varga Sándorné püőr. alez.
Zsámbokiné Dr. Ficskovszky Ágnes püőr. alez.

RENDÉSZETTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA

Prof. Dr. Koltay András
Dr. Vargáné Mincza Gabriella

55 ÉV – 55 PILLANAT

RENDŐRSÉG
POLICE

RENDŐRSÉG
POLICE

RENDŐRSÉG
POLICE

BUDAPEST
NCV-285
ÖRSÉG

TAX & CUSTOMS

BÜNTETÉS-VÉGREHAJTÁS
NEMZETI KÖZSZOLGÁLATI EGYETEM

OKLEVÉLÁTADÓ

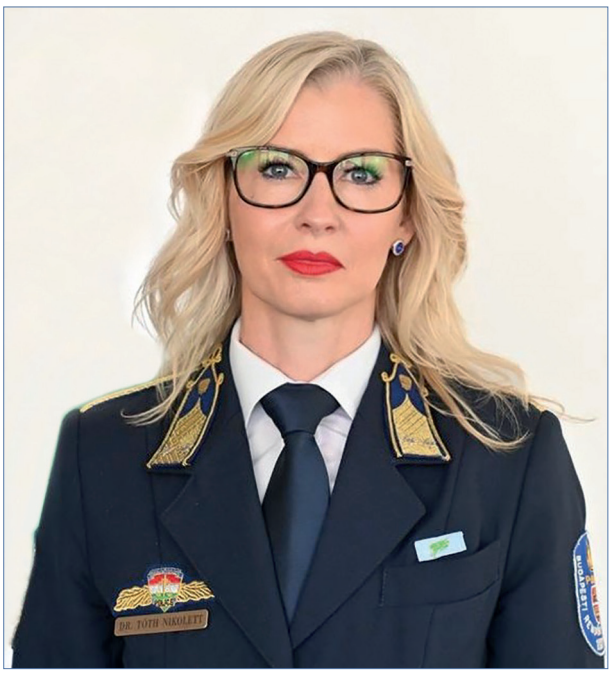

AZ ÍRÁSOK SZERZŐJE, A KÖTET SZERKESZTŐJE

A kötet szerzője és szerkesztője Dr. Nagy-Tóth Nikolett Ágnes rendőr ezredes, a Rendészettudományi Kar egyetemi docense. A Kar sajtó- és kommunikációs felelőseként az elmúlt több mint egy évtized során csaknem ezer cikket és interjút készített. Jelen mű a kilencedik olyan kötet, amely szerzőként vagy társszerzőként a nevéhez fűződik. Emellett szakfelelőse a rendvédelmi szóvivő továbbképzési szaknak, valamint tantárgyfelelőse a rendészetelmélet és a sportrendészet elnevezésű kurzusoknak. Kutatói munkásságának kiemelt területe a sportrendészet. PhD-fokozatát 2014-ben szerezte a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán, sportjogi témában írt disszertációjával.

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem 2012. évi megalakulása óta a hagyományos rendőrtisztképzés rendszere jelentős megújuláson ment keresztül, és fejlődése napjainkban is töretlen. A Rendészettudományi Kar, illetve jogelődje, a Rendőrtiszti Főiskola az elmúlt évtizedek során olyan elhivatott, felkészült, a szükséges kompetenciákkal rendelkező, magas színvonalon képzett tiszteket bocsátott ki, akik meghatározó szerepet töltenek be a hazai rendvédelem rendszerében.

A kiadvány célja, hogy méltó módon állítson emléket a rendészeti felsőoktatásnak, valamint bemutassa a jogelőd Rendőrtiszti Főiskola és a jogutód Rendészettudományi Kar vezetőinek életútját és szakmai pályafutását. Emellett áttekintést nyújt az intézmény történetéről és a rendészeti felsőoktatás elmúlt ötvenöt évének legjelentősebb mérföldköveiről.

A kötet több szempontból is hiánypótló mű, amely a képzéseket megrendelő Belügyminisztérium, a rendvédelmi szervek, valamint az Egyetem és a Kar vezetőinek gondolatain keresztül átfogó képet nyújt a hivatásról, az intézménnyel szemben támasztott elvárásokról, továbbá a rendészeti felsőoktatás múltjáról és jelenéről.